

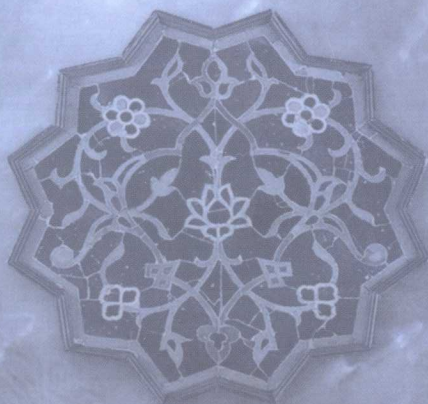
ماموت زایت

ددار غنیمت

مسئله رسته شریاتی
بی بی جنت

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالھ
خەتتات: سۇلايمان ئىسمائىل خالى

ISBN 978-7-105-10388-1

9 787105 103881 >

定价: 12.00元

ماموت زاييت

ددار عقيمت

江苏工业学院图书馆
藏书章

سلاطه رشه شرياني
بيبيك

تەكلىپلىك تەھرىر: ئابدۇللا غاپپار
مەسئۇل مۇھەررىر: دولقۇن قادىر
مەسئۇل كوررېكتور: خەيرىگۈل ئىبراھىم

دىدار غەنىمەت

مامۇت زايت

-
- نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېبېنگلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى: 100013 تېلېفون: 010-64290862
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى : بېيجىڭ دىشىن باسما زاۋۇتى
نەشرى : 2009 - يىلى 12 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2009 - يىلى 12 - ئايدا 1 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 850×1168 م.م. 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى : 7
باھاسى : 12.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-10388-1/I. 2084 (维294)

图书在版编目(CIP)数据

喜相逢：维吾尔文/马木提·扎依提著. —北京：民族出版社，
2009. 10

ISBN 978-7-105-10388-1

I. 喜·… II. 马·… III. 诗歌—作品集—中国—当代——维吾尔
语（中国少数民族语言）IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 195009 号

特约编辑：阿不都拉·阿帕尔

责任编辑：多鲁洪·哈地尔

责任编辑：海力古丽·衣不拉音

出版发行：民族出版社 <http://www.mzcbs.com>

社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013

电 话：010-64290862（维文室）

印 刷：北京迪鑫印刷厂

版 次：2009 年 12 月第 1 版 第 1 次印刷

开 本：850×1168 毫米 1/32

印 张：7

定 价：12.00

ISBN 978-7-105-10388-1/I. 2084（维 294）

مەزكۇر توپلامغا

بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى پېشقەدەم شائىر مامۇت زايتى ئىجادىيىتىنىڭ 50 يىللىقىغا بېغىشلاپ شائىرنىڭ «دىدار غەنىيەت» ناملىق شېئىرلار توپلىمىنى نەشر قىلدى. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن مەن شائىر مامۇت زايتىنى قىزغىن تەبرىكلەيمەن!

شائىر مامۇت زايتى يېرىم ئەسىرلىك ئىجادىيەت مۇساپىسىدا دەۋر بىلەن تەڭ ئىلگىرىلەپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتكە ئۆزىنى بېغىشلاپ، ئىزدىنىش، جاپالىق ئەمگەك بەدىلىگە ئۈچ مىڭدىن ئارتۇق شېئىر، 30 داستان ۋە شېئىرىي رومان... قاتارلىق نادىر ئەسەرلەرنى يارىتىپ، كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشتى. بولۇپمۇ پاساھەتلىك تىل، چوڭقۇر مەزمۇننى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان «دىدار غەنىيەت» ناملىق شېئىرى ئەبەيدۇللا تۇردىنىڭ مۇزىكىسى بىلەن ئەل ئارىسىغا كەڭ تارقىلىپ، كىشىلەر قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالدى.

بەدىئىي ئەدەبىياتقا بولغان مۇھەببىتىم تۈپەيلىدىن مامۇت زايتى قاتارلىق ئەدىبلەرنىڭ تۈرلۈك ژانىردىكى ھەرخىل ئەسەرلىرىدىن ئېستېتىك لەززەت — بەدىئىي زوق ئېلىپ كېلىۋاتىمەن. مەن شائىر مامۇت زايتقا سالامەتلىك، ئىجادىيەتكە يېڭى مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمەن!

شىمالىي ۋە ۋە ۋە ۋە

2009 - يىلى 20 - ئايدا

مۇندەرىجە

مۇھەببەتتە گۈزەلدۇر ئالەم
(غەزەللەر)

- 2..... كەلتۈر ماڭا
- 3..... شەيدا قىلدىلا
- 5..... ئۆمۈر ساقچىسى
- 6..... قالسۇن ئىزىڭ
- 7..... خاتا
- 8..... پىدا
- 9..... ئالدىدا
- 10..... پەزىلەت ئىگىسىگە مۇۋەششەھ
- 12..... تۆھپىكار ھەققىدە مۇۋەششەھ
- 14..... ئابدۇكېرىم خوجىغا
- 15..... ئانا يۇرت مۇھەببىتى
- 17..... ئەيلىسە
- 18..... مەجھۇل سۆيگۈ
- 19..... ئەي نىگار
- 20..... مەككار
- 21..... پۇلنى دەپ
- 22..... ھەسەتخور
- 23..... قىل ئىلاج
- 24..... يۈزۈڭنى ئاچ
- 26..... مىزان
- 27..... مەكتۈپ
- 28..... تۇرمۇش ئوچىقى
- 29..... ياخشىدۇر
- 30..... پەندىيات

31	يۈرەك پىژ - پىژ
33	بائىس
34	خالاس
35	ئانا، ئانا
37	جانان ئىمىش
38	تۇف
39	قاراپ باق
40	تۇرمۇش
41	مۇبارەك
42	بولساڭمۇ بەگ
43	باغۋەن نەزمىسى
45	ساھىبجامال
46	دىلبىرىم
47	ھىجران چۆلى
48	ياشلىقىم
49	جان نىگارم
50	تۇت قەدەھ
51	پو
52	پەنگە يۈرۈش قوشىقى
54	مۇھەببەتتە گۈزەلدۈر ئالەم
55	سوپى
56	ئۇچرىدى
57	ئىدىقۇت گۈزىلى
59	ھىجران دەردى
60	شائىرلىق يولى
61	ياز ئاخشىمى
63	ئاڭلىغاي

يىللار سېخىي ، ئادەملەر ئىشچان

- 65..... ئەلىشىر بوۋامغا
- 66..... تاڭ قۇياشى
- 67..... تۇنجى قار
- 68..... چوپان يىگىت
- 69..... رازى ئىدىم
- 70..... كارۋان بۈيۈك نەزمىسى
- 71..... ئىپتىخارم
- 73..... ۋادەرخا
- 76..... ئۇستاز قەبرىسى
- 77..... سەپەر، مەن ۋە دىلبەر
- 79..... سەددىچىندىكى سوئال
- 80..... سايم
- 81..... تاۋۇت كەينىدىكى ئويلار
- 84..... تاغلار ئۇلۇغ، تاغلار مۇقەددەس
- 85..... يىللار سېخىي ، ئادەملەر ئىشچان
- 87..... كەلدى نورۇز، كەل نىگار
- 94..... نەشپۈتلۈك يالدامسى
- 98..... بېزەكلىكتىكى تەئەججۈپ
- 99..... كۈمۈش تەردە گۆھەر ئىستىقبال
- 104..... كۇچا قىزى — سەنئەت پەرىسى
- 107..... تارىم — گۆھەر ماكانى
- 110..... چۆلدىكى قارىغاي
- 113..... قۇربان ھېيتىڭ مۇبارەك، خەلقىم
- 115..... بۈيۈك ئىنسان
- 122..... قەشقەردىكى يار
- 126..... تەڭرىتاغدا ئايەم
- 131..... مۇنبەر دۇردانىلىرى

136..... ئېرادىن ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم

140..... دىدار غەنىمەت

سېھىر - ھېكمەت بۇلىمقى ئادەم

141..... (رۇبائىيلار)

مۇھەببەتتە گۈزەلدۇر ئالەم

(غەزەللەر)

كەلتۈر ماڭا

سېخىي ساقىي، جام-شاراب كەلتۈر ماڭا،
نە شاراب، ئابھايات كەلتۈر ماڭا.

چەككىلى ئىشقى نەزمىسىگە زەر نەقىش،
ئىقتىدار ھەم ئىجتىھات كەلتۈر ماڭا.

تاۋلىسۇن پىكرىمنى تۇرمۇش ئوچىقى،
بوۋىلاردىن تەلىمات كەلتۈر ماڭا.

ئۆلىپتىم بولسۇن ئىجاد ئۇستازلىرى،
ئەلىشىردەك پىر-ھىمات كەلتۈر ماڭا.

تەق بولۇپ تۇرسۇن مۇقام ماھىرلىرى،
نەغمىدە ئوشاق، بايات كەلتۈر ماڭا.

ئىشقى ئوتىدا جان قۇشۇم ئاغرىق بۈگۈن،
ئۇچقىلى بىر جۈپ قانات كەلتۈر ماڭا.

تۆلىدىم سۆيگۈ ئىجادقا كۆپ بەدەل،
ئەمدى ياردىن ئىلتىپات كەلتۈر ماڭا.

بەك ئۇزۇندۇر قۇت-ۋىسالنىڭ مەنزىلى،
بۇ سەپەرگە ياخشى ئات كەلتۈر ماڭا.

ياڭرىسۇن زاھىدىنىڭ ئاتەش كۈيى،
بىر ئۆمۈر ئىلھام، سۇبات كەلتۈر ماڭا.

شەيدا قىلدىلا

ئۆزلىرىگە مېنى شەيدا قىلدىلا ،
سۆيگۈ - سادىقلىقتا تەنھا قىلدىلا .

لەيلىگە تەلپۈنگۈچى مەجنۇن كەبى ،
ئىشقى سەھراسىدا سەۋدا قىلدىلا .

بىر بېقىپ بولدۇق كىيىكتەك يارىدار ،
قاش بىلەن كىرىپكىنى ئوقيا قىلدىلا .

تەكلىپىمگە شوخ نىگاھ سوۋغا بېرىپ ،
دىلدا ئوت - يالقۇننى پەيدا قىلدىلا .

بولدىلا غايىب تۇيۇقسىز پەرىدەك ،
كۆز يېشىمنى چەشمە - دەريا قىلدىلا .

ئويلىدىم ، چاغلاپ مېنى خار - خەس گويا ،
بەلكى خانىشتەك تەمەننا قىلدىلا .

كەتتى ئاھىمدىن ئېرىپ ئون ئىككى تاغ ،
قايسى گۈلشەندە تاماشا قىلدىلا ؟

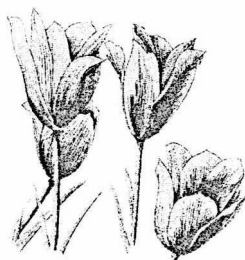
يا يېتەلمەي ، يا كېچەلمەي دەردتە مەن ،
سۆيگۈنى سىرلىق مۇئەمما قىلدىلا .

كۈنلىرىم ئۆتتى كۈتۈش پۇرقەت بىلەن ،
قۇت - ئۈمىدۋارلىققا ئاشنا قىلدىلا .

ئەسلىدە سىناق ئىكەن ھىجران ماڭما،
ئوتتا تاۋلاپ مەرد ۋە بەرنا قىلدىلا.

بولدىلا ئالدىمدا پەيدا شوخ كۈلۈپ،
ۋەسلى دىدار بېغى ئەھيا قىلدىلا.

زاھىدى ئارمانغا يەتتى ئاخىر،
قوشۇلۇش بەختىنى بەرپا قىلدىلا.

ئۆمۈر ساقچىسى

ياشىيالماس بولسا بۇلبۇل گۈلى گۈلشەندىن جۇدا،
گۈل قىيام گۈلقلەنت بولالماس، بولسا بال - قەنتدىن جۇدا.

شۇ مەسەللىك ئېھتىياج ئىنسان ئارا بىر رىشتىدۇر،
بولمىسا دوختۇر، بىمار بولغاي تىنىق - دەمدىن جۇدا.

سەن ئۆمۈر دەرۋازىسىنىڭ پاسىبانى، ساقچىسى،
نەدە ساغلاملىق ئەگەر بولغاندا ئەل سەندىن جۇدا.

بار تىرىك ئادەملا بار جايدا كېسەللىك كۈلپىتى،
قىلىدۇ ئەملەنمىسە جان قۇشىنى تەندىن جۇدا.

كونىلار ئېيتقان: «ھېكىم يوق يۇرت - دىياردىن قاچ يىراق»
قىلمسۇن ھېچقايسى يۇرتنى ئەمچىدىن، ئەمدىن جۇدا.

باشقا كۈن چۈشمەس كېسەللىكتىن ئېغىر (ساقلىق - بەخت)
قىلىسەن ھەسرەتكە تولغان كۆزنى شەبنەمدىن جۇدا.

بىۋاقىت گۆرگە كىرىشتىن ئاز بۈگۈن ئەندىشىمىز،
قىلىسەن سۆيگۈ - ۋىسال ئەھلىنى ماتەمدىن جۇدا.

دەيدۇ مامۇت: تاپ كامال دوختۇر، ياراتقىن ئىختىرا،
بولمىغاي لوقمان كەبى نامىڭ بۇ ئالەمدىن جۇدا.

قالسۇن ئىزىڭ

بۇ جاھان گۈلزارى كەڭ ئادەم ساڭا،
بار تالاي ئىمكانىيەت، ياردەم ساڭا.

تەلپىڭ ئىنسان بولۇپ تۆرەلگىنىڭ،
كۈچ، بىلىم، جۈرئەت، كامالەت جەم ساڭا.

بولسا ئەقىلىڭ زەر ئالارسەن توپىدىن،
ئەل، ئانا تۇپراق سېخىي ھاتەم ساڭا.

دەشتۇ چۆلىنى تەر تۆكۈپ قىلساڭ بېھىش،
ياغدۇ ئالقىش - چاۋاك ھەردەم ساڭا.

يوق بىخۇد، ھۇرۇنغا ئامەت گۈلشىنى،
نائۇمىد بولساڭ ھايات ماتەم ساڭا.

بۇ جاھاندىن زارلىنىش مەردلىك ئەمەس،
ئەسلى يۈز يىللىق ئۆمۈرمۇ كەم ساڭا.

زاھىدى ئەل قەلبىدە قالسۇن ئىزىڭ،
بىر ئامانەتتۇر ئۆمۈر، ئالەم ساڭا.

خاتا

ۋەدە بەردىڭ، قىلمىدىڭ ئەمما ۋاپا،
خۇددى زالىمدەك ماڭا سالىدىڭ خاپا.

قامتىمنى ئەگدى يادەك دەرد-ئازاب،
نالە قىلدىم، چىقىمدى سەندىن سادا.

ھىجرۇ پۇرقەت دەشتىگە تاشلاپ مېنى،
يات بىلەن پىنھاندا تۈزدۈڭ كەيپ-ساپا.

ئالدىماق بولدۇڭۇ، قالدىڭ ئالدىنىپ،
غەيرىيلەر قىلدى سېنى قورچاق-لاتا.

كېچىكىپ تاپتىڭ ئەقىلنى سۆيگۈدە،
ئاھ دېدىڭ، تۇتقان يولۇڭ بولغاچ خاتا.

توۋا! ئالدىمغا كېلىپسەن نازلىنىپ،
زاھىدى سۆيمەس سېنى، بولما خاپا.

پىدا

خىسلىتىڭگە ئەي تېۋىپ مىڭ جان پىدا،
ئەرزىڭگەي بولسا زېمىن، ئاسمان پىدا.

بەردى جان مەجۇن، ئەرقى، شەرىپتىڭ،
ئەل ئۈچۈن ئابھايات، ھەرتان پىدا.

قوغدىدىڭ تېنى - ھاياتلىق پېنىنى،
مۇشۇ يولدا بېھساب ئىنسان پىدا.

كىمىدىڭ ئەسلا كىبىردىن ئۈستۈش،
بىلىمىڭگە بولسىمۇ لوقمان پىدا.

چوڭ - كىچىك، بايۇ پېقىر ئالدىڭدا تەڭ،
قىلسەن لۇتفۇ كەرەم، ئېھسان پىدا.

بېرىسەن ئاغرىققا ساقلىق، كۈچ، ئىشەنچ،
شاد نىگاھىڭغا گاداي ھەم خان پىدا.

ئەي تېۋىپ، تۆھپەڭنى كۈيلەپ زاھىدى،
قىلغۇسى شەنىڭگە مىڭ داستان پىدا.

ئالدىدا

ئېيتىمىغىن دەردىڭنى ئەغيار ئالدىدا،
تۆكمە كۆز ياشىڭنى زىنھار ئالدىدا.

ئەر بېشىغا نى ئېغىر كۈنلەر كېلۇر،
چەكمە پەرياد، بول ئۈمىدۋار ئالدىدا.

سورما نامەرد كىشىدىن يول، مەدەت،
گەرچە سەن قالساڭمۇ دىشۋار ئالدىدا.

يوشۇرار ئۆچمەنلىكىنى كۈلكىگە،
ساددا، ئاق دىل بولما مەككار ئالدىدا.

تۆھپىكارغا رەشك ھەسەت، بوھتانمۇ كۆپ،
بار خەتەر-توسقۇنمۇ تۇلپار ئالدىدا.

بىلمسۇن غەم-كۈلپىتىڭنى غەيرىيلەر،
پۈكمە قەددىڭنى ئۆلۈم-دار ئالدىدا.

كۈل زۇغۇيلار ئالدىدا ئەي زاھىدى،
يىغلىۋالغىن دوست-ۋاپادار ئالدىدا.

پەزىلەت ئىگىسىگە مۇۋەششەھ

ئىسمى-زاتىدا ئۇلۇغلۇق، نۇر-زىيا،
خىسلىتىدىن، خىزمىتىدىن ئەل رىزا.

سۈپىتى - يۈكسەك پەزىلەت ئىگىسى،
يۇرت-ئاۋام، ئالىم-ئەدىبىگە رەھنىما.

مېھرىدىن شەرىپەت ئىچىپ يوقسۇل، يېتىم،
غايىبانە ياغدۇرۇر ئالقىش، دۇئا.

ئالىي ھىممەت، پەم-پاراسەت ساھىبى،
سېخىيلىق، مەرتلىكتىمۇ ھاتەم گویا.

ئىشلىدى خالىس، سەمىمىي بىر ئۆمۈر،
بەردى دەۋران ئەجرىگە لايىق باھا.

لالىلەر گۈل ئاچتى تۆھپە بېغىدا،
تەۋسىپىگە ئەيلىدى بۇلبۇل ناۋا.

ئەلدە «خۇشچاقچاق، يېقىملىق» نامى پۇر،
كۈلكىسىدىن چېچىلار مۇشك ھىد ھاۋا.

ھەر كۆڭۈللەر تۆرىدە شان-ھۆرمىتى،
ئەل غېمى، ئەل دەردىگە بولغاچ داۋا.

مەرىپەت شېرىن گویا، پەرھادى ئۇ،
پەرۋىشىدىن كەشىپ-ئىجاد قىلدى جۇلا.

ئەھلى ئىنسان ئۆلگىسى، بەرناسى ئۇ،
ئالغىنىدىن بەرگىنى ئەلگە تولا.

دەم غەنىمەت، زاھىدى سەن تەلىم ئال،
مېھرىدىن گۈللەرگە تولغاي تاغ-دالا...

تۆھپىكار ھەققىدە مۇۋەششەھ

ئىزدىنىش ئىچرە ئۆتۈپتۇ ئۆمرىڭىز، ئەي پېشۋا،
سۇندىڭىز شان - تۆھپىدە مىللەت - ئۇلۇسقا نۇر - زىيا.

مېۋىڭىزدىن بەھرىمەن ئىككى ئەسىر ئادەملىرى،
ئەجرىڭىزگە ئەنجۈمەن قۇتلۇقلىرى ئادىل باھا.

ئىشتىياقى پەن - ئىجادنىڭ ياندى يەتمىش يىل بۇرۇن،
بىلىڭىز ئىرپان، شېئىرنى ئۆمرىڭىزگە تۇتتيا.

نەۋباھار ئەبىيىمىدا چاچتى ئىپار «چىمەندە گۈل»،
يازىڭىزنىڭ گۈلشىنىدە چاقىندى قىلدى جۇلا.

تەسىراتلار چىنىسىگە تولدى سىز قۇيغان شاراب،
ئۇنى ئىچكەن ياش بۇغۇننىڭ بولدى ئىلھامى لاۋا.

ئۆلىنىپ ئەجداد ۋە ئەۋلاد رىشتى - مېھرى سىز بىلەن،
تاپتى يىلتىزنى نەۋائى، قىلدى تارىمدا ناۋا.

روھىي بىمارلارنى پەرۋىش ئەتتىڭىز ئەمچى بولۇپ،
سالىدى تەلىم - تەتقىقات سەيناسىدا ئۇلار ساما.

سىز جەسۇر ئىنسانىكى، سەكسەن ئىككى تاغدىن ھالقىغان،
بولدى پايخان ئاستىڭىزدا نى ئېغىر كۈلپەت - بالا.

ئۇسسۇسغانغا سۇ بېرىپ، توغغانغا ئوت كەلتۈردىڭىز،
گۈلگە تولدى ئىزىڭىز يەتكەن شەھەر ۋە تاغ - دالا.

نەسلۇ ئەۋلاد ئۈنتۇماس ئەجدادىنى، ئەي زاھىدى،
ھاجىكامدەك بىر ئۆمۈر بولسا ئۇلارغا رەھناما.

ئابدۇكېرىم خوجىغا

ئەلۋىدا، شائىر قەدىردان ئەلۋىدا،
ئىدىڭىز بەك ياخشى ئىنسان، ئەلۋىدا.

بىۋاقىت خوشلاشتىڭىز دۇنيا بىلەن،
تۇتتى ماتەم يەرۇ ئاسمان، ئەلۋىدا.

ئۆمرىڭىز ئۆتتى رىيازەت ئىلكىدە،
ئەلگە ئاپتاپ، ياۋغا ۋولقان، ئەلۋىدا.

يوقلىدى گاهى بەخت، گاهى سىتەم،
قازدىڭىز زەر نەزمىدىن كان، ئەلۋىدا.

ئىدىڭىز «توپراق، باھار» نىڭ كۈيچىسى،
ئالدى نۇر سىزدىنمۇ «ئاپخان» ئەلۋىدا.

«ئىككى ھەيكەل» - سىزگە ھەيكەلدۇر ئەبەد،
تۆھپىڭىز تىللاردا داستان، ئەلۋىدا.

زاھىدىدەك بار تالاي شاگىرتىڭىز،
بېغىڭىز بولغاي گۈلىستان، ئەلۋىدا.

ئانا يۇرت مۇھەببىتى

ساڭا قەلبىم كۆزىدە سالدىم نەزەر جەننەت گۇما،
ئۆز بالاڭنىڭ سوۋغىتى، ئىشقىمنى مەقبۇل ئەت گۇما.

ئىپتىخارلانسام تامام ھەقلىق «ئېسىل يۇرت ئوغلى» دەپ،
ئۇرغىغاچ چەشمە كەبى سەندە ئىجاد، سەنئەت، گۇما.

سەندە بار ئەجدادلىرىمنىڭ روھىناتى، قەبرىسى،
بېرىدۇ ئۇلار ماڭا خىسلەت، ئەقىل، رىغبەت، گۇما.

كەچمىشنىڭ شانلىق سېنىڭ، خەلقىڭ ئەقىل دانىشمىنى،
ساڭا كەلتۈرگەن ھۈنەر، پەن، ئىختىرا شەۋكەت، گۇما.

قاتنىغان چاڭئەن، پەرەڭ، روماغىچە كارۋانلىرىڭ،
يەل-يېمىش، مەشۇت، گىلەم كەلتۈردى زەر، ھۆرمەت، گۇما.

چالغۇ-ساز، قەغەز ياساپ ئۆزۈمە غولى، قوۋزاقىدىن،
كەشپىيات بابىدا قىلدىڭ كۆپ كويىش-ھىممەت، گۇما.

ياسىدى تەكلىماكاننىڭ چېتىدە زۇمرەت سېپىل،
قەد كۆتۈردى چۆلدە باغ، ئورمانلىرىڭ رەت-رەت، گۇما.

ئاتىلىپ خەلقىڭ دېدىل، باتۇر ۋە ئىشچان، قەھرىمان،
بەردى نۇرانە ئەسىر يۈكسەلگىلى سۈرئەت، گۇما.

ئاپىرىن سانجۇ تېغىدا بوپتۇ بىر ئامبار بىنا،
توۋا! ئىنساندا بولار كەن بۇ قەدەر قۇدرەت، گۇما.

قۇرۇلۇپ چۆللەردىمۇ ئانار، ياڭاق، تاللىق بېغىڭ،
قېتتۇ دېھقاننى باياشات كۈن ئۈچۈن دەۋەت، گۇما.

چايتى بايلىق، گۈللىنىش تۇلپارلىرىڭ مەنزىل تامان،
باغلىدۇق پەرزەنتلىرىڭ بەل، قىلغىلى خىزمەت، گۇما.

زاھىدى كۈيلەر سېنى، دىل ئىشقىنى داستان قىلىپ،
جان ئانامسەن بىر ئۆمۈر ئىلھامچى، تاج-دۆلەت، گۇما!...

ئەيلىسە

يار ئەمەس ، غەيرىگە پەرۋا ئەيلىسە ،
بەتقىلىق ، يات خۇيىنى پەيدا ئەيلىسە .

سەن ئۇنى «جۈپتۈم» دىبان ھۆرمەتلىسەڭ ،
غادىيىپ كىبرۇ - تەمەننا ئەيلىسە .

ئۆزگىلەرگە كۆز قىسىپ ، ناز كۆرسىتىپ ،
ئەل ئىچىدە سېنى رەسۋا ئەيلىسە .

ھەرقېتىم قىلساڭ نەسىھەت - تەربىيە ،
چار خورازدەك ساڭا پەشۋا ئەيلىسە .

ئانت ئىچىپ سادىقلىقىغا مىڭ نۆۋەت ،
يات بىلەن مەخپىي تاماشا ئەيلىسە .

كەلسە خانەڭگە ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىڭ ،
قالدۇرۇپ ئۇياتقا ، غەۋغا ئەيلىسە .

يولما زاھىدى بۇنداق «يار» غا ھېچ ،
يوق شىپاسى سېنى سەۋدا ئەيلىسە .

مەجهۇل سۆيگۈ

ئىشقىڭ كۆڭلۈمگە سېلىپ كۆپ ئازاب،
بولدى يۈرىكىم ئوتۇڭدا كاۋاب.

دېدىڭ: «قانسۇن بۇ تەشئاللىقڭ، يۈر»
دەرياغا ئەكەلدىڭ، بەرمىدىڭ ئاب.

ئەجەپ ئاچمىدىڭ سىرىڭنى ئەسلا،
يۈزۈڭ ئاشكارا، قەلبىڭدە نىقاب.

بولدى پۇرقەتتە قىلسام ئىبادەت،
ئاي يۈزۈڭ كەئىبەم، قاشلىرىڭ مېھراب.

ئۆتتى كۈتۈشتە ئاي ۋە كۈنلىرىم،
قاچان كېلەر دەپ يولۇڭغا قاراپ.

گاھى مەست بولدۇم، گاھىدا بېھوش،
ئىپار ھىدىڭنى شامالدىن پۇراپ.

قانچە تۈنلەرنى ئۆتكۈزدۈم باغدا،
دېرىكىڭنى ئاھ بۇلبۇلدىن سوراپ.

تەس ئىكەن ئەجەب سېنى چۈشەنمەك،
سۆيەلمەي، كەچمەي چەكتىم ئىزتىراپ.

ئۈمىد ئۈزۈمدىم ۋىسال - ۋاپادىن،
ئازدۇرالمىدى ئېزىتقۇ - سەرراپ.

ئەي نىگار

تەنلەر ياغدى بېشىغا ئوق بولۇپ،
گاھ ھەسەت، گاھدا تۆھمەت، دوق بولۇپ.

سېنى سۆيگەنگە پۇشايىمان قىلىمدىم،
كەتمىدىم ئۇ تەنلەردىن يوق بولۇپ.

ھالقىدىم كۈلپەت، رىيازەت تېغىدىن،
چىن ۋاپا، سۆيگۈك ماڭا ئوزۇق بولۇپ.

گۈل - شاراب تۇتتۇڭ ۋىسال بوستانىدا،
يايرىدى كۆڭلۈم سېنىڭدىن توق بولۇپ.

تىك خەتەرلىك چوققىلارغا ئۆرلىدىم،
رىغبىتىڭ مەردلىك ئۈچۈن بۇيرۇق بولۇپ.

شادىمان بول زاھىدىدىن ئەي نىگار،
ياشىدىم قۇرغۇن ئەمەس، سۇمۇرغ بولۇپ.

مەككار

دوست ئەمەس مەككار ئىكەن سەن بەلكى خەپ،
ناز-كەرەشمە توزىقىڭگەن تۈلكە، خەپ.

قىپتۇ ئەقلىدىن جۇدا تۇتقان گۈلۈك،
يوشۇرۇن ئوغا سېپىسەن گۈلگە، خەپ.

قالدى نەلەردە ساداقەت، پاكلىق،
قەسمنىڭ ئىكەن باراۋەر نۆلگە، خەپ.

دەپتىمەن سېنى ۋاپادار ئاقكۆڭۈل،
ئەسلى سەن شەيتانغا ئۇستاز-ئۈلگە، خەپ.

كەسپ ئىكەن ئالدامچىلىق، قۇۋلۇق ساڭا،
بەرمىدىڭ سۇ، ئاپىرىپمۇ كۆلگە، خەپ.

يايرىغايىمىز دېۋىدىڭ گۈلباغ ئارا،
تاشلىدىڭ ئاخىر مېنى دەشت-چۆلگە، خەپ.

زاھىدىنىڭ قەلبىدە نەپرەت ئوتى،
ئاشۇ ئوتتا ئايلىنارسەن كۈلگە، خەپ.

پۇلنى دەپ

ئويلىغانتىم پۇرىدىم ئۇز گۈلنى، دەپ،
چېھرى قەمەر، چاچلىرى سۇمبۇلنى، دەپ.

قەلبى پاك، ئالتۇنغىمۇ سالمايدۇ كۆز،
سۆيدى ئۇ مەندەك پېقىر ئوغۇلنى، دەپ.

ساقلىدىم، كۈتتۈم يولۇڭغا تەلمۈرۈپ،
كېلىدۇ ئېشىپ داۋاننى، چۆلنى، دەپ.

باغلىدىم شۇنچە ئىشەنچ ۋە دەڭگە مەن،
تۇتمىز ۋىسالدا قولغا قولنى، دەپ.

ۋادەرخ... يۇرتداشلىرىڭدىن ئاڭلىدىم:
«تېڭىۋالدى قېرى بايغا پۇلنى دەپ»

زاھىدىنىڭ يۈرىكىدە ئېچىنىش،
تاللىسا بولماسمىدى ھەق يولنى، دەپ.

ھەسەتخور

كەم ھەسەتخور، دەردتە قالغاي ئاقبەت،
ئەل-ئاۋامدىن چەتتە قالغاي ئاقبەت.

ئۆزگىگە زۈلمەت، زاۋاللىق ئىستىگەچ،
ئۆزۈمۈ زۈلمەتتە قالغاي ئاقبەت.

ھۈنرى بولغاچ ئۇنىڭ ئىغۋا-ئۆسەك،
يۇرت ئارا لەنەتتە قالغاي ئاقبەت.

ياخشىنى غاجاپ، قاساپ سۇنغاي چىشى،
مۈكچىيىپ ھەسرەتتە قالغاي ئاقبەت.

ھەر كۈنى مىڭ بىر ئۆلۈپ، مىڭ تىرىلىپ،
تۇرمۇشى غۇربەتتە قالغاي ئاقبەت.

خۇددى چاشقاندىك قېلىپ ئۇر-ئۇرغا ئۇ،
يۈزى چۈشكەي، سەتتە قالغاي ئاقبەت.

ئويلىسا زاھىدىغا كۈلپەتنى ئۇ،
ئەڭ ئېغىر كۈلپەتتە قالغاي ئاقبەت.

قىل ئىلاج

خەتتە ياڭراتتىم خىتابىنى ، قىل ئىلاج ،
قىيىنما باغرى كاۋاپىنى ، قىل ئىلاج .

كۆرمىسەم بولغان ئىكەن باشتا سېنى ،
يوقلىغىن ھالى خارابىنى ، قىل ئىلاج .

مەست ، بېھوش بولدۇم رىيازەت چۆلدە ،
كەلتۈرۈپ چاچقىن گۈلابىنى ، قىل ئىلاج .

قالدۇ ئاشقىمۇ گاه يولدىن ئېزىپ ،
يوقىتىپ ئالۋۇن - سەراپىنى ، قىل ئىلاج .

بول ئېغىر پەيتلەردە ھەمدەم ، رەھنەما ،
ئىزگۈلۈكتىن ئال ساۋابىنى ، قىل ئىلاج .

ئەملىمەس تېۋىپ كېسەلنى گەپ بىلەن ،
ئەملە ۋەسلىڭدە بىتابىنى ، قىل ئىلاج .

گاہى تەشۋىش ، گاه ئۈمىد ھەمراھ ماڭا ،
تۈگىتىپ غەم - ئىزتىراپىنى ، قىل ئىلاج .

سۆزلىيەلمەيمەن قېشىڭدا گاجىدەك ،
ئوقۇ - نەزمەمنى - كىتابىنى ، قىل ئىلاج .

كۈل قىلار دوزاخنىمۇ ئىشقىم ئوتى ،
زاھىدىغا بەر جاۋابىنى ، قىل ئىلاج .

يۈزۈڭنى ئاچ

ئەي پەرئەش، مەن كۆرەي، يوشۇرما ئاچ، يۈزۈڭنى ئاچ
ئۆرۈمى يەرنى سۈپۈرگەن قارا چاچ، يۈزۈڭنى ئاچ

توسمىسۇن رۇخسارنى ئاينىڭ پەرەنجە بۇلۇتى،
باشقا مەھۋەشلەر كەبى نۇرغىنى چاچ، يۈزۈڭنى ئاچ

ئانىلار تويغان پەرەنجە زۇلمىتىدىن يەتكىچە،
بولمىغىن غەلپەت ئارا جاھىل مزاج، يۈزۈڭنى ئاچ

كىم سېنى قىلدى نادانلىق كۈلپىتىگە مۇپتىلا،
سەن ئاڭغا ياغدۇر غەزەپ، ئۇيقۇڭنى ئاچ، يۈزۈڭنى ئاچ

نەۋقىران ياشلىق گۈزەللىك جىلۋىسى ھۆسنىڭدە بەرق،
يوق يوشۇرماقلىققا ئەسلا ئېھتىياج، يۈزۈڭنى ئاچ

قۇل ئەمەسمەن، گۈل ئىرۇرسەن، تەلىيىڭ، بەختىڭگە خان،
يارىشار كىيسەڭ، بېشىڭغا زەردە تاج، يۈزۈڭنى ئاچ

ئەركىلەپ ئويناپ-كۈلۈپ، يايىرايدىغان ۋاقتىڭ سېنىڭ،
كەم ئەمەس ئىلىكىڭدە قۇت، بايلىق-خىراج، يۈزۈڭنى ئاچ

بىلىمەن كۆڭلۈڭدە بار ھەسرەت پەرەنجە دەردىدىن،
بىرت ئۇنى قاراڭغۇلۇقتىن نېرى قاچ، يۈزۈڭنى ئاچ

پاك قەلب، شەرمى ھايالىق مومىلارنىڭ نەسلىسەن،
ئويلا ئىقبالىڭنى كەڭ ئىمكان-ئىلاج، يۈزۈڭنى ئاچ

بىلىم ئالغان قىز ئىدىنىڭ ئۆسمۈرلۈكىگىدە ، ئەمدىچۇ ،
قىلدىمۇ ئەما خۇراپات سېنى كاج ، يۈزۈڭنى ئاچ

قارىغىن ئەتراپقا ، تەڭتۇش دوستلىرىڭغا كۆز ئېچىپ ،
تاپتى كەشىپ ، سەنئەت-ھۈنەردە تەڭ راۋاج ، يۈزۈڭنى ئاچ

سۇلىدۇ گۈل توسسا سايە ، ئالمىسا نۇردىن ئوزۇق ،
قىلمىسۇن زۈلمەت سېنى تالان-تاراج ، يۈزۈڭنى ئاچ

ئوقۇغىن ، ئىشلە ، مۇھەببەت پەيزىنى سۈرگىن ، گۈزەل ،
باشقىلاردەك تۆھپىكار بول ، ئات غۇلاچ ، يۈزۈڭنى ئاچ

زاھىدى ئاكاڭ ساڭا قىلدى سەمىمىي ئىلتىجا ،
باق قۇياشقا ، ئۈچ ئېگىزگە قارلىغاچ ، يۈزۈڭنى ئاچ

مزان

قار- بوراندا تاۋلىنىپ ئۆسىدۇ شەمشاد،
ئىش- كۈرەشتە يېتىلەر مەرد، قابىل ئەۋلاد

دەرد، رىيازەت سىنايدۇ ئاقىل، نادانى،
ئادەم گويا ساددا قۇش، پەلەك قۇۋ سەيىاد.

ئەجىر قىلماي يېتەلمەس مۇرادقا ھېچكىم،
ئەرش- ئاسمانغا تېۋىنىپ چەكسىمۇ پەرياد.

پازىل ئىنسان قالدۇرار مىللەتكە تۆھپە،
قازغىنىدەك بىستۇن ۋە مىڭ ئۆيىنى پەرھاد.

غالبلىقنىڭ نىشانى ئەمەس تىرىكلىك،
تۆھپىكارلار ئۆلمەيدۇ ئەل ئەيلىگەچ ياد.

ئاقىل سپاھ قوللايدۇ تالانت ئەھلىنى،
شۆھرىتىدىن ئۇلارنىڭ سۆيۈنىدۇ شاد.

كېلەلمەيدۇ تارىخقا، ئۆز نەسلىگە يۈز،
يۇرت- مىللەتنىڭ بەختىنى قىلغانلار بەرباد.

ھاياتىڭغا مزان قىل بۇنى زاھىدى:
«ياخشىلاردىن ئات قالدۇر، يامانلاردىن داد»

مەكتۇپ

نامە ئەۋەتتىم ئەي پەرى پەيكەر،
بولسۇن ماڭا دەپ مەڭگۈگە دىلبەر.

ئاهۇ مەسەللىك زىبا جانانسنەن،
قىزلار ئىچىدە نۇرانە گۆھەر.

ھۆسننىڭ قۇياشتۇر، قەلبىڭ پەرىشتە،
سەن - سەن گۈزەللىك كۆكىدە ئەختەر.

ياقتى نىگاھىڭ قەلبىمگە ئاتەش،
تارقاتتى بويۇڭ ئىپارۇ ئەنبەر.

ماڭغان چېغىڭدا خىلۋەت كوچاممۇ،
نۇرلۇق يۈزۈڭدىن بولدى مۇنەۋۋەر.

قىلغان ئىدى بەند تۇنجى مۇلاقات،
غۇنچە لېۋىڭدىن تۆككەچكە كەۋسەر.

يازغىن جاۋابنى قىل شادۇ خەندان،
زاھىدى بولسۇن ساڭا مۇيەسسەر.

تۇرمۇش ئوچىقى

تىنىچ-ئىناق ئۆتۈشنى ئىستىسەڭ ئەگەر،
تۇرمۇشنى تەپتەكشى ئويلىما دىلبەر.

ھاياتتا بولمىغىن ساددا، گۈل، نادان،
بۇ جاھان بىتۇراق، پەلەك ھىيلىگەر.

ئامەتنى مارايدۇ روجەكتىن ئاپەت،
ئىنسانغا بال گاھى بولىدۇ زەھەر.

ئاي چىراي، گۈل ياشلىق ئەمەستۇر باقى،
سۈبھىنىڭ كەينىدە پېشىن، شام، دىگەر.

پۇل، مەنسەپ كىشىگە پانىي ئامانەت،
سائىلغا ئايلىنار گاھى باي زەرگەر.

توشقانلار ئۈركىسە ئۆز سايىسىدىن،
يالقۇندىن ساق چىقار سۇمۇرغ، سەمەندەر.

تاللايدۇ، شاللايدۇ تۇرمۇش ئوچىقى،
ۋىجداندا كىم غەنىي، كىملەر قەلەندەر.

مەرد، غەيۇر، ئۈمىدۋار، ئاقل كىشىگە
مۇشكولات ئاساندۇر، ئىقبال مۇنەۋۋەر.

زاھىدى ۋەسلىگە ئېرىشەي دېسەڭ،
تۇراقسىز ھاياتتا بول ھامان قەيسەر.

ياخشىدۇر

مەرد، ئىشچان كىشىگە جاھان ياخشىدۇر،
مەرىپەت گۈللىگەن زامان ياخشىدۇر.

ۋاقتىنى بەھۋدە ئۆتكۈزمە ۋايساپ،
چاللىقتىن قىرانلىق ھامان ياخشىدۇر.

ئاي، قۇياش، يۇلتۇزلار كۆرۈنەر گۈزەل،
يەردە سەن، دېمىگىن ئاسمان ياخشىدۇر.

گاھ سېنى كىشىلەر قىلىسمۇ بىزار،
ھايۋاندىن بەربىر ئىنسان ياخشىدۇر.

ساڭا يات گۈزەلگە تەلمۈرمە بىكار،
ئۆيدىكى چۈۋۈق چاچ جانان ياخشىدۇر.

ئۆزگىنىڭ مىننەتلىك پولو، گۆشىدىن،
ئەجىزىگە تەئەللۇق بىر نان ياخشىدۇر.

زارلانما ھاياتتىن زاھىدى ئەسلا،
تەر تۆكمەك ۋايساشتىن چەندان ياخشىدۇر.

پەندىيات

مەيلىلا سەنسىز ئۆتەي دىلدارسىز،
دېمىگەيمەن شۇندا مەن تاق، يارسىز.

ياشماس بۇلبۇل بولۇپ دوست زاغ بىلەن،
نالماس ئۇ قالسىمۇ گۈلزارسىز.

يۈرىكىم ئاغرىيدۇ ھەر باقسام ساڭا،
ئۆتكىنىم خوپ بەتەشىر رۇخسارسىز.

بەك ئازابكەن يەتسە يارىڭدىن سىتەم،
بولسا ئۇ تۈزكۈر ھەسەتخور، ئارسىز.

كۆردى مەندىن ياخشىلىق، ھېچ بىلمىدى،
قىش ئىكەن قەلبى ئۇنىڭ باھارسىز.

دەپتىمەن مۆمىن ۋاپالىق مەشۇقۇم،
ئۇ ئىكەن ۋەھشىي جوھوت - زۇنارسىز.

زاھىدى ئېيتتى تۈمەنىڭ پەندىيات،
ئەمدى ئۆمرۈم ئۆتكۈسى ئازارسىز.

يۈرەك پىژ-پىژ

كۆيەر گويا كاۋايداندا يۈرەك پىژ-پىژ،
ئىشقىڭ ئوتى تەندە-جاندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

ئوتتىن ئېلىپ سەگىتىمىدىڭ بىر قېتىممۇ،
بىرەھىمىسەن بۇ جاھاندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

شىردەك ئىدىم، غۇلام قىلىدىڭ مۇھەببەتكە،
شەپقەت يوقمۇ سەن چولپاندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

تاتلىق ئىكەن، ئاچچىق ئىكەن سۆيگۈ دېگەن،
قويدۇڭ ئەجەپ دەرد-ھىجراندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

بىلەلمىدىم، ئۇدۇمىدۇ ئىشقى ئەھلىگە،
ئۆمرى ئۆتمەك غەم-پىغاندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

نالىشىم يوق ئىشقىڭ قانچە ئۆرتىسىمۇ،
رىيا، داغ يوق پاك ۋىجداندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

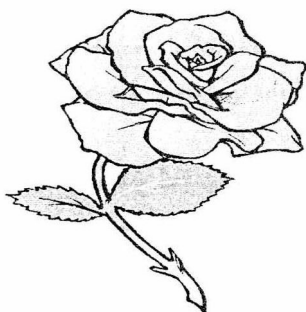
سەمەندەردەك تاۋلىنىمەن ئاتەشىڭدە،
ئىشقىڭ يانار جاندا، قاندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

چىن ساداقەت تەۋەللۇتكار قۇت-ۋىسالغا،
بولما ئەسلا دەرگۇماندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

زاۋال يەتمەس مۇھەببەتنىڭ قۇياشىغا،
پارلار ھامان، ھەر زاماندا، يۈرەك پىژ-پىژ.

ئادەم پانېي، ھىجران پانېي، سۆيگۈ باقى،
پاكلىق ئۇلۇغ ھەر ماكاندا، يۈرەك پىش-پىش

زاھىدىنىڭ تىلەكى شۇ، مەيلى كۆيدۈر،
بولسۇن ۋاپا سەن جاناندا، يۈرەك پىش-پىش.

بائىس

گۈلزار ئىچرە يۈرمەككە رەنا بائىس ،
شېرىن سۇخەن سۆھبەتكە دەنا بائىس .

كۆپلەر يۈرەر كۆيۈپ پىراق ئوتىدا ،
سۆيگۈسىگە ئاي پەرى - بەرنا بائىس .

ئالتۇن ئىرا ياشلىقنىڭ قىممىتىگە ،
ئەخلاق ، بىلىم ، مۇھەببەت ، ھايا بائىس .

مويىسىپىتلىق — دانالىق ، ئۇنى سۆكمە ،
قەدىرلەشكە ئۆمۈرنى مەنا بائىس .

مەردلىك ، ئىجاد ، كەشپىيات نۇسرىتىگە ،
تومۇرلاردا ئوخشىغان دەريا بائىس .

ئۆتتى تۆھپە قالدۇرۇپ كۈرمىڭ ئاقىل ،
ئىنسانلىققا قەلب ، تۆھپە ، زىيا بائىس .

زار قاقشاتتى بەزىلەر ئەل - مىللەتنى ،
ھاياۋانلىققا زالىملىق ، رىيا بائىس .

ئۈزمەس ئادەم ھاياتتىن دىل رىشتىنى ،
ئاڭا ئۈمىد ، نۇر تولغان دۇنيا بائىس .

ئەي زاھىدى ، يازغىلى ئوتلۇق نەزم ،
قەلبىڭدىكى يالقۇنلۇق ماگما بائىس .

خالاس

قىل نىگارم مېنى ھىجراندىن خالاس،
كەل يېنىمغا، ئەيلە ئەپغاندىن خالاس.

ئوۋلىدى ئىشقىڭ مېنى سەيياىاد بولۇپ،
تۇتقۇنىڭمەن، ئەت بۇ زىنداندىن خالاس.

نەچچە يىل ئاقتىم پىراق دەرياسىدا،
قىل مېنىڭ جىسمىنى توپاندىن خالاس.

كۆيدى ھىجراندا جېنىم كۆپ ئۆرتىنىپ،
ئەت بۇ دوزاخ ئوتى - گۈلخاندىن خالاس.

كەلدى دەپ دەرھال قېشىڭغا يۈگۈردۈم،
بولدى قەلبىم ئەمدى بوھراندىن خالاس.

كۆزلىرىڭدىن چاقىندى نۇرى ۋاپا،
قىل مېنىڭ كۆكسۈمنى پەيكاندىن خالاس.

سىنىقىڭدىن ئۆتتى ئەلا زاھىدى،
قىلمىغىن ئەمدى ئۇنى جاندىن خالاس.

ئاھ، ئانا

ئۆچتى ئاھ، قەلبىم كۆكىدىن بىر قۇياش،
جۈپ كۆزۈمدىن ئاقتى دەريا قان ۋە ياش.

تىقتى ماتەم تىغىنى كۆكسۈمگە چەرخ،
ئەزرائىل باغرى ئىكەن گويىكى تاش.

ئايرىلىپ قالدۇق ئانا سەندىن بۈگۈن،
سوغ توپا، كېپەن ساڭا بولدى فىراش^①.

يىغلىشار سىڭلىم، ئىنىم پارىاد ئۇرۇپ،
ئېزىدۇ دىلنى ئۇلارغا بىر قاراش.

ھالىمىزغا ئېچىنار ئىنسان - مەلەك،
خار يېتىم بىر، ئۇرمىز كىملىرگە باش؟

يۈرىدۇ توقساندىن ئاشقانلار ھايات،
سەن ئەجەب كەتتىڭ جاھاندىن بەكلا ياش.

زاھىدى دەر شۇم ئەجەل دەستىدە داد،
يوق ئىكەن ئۇندا مېھىر، شەپقەت، ئاياش.

① فىراش — تۆشەك، ئورۇن

سۆيگۈ - نەپرەت

سۆيگۈ - نەپرەتسىز كىشىنىڭ بېلى بوش ئەل ئارا ئاتقا قالار بوشاڭ، گومۇش.

سۆيگۈ - نەپرەت دىت، تەپەككۇرغا قانات، بولمىغاي مۆمىن ناداندا ئەقلۇ ھوش.

ھەيۋىسى بولغاچ ھەرە ئەركىن كېلىپ، تۆلىمەي قاسساپقا پۇلنى يەيدۇ گۆش.

مېھرى - قەھرى بولمىغان ئەركەك ئەمەس، كى بېلىنى باغلىغان كاۋاك قومۇش.

قۇتقۇزار قويلارنى چوپان بۆرىدىن، بالىسىنى، جۈپتىنى ئاسرايدۇ قۇش.

تارتسىمۇ ئاشىق مۇھەببەت دەردىنى، قۇت - ۋىسال شارابىنى ئەيلەيدۇ نۇش.

ياۋغا سانجىپ ئۆچ - غەزەپتىن زۇلپىقار، ئەل - ۋەتەننى قوغدىغاننىڭ بەختى قوش.

سۆيگۈ - نەپرەت زاھىدىغا قوشكېزەك، ئۇرىدۇ ئىلھام ۋە زوق قەلبىمدە جۇش.

جانان ئىمش

بىر ۋاپادار قىز ساڭا جانان ئىمش،
ئىشىق ئوتۇڭدا يۈرىكى گۈلخان ئىمش.

چېھرىدە نۇر ۋە گۈزەللىك جىلۋىسى،
كۆزى شەھلا، چاچلىرى بوستان ئىمش.

قول قويارمىش خىسلىتىگە ئەل ۋە يۇرت،
چىن ساداقەت تەختىدە سۇلتان ئىمش.

سەن يېتىم نامرات، ئۇ باي پۇشتى تۇرۇپ،
يوللىرىڭدا مىڭ جېنى قۇربان ئىمش.

سايە قىلسا ئانىسى بايۋەچچىنى،
رەت قىلارمىش، غەزىپى ۋولقان ئىمش.

ئاز تېپىلغاي ئۇ كەبى قىزلار بۈگۈن،
نەزىرىدە پۇل ئەمەس، ۋىجدان ئىمش.

يوشۇرۇن پات-پات سېنى ئەيلەپ تاۋاپ،
ساتما كۈلبەڭگە ئەزىز مېھمان ئىمش.

سۆيگۈسى ئىقبال يولۇقنى يورۇتار،
كۈندۈزى كۈن، تۈندە ئاي، چولپان ئىمش.

قۇت تىلەيدۇ زاھىدى ساڭا يىگىت،
ياخشى يار بىرلە ئۆمۈر خەندان ئىمش.

تۇف

پور تېرەكتەك قامتىڭ، بەستىڭگە تۇف،
ئىمتىياز دەسمايسى كەسپىڭگە تۇف.

يۈرسە پۇقرا ئاچ-يېلىڭ، قان قاقشىتىپ،
توپلىغان ھارام مېلىڭ-ۋەسلىڭگە تۇف.

جىق يېدىڭ يېتىم-يېسىرنىڭ ھەققىنى،
دېدى ئەل جەددى-جەمەت، نەسلىڭگە تۇف.

بىلىمىڭ پۇقرامۇ ئىنسان (ئەڭ ئۇلۇغ!)
خار كۆرۈپ مەنسىتمىگەن ئەپتىڭگە تۇف.

بولمىسا ئۇ، ئاچ قېلىپ ئۆلمەسىمىڭ،
يىلتىزىڭنى ئۇنتۇغان ئەقلىڭگە تۇف.

يۇرت-ئاۋام ئىشلەپ جاپالىق، تۆكسە تەر،
پايدىنى چۆنتەكلىگەن قەستىڭگە تۇف.

ھەل ئەمەس ئالدىڭدا ھېچ ئىش پارسىز،
ئەجدىھادەك تويمىغۇر نەپسىڭگە تۇف.

زاھىدى كۆرگەي سېنى دار-تۈرمىدە،
قۇمغا تىكلەنگەن بنا-تەختىڭگە تۇف.

قاراپ باق

ئادەملىكتىن ياتلاشقان خىسلىتىڭگە قاراپ باق،
مەھكۇم، نادان، نائىناق قىسمىتىڭگە قاراپ باق.

رىياركارنى، ئۆكتەمنى ئەتىۋارلاپ، ئۇلۇغلاپ،
ئاقىللارنى يەكلىگەن ئىلىتىڭگە قاراپ باق.

كۆكتە پەرۋاز ئەيلىسە خەلقنىڭ ئەمەس، ئۆزگىلەر،
توپا-توزان قاپلىغان ئىززىتىڭگە قاراپ باق.

ئۆزەڭ تېخى قىلالماي، باشقىلارنى قىلدۇرماي،
ئورا-لەھەت كولىغان خىزمىتىڭگە قاراپ باق.

ئاكىۋدەك ماختىنىپ «غالب» دەيسەن ئۆزەڭنى،
مالايىمۇ سەن، خوجايىن، قىممىتىڭگە قاراپ باق.

«لاتا پىچاق بەندە» دەپ ئاتايدىكەن كىشىلەر،
بىلىم، ئەقىل، تەدبىرنىڭ، ھىممىتىڭگە قاراپ باق.

غادىيسەن خاقاندەك ئۆز خەلقىڭنى كۆرگەندە،
ئۆزگىلەرنىڭ ئالدىدا ھۆرمىتىڭگە قاراپ باق.

ئىسلاھاتتا تۇلپاردەك داۋان ئاشسا كىشىلەر،
تاشپاقىچە ئۆمىلەش سۈرئىتىڭگە قاراپ باق.

زاھىدى دەر: پوچىلىق، قۇرۇق گەپتىن ئەل بىزار،
ئېتىقادىڭ، ۋىجدانىڭ، سۈپىتىڭگە قاراپ باق.

تۇرمۇش

ياغسا يامغۇر دەشتۇ چۆل چالغاي چاۋاك،
خىلمۇخىل گۈلگە تولار تۇپراقۇ خاك .

ۋەسلىگە يەتكەچكە بۇلبۇل گۈلىنىڭ ،
خۇش ناۋا ئەيلەيدۇ بولماي باغرى چاك .

ئەجرىدىن باغۋەن بوۋاينىڭ باغ ئارا
تولىدۇ ئاپئاق چېچەككە ئالما ، ناك .

بار بىراق گۈللەرنى چەيلەپ سۇندۇرۇپ ،
چاچقۇچى باغۋەن كۆزىگە قۇم-ئاھاك .

خورلىغاي ئاق دىل ، سەممىي كىشىنى ،
مۇتتەھەملەرنى چېكەلمەس ئەسلا تاك .

تۆھپىسىزلىر ۋالاقلاپ توختىماس ،
يات شالاقلاشقا سۈيى لىق بولسا باك .

زاھىدى دەر: كۆپ ياشا ، يا ئاز ياشا ،
بۇلغىماي روھ ۋە تېنىڭنى ساقلا پاك .

مۇبارەك

قالغاندىم تىلەپ ئاقىيول، مۇبارەك،
خۇش كېلىپسەن قايتىپ ئۇدۇل، مۇبارەك.

باقار ئىدىم يوللىرىڭغا تەقەززا،
لېۋى غۇنچە، چېچى سۇمبۇل، مۇبارەك.

ئۇنتۇماپسەن ساداقەتلىك يارىڭنى،
سۆيۈندى جان، يايىراپ كۆڭۈل، مۇبارەك.

بوپتۇ قۇتلۇق، سان-ئۇتۇقلۇق سەپىرىڭ،
يارىشىپتۇ مىنگەن دۇلدۇل، مۇبارەك.

قارشى ئالدىم ساڭا ئېچىپ كەڭ قۇچاق،
قەددى سەرۋى، رۇخسارى گۈل، مۇبارەك.

تۈگەپ ھىجران كەلدى بەخت ئەيىمى،
گۈل شېخىغا قوندى بۇلبۇل، مۇبارەك.

زاھىدى دەر: ساداقەتلىك سۆيگۈدە،
بولغاي مۇراد-ئارزۇ مەقبۇل، مۇبارەك.

بولساڭمۇ بەگ

مەرتۈۋەڭ ئۆرلەپ ئەگەر بولساڭمۇ بەگ،
كەمتەرىن بولغىن خەلققە باشنى ئەگ.

مېھرىبان، ئادىل بولۇپ يۇرتنى سورا،
مۇتتەھەم زالىمغا شىردەك تازا تەگ.

چاقما ئاش بەرگەن قازاننى ھېچقاچان،
ئىگىسىنى چىشلەمسە ھەتتاكى سەگ.

چاغلىما ئەلنى چۈمۈلە، پور كۆتەك،
سەن ھەرە بولساڭ، خەلق گويا ئىكەك.

ئەرزىمەس مەنسەپ ئۈچۈن قىلما كىبىر،
ئەل باراقسان چوڭ دەرەخ، سەن بىرلا بەرگ.

ئەلنى ئاسرا بۆرىدىن چوپان كەبى،
غۇلغاي تېرەك ئاسان، كولانسا تەگ.

كۈيچىسەن زاھىدى، مەنسەپدار ئەمەس،
تۆھپە - ھىممەت بەلۋىغىنى بەلگە چەگ.

باغۋەن نەزمىسى

خۇرسەنلىكىم ئوكيان مېنىڭ، قەلبىم كۈيى داستان مېنىڭ،
بولدى بۈگۈن بايرام ماڭا، ئايەم مېنىڭ، جەۋلان مېنىڭ.

ئەل-يۇرت تامام ئىززەت قىلىپ، ۋالى، رەئىس يوقلاپ كېلىپ،
«ئۇستاز» دېدى تەزم بىلەن، ئالقىش، شەرەپ ۋە شان مېنىڭ.

قىزىپ ئۇلۇغلاش بەزمىسى، ياڭراپ غەزەلخان نەزمىسى،
چۈشتى ئۇسسۇلغا پەرىلەر، بەزمە تۆرى، مەيدان مېنىڭ.

ھۆرمەتكە باب ئىنسان ئاتاپ، قۇتلاشتى ئەل مېدال تاقاپ،
تۆھپەم بېغىنىڭ بۇلبۇلى، قىلدى خۇشال خەندان مېنىڭ.

توي بەزمىسىدە ئولتۇرۇپ، ئىچكەچ قەدەھنى تولدۇرۇپ،
قىسمەتلىرىمنى ئويلىدىم، كەچمىشلىرىم چەندان مېنىڭ.

بۇندىن تالاي يىل ئىلگىرى، كۆڭلۈمدە غايە دىلىبىرى،
داشۋىنى كەلدىم پۈتتۈرۈپ، يارىم ئىدى ئىرپان مېنىڭ.

ئىش باشلىدىم باغۋەن سۈپەت، ئاچتى ھاياتىم يېڭى بەت،
ئىلكىمدە ياشناپ تارتتى بوي نوتا-كۆچەت، ئورمان مېنىڭ.

چىقتى قولۇمدا يېتىلىپ، پەن ۋە ئىجادقا ئىنتىلىپ،
نۇرغۇن تالانت — ئالىم، ئەدىب، ئەل رەھبىرى، پالۋان مېنىڭ.

ئەپسۇس، تىنچىسىز بۇ جاھان، كۆكلەمدە گاھى جۇت-بوران،
نوتا شېخىمنى قايرىدى سۈنئىي «قىزىل بوران» مېنىڭ.

قۇتراشتى سولخاي تەلۋىلەر، ئەۋج ئالدى تۆھمەت-غەلۋىلەر،
يۇرت سورىدى تۈلكە-قاۋان، ئاش-ئوزۇقۇم ئەپچان مېنىڭ.

جاھىل، نادان خۇددى جەسەت، ئاقىلغا دۆت قىلغاي ھەسەت،
ئەتتى ئەلىق قەددىمنى دال تۆھمەت-ھەسەت، بۆھتان مېنىڭ.

بولدى ئېغىر زەپ قىسمىتىم، خورلاندى ئىززەت قىسمىتىم،
تۆھپەمنى پايىمال ئەيلىدى شۇم جادۇگەر شەيتان مېنىڭ.

دۇنيادا ئىش يوق بىسوراق، بورانمۇ «چەكسىز»دىن يىراق،
شۇ چاغ دىلىمغا يار ئىدى ئىقبال نۇرى - ئارمان مېنىڭ.

ئەل غەزىپى-قەھرى ئېشىپ، يۇرت دېڭىزى-نەھرى تېشىپ،
تۈگەپ قارا تۈن، چاقىندى باشىدا نۇر-چولپان مېنىڭ.

دىل نۇرلىنىپ پەن تېڭىدىن، ئىشقا تۇتۇندۇم يېڭىدىن،
جۈرئەت ۋە ئەمگەك بەھرىدىن بولدى بېغىم بوستان مېنىڭ.

بۇ باغ چىمەنزار مەكتىپىم، سىڭدى ئاڭا ئەجرىم-قېنىم،
مىللەت، دەۋرنىڭ سوۋغىسى «باغۋەن» دېگەن ئۇنۋان مېنىڭ.

ئالدىمدا ياش ئەۋلادلىرىم، ئىز باسقۇچى پەرھادلىرىم،
ئىرىپان-مائارىپ ئىشىغا سۆيگۈم گويا گۈلخان مېنىڭ.

ئۇچماقتا ياش تۇلپارلىرىم، پەن كۆكىدە شۇڭقارلىرىم،
كۆردۈم بۈگۈندىن ئەتىنى، كەڭ ئوربىتا-ئاسمان مېنىڭ.

ساھىبجامال

قىلدى مەپتۇن مېنى بىر ساھىبجامال ،
ھۆسنى - سۈلكەتتە ئەجەب تاپقان كامال .

قورشىغاندەك قەلئەنى سانسىز قوشۇن ،
قىلدى قەلبىم قەسرىنى ئىشقى قامال .

قانچە قىلدىم ، بولمىدىم بەندىتىن خالاس ،
يوق ئىكەن سۆيگۈ ئوتىغا ھېچ ئامال .

قاچتى ئۇيقۇ ، ئىشتىھا ، رىزقىم پىغان ،
باشتا سۆيدى ، ئاخىرى قىلدى ئۇۋال .

جاندىن ئۆتتى بۇ ئېغىر كۈلپەت ، ئەلەم ،
نۇر - قۇياشلىق كۈندۈزۈم بولدى زاۋال .

قېنى خۇشچاقچاق يىگىتلىك مەندىكى ،
باستى دىل خانەمنى دەردلىك ئوي - خىيال .

زاھىدى دەر : پۈتتى سەۋرۇ تاقتىم ،
قىينىما بۇنچە مېنى ، كۆرسەت ۋىسال .

دەلىبىرىم

سەن ئۇزاتقان ئاشۇ چاغنى ياد ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم ،
گۈل يۈزۈڭنى سېغىنىپ دىلشاد ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .
كۈز ئىدى ، ئايدىڭ ئىدى ، يولغا ئۇزاتتىڭ ، مەن دېدىم :
دەشتۇ چۆللەرنى گۈزەل ، ئاۋات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

بىر ئۆمۈرلۈك پاك مۇھەببەت — كۈچ ، جاسارەت بۇلىقى ،
نى جاپالار ئالدىدا سۇبات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

لەۋلىرىڭنىڭ يالقۇنى كۆچتى يۈرەككە ، بەردى كۈچ ،
شۇڭا توسقۇنلارنى مەن بەربات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

تۇنجى سۆيگۈ بېغىغا ئەكتۇق ساداقەت ئۇرۇقى ،
ئۇنى ئاسراپ ئۆستۈرۈپ شەمشاد ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

پىشۇرۇپ ئەجرىمدە مېۋە نەۋقىرانلىق پەسلىدە ،
يۇرت ۋە خەلقىمگە ، ساڭا سوۋغات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

كۆكرىكىمدە قوش مېدال ، بەرگەچكە رىغبەت ئىشقىمىز ،
كەشپىيات ھەم يېڭىلىق ئىجاد ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

رىغبىتىڭ قىلدى مېنى پەرھات كەبى ئىشچان ، جەسۇر ،
سۆيگۈنى ئۆزلەش ئۈچۈن قانات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

قۇت - ۋىسال ۋاقتى يېقىن ، مامۇتنى كۈتكىن ، بول ئامان ،
تويىمىزغا ئالتۇن قەسىر بۇنىيات ئېتەرمەن ، دەلىبىرىم .

ھىجران چۆلى

دىلغا ياققاچ بىر پەرى ئوت دەم- بە دەم،
ئەھلى ئاشىقلار سېپىدە مەن بۇ دەم.

كۆز يېشىمدۇر ياغقىنى، يامغۇر ئەمەس،
قالمدى يېغىۋېرىپ كۆز، تەندە نەم.

لۇغىتىمدىن يۈتتى «قىش، مۇز» سۆزلىرى،
يەتتە دوزاخنىڭ ئوتى جىسمىدا جەم.

تاشلىدى ھىجران چۆلىگە ئىشقى مېنى،
تاش- تىكەنلىك، دەرد- ئازابلىق ھەرقە دەم.

كۈنۈ تۈن چەكتىم پىغان يار دەردىدە،
تەلۈنلەر سالدى جېنىمغا جىق ئەلەم.

ئۇردى مىڭ پەرياد خاراب ھالىم كۆرۈپ،
رابىيە، ھۇزرا، شېرىن، زۆھرە، سەنەم.

بەر جاۋاب زاھىدىغا ئەمدى نىگار،
ئىنتىھا تاپسۇن شۇ دەم ھىجران ۋە غەم.

ياشلىقىم

خۇددى جاناندىك گۈزەلسەن ياشلىقىم،
لەززىتى شېرىن ھەسەلسەن ياشلىقىم.

يازدى كۆپ شائىر، ئەدىب كۈيلەپ سېنى،
تۈگمەس داستان، مەسەلسەن ياشلىقىم.

قوشكېزەك سۆيگۈ، بىلىم، تۆھپە ساڭا،
پەم-ئەقىل، جۈرئەتتە تەلسەن، ياشلىقىم.

قالسا ئۆمرۈم كارۋىنى تۈن ئىلكىدە،
نۇر چاچار پارلاق زۇھەلسەن ياشلىقىم.

بارمۇ ئەل رىزاسىدىن ئارتۇق بەخت،
كەشىپ-ئىجادىمغا بەدەلسەن ياشلىقىم.

كۈيلىدى، كۈيلەيدۇ دائىم زاھىدى،
تەرىپى پۈتمەس غەزەلسەن ياشلىقىم.

جان نىگارم

بەختىيار مەن جان نىگارم سەن بىلەن،
لېۋى گۈل، كۆزى خۇمارم سەن بىلەن.

دەشتتە يۈرسەم دەشت بىلىنگەي گۈل - چىمەن،
قىشتىمۇ ياشنار باھارم سەن بىلەن.

بىللە ئۆتتۇق نى چاپالار تېغىدىن،
مەرد، ۋاپادار گۈلتۇزارم سەن بىلەن.

ئاي - قۇياشمىسەن ھاياتىم كۆكىدە،
يوپيورۇق لەيلۇ ناھارم سەن بىلەن.

سەن پەرىشتەم توغرا يول كۆرسەتكۈچى،
تۈگمەس جۈرئەت - ماجالىم سەن بىلەن.

زاھىدى قەلب سۆزىنى قىلغان جاكار:
بىر ئۆمۈر ئۆتمەك قارارم سەن بىلەن.

تۇت قەدەھ

گۈل شاراب كەلتۈر نىگارم، تۇت قەدەھ،
ئاشتى تەشئالىق-خۇمارم، تۇت قەدەھ.

قىينىدى، جاندىن ئۆتۈپ رەشك ئوغىسى،
ئەملىنەر دىل ئازارم، تۇت قەدەھ.

بىر كۈنى مىڭ يىل تۇيۇلدى ھىجرىنىڭ،
پۈتتى تاقتە ھەم قارارم، تۇت قەدەھ.

قۇترىغان جۇتلاردا تۇردۇم تىك، غەيۇر،
رىغىتىڭدە گۈلئۇزارم، تۇت قەدەھ.

سېغىنىشتا ئۆتتى قانچە كۈز ۋە قىش،
تەستە كەلدى بۇ باھارم، تۇت قەدەھ.

قۇت-ۋىسال قۇچتۇم زەپەر ئەيىامدا،
ياڭرىدى ناخشا-دۇتارم، تۇت قەدەھ.

ئالدىمىزدا يول ئۇزۇن، مەنزىل يىراق،
بول ھامان قەيسەر چىنارم، تۇت قەدەھ.

پو

يوشۇرۇپ نۇقسان، نىزا، ئىللەتنى پو،
قىلىدۇ بىخۇد، نادان مىللەتنى پو.

بار بۇ ھەقتە بىھېساب قانلىق ساۋاق،
ئۇرىدۇ يەرگە شەرەپ، ئىززەتنى پو.

ئۆزىنى قالتىس تۇتۇشنى ئۆگىتىپ،
يوقتار ئەلدىن ئەقىل، قۇدرەتنى پو.

ياشساقمۇ نۇر-ئېلېكتر دەۋرىدە،
يۈكسىلىشكە بەرمىگەي پۇرسەتنى پو.

يۈرمىز مەغرۇر كۆرەڭلەپ، گىدىيىپ،
قەبرىلەرگە كۆمىدۇ جۈرئەتنى پو.

بولىدۇ غۇربەت، پۇشايمان رىزقىمىز،
قالدۇرار خورلۇقتا شان-شۆھرەتنى پو.

پوچىلىقتىن ئال ساۋاق ئەي زاھىدى،
بەرمىگەي تۆھپە، بەخت، ھۆرمەتنى پو.

پەنگە يۈرۈش قوشىقى

چەشمە - بۇلاقلار قاينىدى، كۆكلەم قىيانى يامرىدى،
گۈللەپ گۈلىستان بىر تۇتاش، غۇنچە - چېچەكلەر ئاينىدى.

قۇچقاچنى سۇمۇرغ مات قىلىپ، كۈلدۈردى ئەلنى شاد قىلىپ،
باغدىن يوقالدى شۇم تىكەن، بۇلبۇل ۋە كاككۇك سايرىدى.

كۆرسەتتى يول شانلىق يىغىن^①، بولدى كېلەچەكمۇ يېقىن،
چارەك ئەسىر رىجەسىدىن دىللار سۆيۈندى، يايىردى.

كومپارتىيە پەرمان قىلىپ، بايراق - ئەلەم جەۋلان قىلىپ،
باشلاپ يېڭى ئۇزۇن سەپەر، مەردلەر نىشانغا چامدىدى.

توسقاندىمۇ مۈشكۈل - خەتەر، كۈندە بېسىپ ئايلىق سەپەر،
ماڭدى جاپالىق پەللىگە، تاغ ھەم داۋانلار ئاتلىدى.

ياڭراپ ئىجدانىڭ ناخشىسى، ياشناپ ئىلىم - پەن باغچىسى،
تىك چوققىلارغا ئۆرلىدۇق، دۇلدۇللار چاپتى، ھارمىدى.

ئالىم - ئەدىبلەر تىرىشىپ، ياشلىق باھارغا ئېرىشىپ،
قىلدى تۈمەنلەپ ئىختىرا، خەلقىمگە سوۋغا يوللىدى.

«مۆلچەر» بازارى بوپ كاسات، ئوقۇتقۇچى بولدى ئازاد،
دەۋرىم بېرىپ ھۆرمەت، شەرەپ، كەڭ ئامما قىزغىن قوللىدى.

① مەملىكەتلىك ئىلىم - پەن يىغىنى

ئاقلاندى تارىخ، پەلسەپە، كىردى لەھەتكە سەپسەتە،
ھەممە ئېقىملار جانلىنىپ، بەس-بەستە ياشناپ گۈللىدى.

بولغاچ زىيانداشتىن ئازاد، جۇش ئوردى قايناق كەيپىيات،
پەنگە يۈرۈشنىڭ دولقۇنى سەھرا-شەھەرنى قاپلىدى.

ماڭدۇق بۈگۈن بىر سەپتە بىز، تېز يېتىمىز مەقسەتكە بىز،
نۇر چاچتى ھۆرلۈك بايرىقى، ئىقبال قۇياشتەك چاقىندى.

مۇھەببەتتە گۈزەلدۇر ئالەم

بىر پەرىزات ماڭا: ئەي ئادەم، دېدى،
ئەقلىۋ ھېكمەتتە بېرەي ياردەم، دېدى.

بىرى ئالەم، بىرى سۆيگۈ قېرىماس،
يوق مۇھەببەتكە زاۋال-ماتەم دېدى.

شاد ياشا، چىن سۆيگۈنىڭ پەيزىن سۈرۈپ،
بول نىگارنىڭغا سېخىي ھاتەم، دېدى.

دەرد-ئەلەم، ھىجران ۋاقىتلىق قارا چۈش،
تەڭرى سۆيگۈ ئەھلىگە ھەمدەم، دېدى.

يار ئۈچۈن ئوتلاردا كۆي، دەريادا ئاق،
بول جاپالار ئالدىدا بەردەم، دېدى.

سۆيگۈسىز ئىنسان ئۆلۈك، مۇزدۇر زېمىن،
سۆيگۈ ئاجۇن دەردىگە مەلەم، دېدى.

زاھىدى بۇ سۆزنى ئوي قەلبىگە تېز،
پاك مۇھەببەتتە گۈزەل ئالەم، دېدى.

سوپى

كىيگىنى جەندە، كۇلا، دەستار، سوپى،
ھىيلە - نەيرەڭدە كەمەك ئەييار سوپى.

نە كەمەك ئەھلى جاھاننى ئازدۇرار،
سۇرتى ئىبلىس سۈپەت مەككار سوپى.

يامرىتىپ ئەلدە ئاداۋەت، تەپرىقە،
ئىشلىمەي تەييارغا شەيخ، ھەييار سوپى.

ئۆزى تائەتتە، دىلى ئىشرەتتەدۇر،
بەك، ئايال، پاقلانغا زەپ خۇشتار سوپى.

ساتىدۇ پۇلغا ئىمان، مىللەتنىمۇ،
قىلمىغاي قىلچە بۇ ئىشتىن ئار، سوپى.

يىرگىنىپ زاھىدى سەندىن دېدى داد،
بولمىسۇن ئىنسان ساڭا ئەسرار، سوپى.

ئۇچرىدى

بىر پەرىۋەش يولدا ناگاھ ئۇچرىدى ،
ئەقلى دانىش ، قەلبى ئاگاھ ئۇچرىدى .

سورىدى ئەھۋال تەبەسسۇم ئىلكىدە ،
مېھرىبانلىق تەختىدە شاھ ئۇچرىدى .

كەتتى ھارغىنلىق ، سەپەر بولدى ئاسان ،
بال سۇخەن ، شەپقەتچى ھەمراھ ئۇچرىدى .

غەم تۇمانى تارقىلىپ ، روھلاندى دىل ،
مۇڭغا مۇڭداش ياخشى دىلخاھ ئۇچرىدى .

سەردىشىپ ئاچىلدى دىل دەرۋازىسى ،
ئەبەدىيلىك دوست ۋە ھەمراھ ئۇچرىدى .

ئىدىقۇت گۈزىلى

مەھلىيا قىلدى مېنى رەسىمىڭ پەرى ،
«ئىدىقۇتنىڭ گۈزىلى» ئىسمىڭ پەرى .

رەڭ ئالار سۈبھىدە چېھرىڭدىن شەپەق ،
بەلكى يالقۇنتاغمىكىن جىسمىڭ ، پەرى .

تۇرسەن تەكلىك ئارا جىلۋەڭ بىلەن ،
ھۆرمىدۇ ، ئىنسانىمدۇ ئەسلىڭ ، پەرى .

قوزغىتار ئەرشۇ - زېمىندا ئاپىرىن ،
ئۈز جامالىڭ ، سەرۋىدەك بەستىڭ ، پەرى .

كەلدى مىڭئۆي قىزلىرى ئەسكە شۇ تاپ ،
ئەسلى شەرقنىڭ گۈزىلى نەسلىڭ ، پەرى .

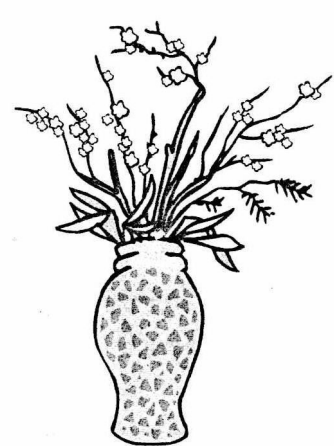
ئەلگە پۇر ئىشچانلىقنىڭ ، دانالىقنىڭ ،
ئەرزىگەي بولسا گۆھەر تەختىڭ ، پەرى .

يوق ئارام ، ئۇيقۇ ھارام ، كۆيدۈم ساڭا ،
ئاھ ، مېنى قىناشمىدى كەسپىڭ ، پەرى .

زارلىنىپ بۇلبۇل كەبى چەكتىم پىغان ،
غەزىلىمدە تەرىپىڭ ، ۋەسپىڭ ، پەرى .

ئۆرتىنەر جىسىمىم پىراق خۇمدانىدا ،
مېنى كۈل قىلماقلىدى قەستىڭ ، پەرى .

زاھىدى ئىزدەر سېنى تاغلار ئېشىپ،
بىر كۈنى بولغاي نېسىپ ۋەسلىڭ، پەرى

ھىجران دەردى

زەپ تولا تارتتىمغۇ جانان دەردىنى،
مۈشكۈلاتلىق ئىشقى غەلىيان دەردىنى.

بىلىمدى ئەسلا گۈزەللەر گۈزىلى،
چىن ۋاپا بابىدا سۇلتان دەردىنى.

ياشىدىم بۇ يۇرتتا ئاددىي ئەر بولۇپ،
چەكتىم ئەمما ھۆرى رىزۋان دەردىنى.

بىر قىيا باقسا، جېنىمنى ئالدى مىڭ،
نە ئۈچۈن بىلمەيدىكىن جان دەردىنى.

كۆپ زامان كەزدىم جۇنۇنلۇق دەشتىدە،
ساپتۇ تەڭرىم ماھى تابان دەردىنى.

ئىشقى زەخمىدىن بولۇپ خۇن-خۇن يۈرەك،
تارتتى زەپ زۇلفى پەرىشان دەردىنى.

چەكىدىم پەرياد، ئۇنى بىلىدىم غۇرۇر،
كۈن مەسەللىك شاھى دەۋران دەردىنى.

يەتمىدىم ۋەسلى دىدارغا، كەچمىدىم،
چۈشىنىپ يەتكەچكە ھىجران دەردىنى.

چىن مۇھەببەت ئەھلى سەن ئەي زاھىدى،
قىل ۋاپا، چەك ئەھدۇ پەيمان دەردىنى.

شائىرلىق يولى

كىرسە شائىرلىق يولىغا ھەر كىشى،
پۇختا بولسۇن ئىجتىھادى، ئۇل تېشى.

بۇ ئۇزاق يول، مۇشكۇلاتلىق ھەر قەدەم،
بىر ئۆمۈر مېھنەت، جاپا بولغاي ئىشى.

يانمىغاي شائىر ئەقىدە يولىدىن،
مەۋج ئۇرۇپ قەلبىدە ئىلھام ئۆركىشى.

ۋايىسىماس ھېچ چەكسىمۇ دەردۇ-ئەلەم،
شىر يۈرەكلىكتە ئۇ يۇرتنىڭ بېشى.

ئەل بىلەن بىر گەۋدە بىر جان بولغۇسى،
ئەڭ ئېغىر كۈنلەردە ھەمدەم سەپىدىشى.

ئۇ تۇرار مەزمۇت چىناردەك ياشىرىپ،
يىقىتالماس جۇت-بوراننىڭ سىلكىشى.

بولمىغاي پۇل-مالغا ھېرىس ھېچقاچان،
كەمبەغەل پۇقرا-ئاۋامنىڭ دىلكىشى.

يوق ئارام، ئۇيقۇ ھارام خۇددى ئاڭا،
كۈنۈ تۈن ئىلھام پەرىسى سىردىشى.

چال بولۇپ مۇكچەيسىمۇ قەلبى قىران،
ئۆكسىمەس ئەل ھۆرمىتى، ئەل ئالقىشى.

ياز ئاخشىمى

ياشلىق، گۈزەللىك، سۆيگۈگە بايدۇر تۈگەل ياز ئاخشىمى،
ھەرياق پۇرايدۇ گۈل-ئىپار، ياڭراپ غەزەل ياز ئاخشىمى.

كەتمەيدۇ ئاي يۇرت ئۈستىدىن، ئالغاي گۈزەللىك ھۆسنىدىن،
نۇر كەلكۈننىڭ پەيزىدە ياپرايدۇ ئەل ياز ئاخشىمى.

تاغ سۈيى ئاققاي شوخلىنىپ، ئىچكەي زىرائەت زوقلىنىپ،
چاققاق زېمىنى قاندۇرار دەريادا سەل ياز ئاخشىمى.

كۈي ناخشىغا تولغاي دالا، تاشلايدۇ مەجنۇنتال جۇلا،
گۈل شېخىدا، قىز چېچىدا ئوينىيدۇ يەل ياز ئاخشىمى.

شاپتۇل، ئۈرۈك بولغاي قىيام، تەنگە شىپا، لەززەت، ئارام،
باغلاردا سانجاق مېۋىلەر يۇلتۇز-زۇھەل ياز ئاخشىمى.

قاچقان جىمىنىڭ ئۇيقۇسى، بەرمەس ئارام قۇت تۇيغۇسى،
جىددىي تۇتۇلغان ئىشىغا باي-كەمبەغەل، ياز ئاخشىمى.

دىلدا ئىشەنچ قۇرغان تەخت، بەرگەي ئەجىر ئاخىر بەخت،
تاپماق ئۈچۈن بايلىق، روناق بىر پەيتىمۇ دەل ياز ئاخشىمى.

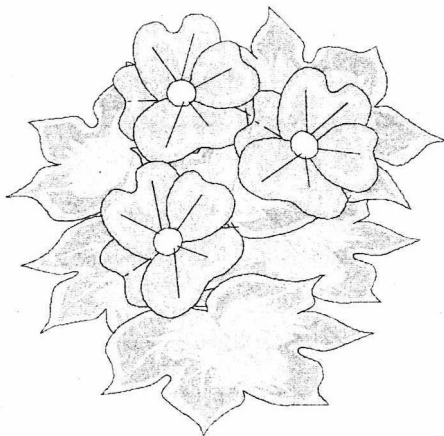
تاغ سەلكىنى چاچنى تارار، ئەر ئورمىدا ياندا نىگار،
بولمايدۇ زايائىش ئۈچۈن بەرگەن بەدەل ياز ئاخشىمى.

خاماندا چال-نەۋرە بۈگۈن، دىلدىن ئازايغان غەش-تۈگۈن،
چەشلەنسە دان ئارزۇسىدەك، ئارمانى ھەل، ياز ئاخشىمى.

ئۆز شۇنچە خامان ناخشىسى، سۆيگۈ ۋە ئارمان ناخشىسى،
ئۇ بەردى شائىر كۈيىگە ئالتۇندا ھەل، ياز ئاخشىسى.

كۆللەردە سەيلە قولۇنقى، چىققاي جاپانىڭ ھاردۇقى،
قىرغاقتا بوستانلىق ئارا جۈپ- جۈپ گۈزەل ياز ئاخشىسى.

مەنمۇ ئۇلارغا جور شۇدەم، دىلدار قېشىمدا ھۆر شۇدەم،
دۇنيا كۆزۈمگە كۆرۈنەر جەننەت مەسەل ياز ئاخشىسى.

ئاڭلىغاي

ناخشا ئېيتتىم، زوقى بارلار ئاڭلىغاي،
زېھنى ساز سەنئەتخۇمارلار ئاڭلىغاي.

گۈل بىلەن بۇلبۇل ناۋاسى قەدرىنى،
تاغۇ دەريا، لالزارلار ئاڭلىغاي.

تونۇغاي زەرگەر گۆھەرنى بىر كۆرۈپ،
زەر تونۇغان بەختىيارلار ئاڭلىغاي.

تەلپۈنەر مەشۇق مۇھەببەت كۈيىگە،
تۈندە ئويغاق گۈلتۇزارلار ئاڭلىغاي.

تۈگىمەس ئالەمدە خۇشلۇق، دەرد-ئەلەم،
شاد-خۇراملار، خاكسارلار ئاڭلىغاي.

نەزمىدۇر تۇرمۇشتىكى ئەكس سادا،
گاھ قەسرلەر، گاھى غارلار ئاڭلىغاي.

كەتسىمۇ زاھىدى قالغاي غەزىلى،
يۈرىكىدە ئىشقى بارلار ئاڭلىغاي.

يىللار سېخى ، ئادەملەر ئىشچان

ئەلىشىر بوۋامغا

«چاھار دىۋان»، «خەمسە» گىزنى،
ئوقۇپ بوۋا، ئويغا پاتتىم.
ئۇنچە - گۆھەر ئوكياندا
غەۋۋاس بولۇپ غۇلاچ ئاتتىم.

ئىجادتىكى ماھارەتكە
بولدى ئەقلىم ھەيرانۇ لال.
نېمە ئارمان، ئادەم سىزدەك
دانالىقتا تاپسا كامال.

بەش ئەسىر ئەل يۈرىكىدە
ياشاپ كەلمەك ئەمەس ئوڭاي.
غەزەل - داستان قۇببىسىدە
ئىجادىڭىز نۇرانە ئاي.

سىزگە ۋارىس نەسىل بولماق،
بەختىم مېنىڭ، پەخرىم مېنىڭ.
ئەل - ۋەتەنگە، پەن - ئىجادقا
چىڭ تۇتاشتى مېھرىم مېنىڭ.

1957 - يىلى 6 - ئاپرېلى

تاڭ قۇياشى

مەن نۇرنى سۆيمەن، نۇر ماڭا ئاشىق،
(نەسلىمدىن مىراستۇر ماڭا بۇ سۆيۈش!)
گۈدەكلىك ۋاقتىمدىن تا بۈگۈنگىچە،
ئادىتىم ھەر تاڭدا قۇياشنى كۆرۈش.

جاناننىڭ كۆزىگە تىكىلگىنىمدەك،
ئۇيۇقنىڭ لېۋىگە باقمەن تەشنا.
قارايمەن زوق بىلەن... قەلبىمدە شۇئان،
ئىلھامم بۇلبۇلى باشلايدۇ ناخشا.

خانتەڭرى كەينىدىن پارلىغان قۇياش،
نۇرىدىن بۇلۇتلار كىيگەندە زەر تون.
مۆكۈشۈپ كېچىنىڭ ئاي-يۇلتۇزلىرى،
يوپيورۇق كۈندۈزگە ئورۇن بېرەر تۈن.

كۈلىدۇ يۈرىكىم، كۈلىدۇ زېمىن،
ئاجايىپ ئۇز، زىبا كۆرۈنەر دۇنيا.
تۈگەيدۇ سۈكۈنات، گۈرۈلدەر ھايات،
يېڭى كۈي ياڭرىتار دولقۇنلاپ دەريا.

1959-يىلى ئاپرېل

تۇنجى قار

لەپىلدەپ چۈشمەكتە قار ئۇچقۇنلىرى ،
يوللارغا يايغانچە ئاپئاق داستىخان .
ئاق مالخاي كىيىپتۇ ئۆيلەر زەپ بەلەن ،
نەي چالار ئىسقىرتىپ رەزگى شۇرغان .

دەرەخلەر شېخىدا كۈمۈشرەك چىچەك ،
ئىلھامىم ئۆركەشلەپ ياسىدى دولقۇن .
سوغ شامال يۈزۈمگە تۇرسىمۇ ئۇرۇپ ،
يۈرىكىم قېتىدا ياندى ئوت - يالقۇن .

ئاھ ، قانداق چىرايلىق قار باسقان سەھرا ،
ئوينايىتى ھەر «قارلىقنامە» دىن يۈرەك .
قوغلاش ۋە دومۇلاش ، قېچىشقۇ پەيزى ،
قىزىيتى «قارلىق» نىڭ مەشرەپلىرى بەك...

تەلپۈنۈش ئېتىغا سالالماي يۈگەن ،
تالاغا چىقتىم - دە ، بىر ھازا كەزدىم .
ئۆزۈمنى قار گۈلى لىباسى كىيگەن ،
سۆيۈملۈك نىگارم قېشىدا سەزدىم .

1959 - يىلى ئۆكتەبىر

چوپان يىگىت

مالخانىنى قىرلاپ كىيىپ چوپان يىگىت،
پادىنى ھەيدەپ ماڭار يايلاقلارغا.
قارساڭ كۆزۈڭ تويماس سېمىز، ساغلام،
ئۇ باققان قوي، كالا ھەم تايچاقلارغا.

ئاۋۇلنىڭ ماھىر، داڭدار مالچىسى ئۇ،
ماھىر دەپ نامى مەشھۇر ئايماقلارغا.
كۆيۈنگەچ يۇرت-ئاۋامنىڭ ماللىرىغا،
ئېرىشتى نۇرغۇن لەۋھە، بايراقلىرىغا.

كۈنلىرى ئۆتەر ئۇنىڭ خۇشال-خۇرام،
يېشىل مەخمەل كەبى چەكسىز يايلاقلاردا.
كۈتىدۇ ئىشتىن كەلسە ياش كېلىنچەك،
سارماي، قىمىز، قىيىزا، قايماقلاردا.

ئۇنىڭ چالغان دۇمبىرىسى دالا بويلاپ،
كېتىدۇ يىراقلاردىن يىراقلارغا.
قەلبىدە ۋەتەن مېھرى، ئىقبال ئىشقى،
تىكىلگەن ئۆتكۈر كۆزى ئۇزاقلىرىغا.

1960-يىلى يانۋار

رازى ئىدىم

يوللار گويا ئاپئاق خەسىدەك ،
توختىمىغان ئۇچقۇنلاشتىن قار .
گۈزەل ھېيتگاھ كوچىسىدا بىز ،
ماڭماقتىمىز يانمۇيان قاتار .

قار ئۇچقۇنى شاخلاردا چېچەك ،
ئەتراپ ئاۋات ، خىيالىم دولقۇن .
«باھار گويا يۇرتۇمنىڭ قىشى»
شۇ تۇيغۇدىن قەلبىمدە يالقۇن .

سەزمەپتىمەن قار ئۇچقۇنلىرى
ئاقارتىپتۇ قاش ، كىرىپكىمنى .
كۈلۈۋەتتىڭ قوڭغۇراقتەك شوخ ،
بۆلۈپ بىردىن مېنىڭ گېپىمنى .

توختاپ قالدىم ھە0دۇقۇپ شۇ چاغ ،
ھەيرانلىقىم چىقتى چىرايغا .
دېدىڭ كۈلۈپ چاقچاق ئارىلاش :
«زەپمۇ ئوخشاپ قاپسەن بوۋايغا» .

ئىككىلىمىز كۈلۈشتۇق ئۇزاق ،
دېدىم : يېقىن بوۋاينىڭ تويى .
رازى ئىدىم بوۋاي - موماي بوپ ،
بىرگە ئۆتسەك ئۆمرىمىز بويى .

1962 - يىل دېكابىر

كارۋان بۈيۈك نەزمىسى

كارۋان بۈيۈك[®]، ئەي ۋەتەننىڭ شۆھرەتلىك يولى،
كەلمەكتىمەن سەندە بۈگۈن دۈلدۈلغا مىنىپ.
كەلمەكتىمەن ئانا يۇرتنىڭ ئىسسىق مېھرىنى
چىن پەرزەنتلىك سۆيگۈ تولغان يۈرەككە تېگىپ.

مەن كېلىمەن كەڭ ئازادە، يېڭى تاشيولدا،
ماشىنىمىز ئۇچار سۇمۇرغ، تېزلىكى شامال.
گۈل ۋادىلار، كەنت-يېزىلار، شەھەرلەر، باغلار،
ئويغىتىدۇ ياش قەلبىمدە قاناتلىق خىيال.

مەن كېلىمەن، قالار ئارتتا تاغۇ دەريالار،
بۈك دەرەخلەر كەڭرى يولغا تاشلايدۇ سايە.
شۇ يول بويى ھەربىر ئۆتەڭ سۆزلەيدۇ ماڭا
تارىخىدىن، بۈگۈندىن قىسسە-ھېكايە.

1964 - يىلى ئاپرېل

[®] كارۋان بۈيۈك — يىپەك يولىنىڭ ھەقىقىي نامى

ئىپتىخارم

گۈزەل تارىمغا ئوغلانمەن، جاھاندا ئىپتىخارم شۇ،
ئۇنىڭسىز يوق مېنىڭ بەختىم.
ئىجاد-كەشپكە بۆشۈك بولغان، كۆزۈمگە تۇتيايم شۇ،
كۈچۈم، ئەجرىم ئاڭا تەقدىم.
ئوغۇل ھەم قىزلىرى باتۇر قەدىمىي ئۆز دىيارىم شۇ،
ئۆتەر شاد، مەنىلىك ۋاقتىم.

گۈزەل تارىمغا ئوغلانمەن، بەلەندۇر كۆكتە پەرۋازىم،
كۈنۈم يىلدۇر زەپەرلەردە.
ئەلگە كارۋانېشى بولغاچ زامان سەردارى — ئۇستازىم،
ئاداشمايمەن سەپەرلەردە.
جىن-ئالۋاستى قىلىسمۇ جادۇ، زىمىستان بولمىغاي يازىم،
چېنىققانمەن خەتەرلەردە.

گۈزەل تارىمغا ئوغلانمەن، تامايىم يوقتۇر ئېھساندىن،
رىزقىنى ئەجىردىن تاپتىم.
خۇشالمەنكى قىلىپ مېھنەت، ئېلىپ بايلىق ئېتىز، كاندىن،
ھاياتنىڭ مېغىزىن چاقتىم.
شۇڭا بولدى بۇ جاي ئەلا بېھىشتىن — يات گۈلىستاندىن،
زېمىننى گۈل بىلەن ياپتىم.

گۈزەل تارىمغا ئوغلانمەن، يىراقمەن شەخسىيەتلەرگە،
ئىناق-ئۆم ئاقكۆڭۈل خەلقىم.
پەن-سەنئەت گۈللىدى، ئىرپان بېغى تولدى چېچەكلەرگە،
ئاڭا بىر قەترىدۇر ئەجرىم.

مۇئەللىمەن، غۇرۇرۇم شۇ — بىلىم بەرسەم گۆدەكلەرگە،
جاھانچە سۆيۈنەر قەبىم.

گۈزەل تارىمغا ئوغلانمەن، جەسۇر ئەجداد تۇغى قولىدا،
ياتقۇزدۇم ئۇل قەسىرلەرگە.
باسار ئورنۇمنى ئەۋلادلار، ماڭار ئىقبالغا كەڭ يولدا،
بېرەر تۇغنى نەۋرىلەرگە.
ئىجادىم - ئەمگىكىم ئۆلمەس، ئۇ يادلانغاي تۈمەن دىلدا،
يېتەر نۇرغۇن ئەسىرلەرگە.

1964 - يىل سېنتەبىر

ۋادەرىخا

1

ۋادەرىخا، مەن ئەجەب ئويغاق ئىدىم، باستى قارا،
ياتمىغان غەپلەتتە ھېچ، تۇيغاق ئىدىم، باستى قارا.

چۈشمۇ بۇ ياكى رېئاللىق، قالدى ئەركىم باغلىنىپ،
چاپچىغان تۇلپار ئىدىم، ئويناق ئىدىم، باستى قارا.

چوڭ جىنايەت بوپتۇ ئون يىل ئەلنى كۈيلەپ يازغىنىم،
پەن-ئىجادقا، نەزمىگە ئامراق ئىدىم، باستى قارا.

چاپلىدى بۆھتان ماڭا پۇرسەتپەرەس ئۇردى پىچاق،
قارا رەڭدە بوپىدى، ئاپئاق ئىدىم، باستى قارا.

كۆيدۈرۈلدى قانۇ تەر مەھسۇلى شېئىر-داستانلىرىم،
ئەلگە دوست، ياۋ بېشىدا قىڭراق ئىدىم، باستى قارا.

باغلىدى، ئۇردى ۋە قىلماق ئىستىدى گاس، بىزۇۋان،
دەرستە-ناتىقلىقتا بىر چاقماق ئىدىم، باستى قارا.

تەلىيم تەتۈرمۇ يا يۈزلەندىمۇ ئاپەت ماڭا،
ياغدى پېشكەللىك، كېسەل، ساپ-ساق ئىدىم، باستى قارا.

سوۋۇدى جىسىمىم، يۈرەكتە ئۆچ-غەزەپتىن قاتتى مۇز،
سۆيگۈ-مېھرى ماڭمىدەك قايناق ئىدىم، باستى قارا.

خەلقىم ئېيتار: «ئەي كامالىي، ئۈزمە ئاجۇندىن ئۈمىد»
كەلگۈسى ئىقبالغا مەن مۇشتاق ئىدىم، باستى قارا...

2

ئاينىغان تەتۈر پەلەكنىڭ ھېچ ساپاسى قالمىدى،
تۆھپىكارغا، ياخشىلارغا قۇت-ۋاپاسى قالمىدى.

چۈشتى تورغايىلار قەپەزگە، قاغىغا ئامەت كېلىپ،
باغدا ناخشا، يەنى بۇلبۇل ئىلتىجاسى قالمىدى.

مەيلى رەھبەر، مەيلى ئالىم، مەيلى شائىر ھەپسىدە،
ئۈستىگە چاپلانمىغان ياۋنىڭ يالاسى قالمىدى.

ھەممە ياقنى قاپلىدى ئەنسىزچىلىك، يالغانچىلىق،
پىتنە-تۆھمەت سانىلىپ تۆھپە، خاتاسى قالمىدى.

سۇ ئەكەلگەنلەر بولۇپ خار، كوزا چاققان ئەتىۋار،
كەشىپ-بىلىمنىڭ ھۆرمىتى، قەدرى-باھاسى قالمىدى.

يايرىدى ئۆكتەم، زۇغۇيلار ئىش بۇزۇپ، دەۋران سۈرۈپ،
كەسىپ ۋە تۇرمۇش لەززىتى، تەمى، جۇلاسى قالمىدى.

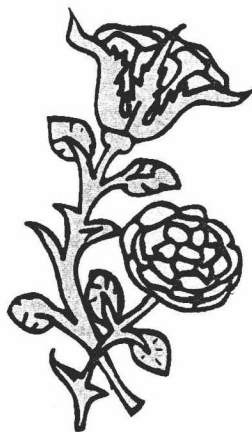
كۆتۈرۈلدى سۆيگۈ، ھەمدەملىك كىشىلەر يادىدىن،
ئىزگۈلۈكنىڭ ئىپتىداسى، ئىنتىھاسى قالمىدى.

قالدى بوش مەكتەپ، زاۋۇت...

ئەۋج ئالدى يالقاۋلىق، جېدەل،
ئەھلى پەننىڭ تارتمىغان كۈلپەت-جاپاسى قالمىدى.

ئەي كامالىي، ئۆتمىدىڭ قىيىناقتا... جان چىڭكەن ئەجەب،
ساڭا چەرخنىڭ سالمىغان زۇلمى - بالاسى قالمىدى.

1967 - يىل دېكابىر

ئۇستاز قەبرىسى

يەكلەنگەن، خارلانغان، ئۇنتۇلغان ئۇستاز،
ئاھ، تاپتىم قەبرەڭنى مىڭ تەستە سوراپ.
نە قەبرە، بەلگە ياكى ئىزنا يوق بىر ئاز،
پىچاق تەك تىلدىغۇ قەلبىمنى ئازاب.

ئولتۇرۇپ دۇئاغا كۆتۈردۈم قولىنى،
كۆزدە ياش يامغۇرى، يۈرەكتە پىغان.
تەربىيىلەپ بىلىمدە مىڭلاپ ئوغۇلنى،
تاراتقان ئىدىڭغۇ جەنۇبقا ئىرپان.

زۇلمەتلىك زاماندا چاچتىڭ نۇر-ئاپتاپ،
سەن ئالىم مۇددەرس بولۇپ ئەۋلادقا.
زالىم بەگ، ئىشانلار سېلىپ كۆپ ئازاب،
سەن ياتقان ھەپسىلەر تولدى پەريادقا.

ئەي تۇنجى ئۇستازىم ھىدايەت ھاجى،
ئۇلۇغسەن، ھاياتسەن ئەلنىڭ قەلبىدە.
روھىڭدا نۇر چاچار ئىرپاننىڭ تاجى،
ياتسىمۇ گەرچە تەن-جىسمىڭ قەبرىدە.

1974 - يىلى نوپۇس

سەپەر، مەن ۋە دىلبەر

ئاغرىنسىن ئەي شەھلا كۆزۈم،
دوستلىرىممۇ رەنجىدۇ شۇنداق.
جىمى خەتتە تەكرار شۇ سۆزۈڭ:
«ئۇنتۇدۇڭمۇ بىزلەرنى قانداق؟»

دەيسەن يىراق سەپەردىن كەلسەم،
«ئەمەسمىدى خەت يېرىم دىدار؟»
دەيمەن، يازدىم ئامرىقىم، بىلسەڭ،
تالاي مەكتۇپ، ئۇنتۇماي زىنھار.

پاك ۋە سۈزۈك سۆيگۈدىن فونتان،
ئوخچۇپ تۇردى يۈرسەم يىراقتا.
بولسام نەدە ئىززەتلىك مېھمان،
سەن يادىمدا، قەلبىم پىراقتا.

دەريالاردىن ئىزدەپ ئەكسىڭنى،
قىلدىم ئايدىن دېرىكىڭنىمۇ.
تۇتۇپ باقتىم پات-پات كۆكسۈمنى،
كۆكسۈمدە دەپ يۈرىكىڭنىمۇ.

ئورماندىكى ئوماق ئاھۇنىڭ
كۆزلىرىدە تاپتىم كۆزۈڭنى.
بۇلاقتىكى ئاي چۆمگەن سۇنىڭ
ئەينىكىدە كۆردۈم يۈزۈڭنى.

ساھىبخان مەي تۇتسا قوش قوللاپ،

جىلۋىلەندىڭ كۈمۈش قەدەھىتە
كەڭ دېڭىزدىن چىقسا كۈن پارلاپ
كۆرۈندى ئۈز چېپىرىڭ شەپەقتە .

كۆرسەم سەرۋى قامەت پەرىنى ،
زىلۋا قەددىڭ كەلدى ئېسىمگە .
سېغىنىشتا ئۇنتۇپ سەۋرىنى ،
تويماي باقتىم يوللۇق رەسىمگە .

گۈلزارلىق تاغ ، باغلاردا يۈرسەم ،
پۇراپ تۇردى ھىدىڭ ھەمىشە .
نەزمە ئۈچۈن خىياللار سۈرسەم ،
ماۋزۇ بولدى ئېتىڭ ھەمىشە .

بولدۇڭ ئىلھام پەرىسى ماڭا ،
سەپىرىمدە ئوماق گۈزىلىم .
مەكتۇپلىرىم ئەمەسمۇ ساڭا ،
بېسىلغان ھەر نەزمە - غەزىلىم!؟

1981 - يىلى ئاۋغۇست

سەددىچىندىكى سوئال

ئاستىمدا سەددىچىن، ئۈستۈمدە ئاسمان،
تۇرمەن تىكىلىپ كەڭرى ئالەمگە.
ئوقۇيدۇ جەڭنامە قەدىمىي سېپىل،
نىچۈندۇر يۈرىكىم تولدى ئەلەمگە.

ئەسىرلەر تېغىدىن ھالقىيدۇ خىيال،
نيزانىڭ قان دېغى جەڭ ئاتلىرىدا.
چاقنايدۇ بېھىساب غەزەپلىك سوئال،
روھلارنىڭ كېسىلگەن قاناتلىرىدا.

چىرىگەن تەختلەرنى ساقلاشقا ئامان،
زەنجىربەنت ئەل بۇندا ئىشلىگەن سىجىل.
ئىپتىخار كۆكىدە لەيلەيدۇ تۇمان،
ياسالغان تاش-توپا، جەسەتتىن سېپىل.

دانالار پەريادى، پۇقرا پىغانى،
ياڭرايدۇ گۇۋاھلىق بېرىپ كۈلپەتكە.
سېپىلگە بېكىنىپ زۇلمەت خاقانى،
نېمە نەپ يەتكۈزدى ۋەتەن، مىللەتكە؟

ياسىلىپ زۇلۇمدىن، نىزا، قان-ياشتىن،
بۇ سېپىل كىملەرگە بەردى ھۇزۇر-قۇت؟
سورىدىم قايتىلاپ زېمىن، قۇياشتىن،
ۋە لېكىن زېمىن جىم، قۇياشتا سۈكۈت...

1981-يىل سېنتەبىر

سايەم

باشلىق بولسام مەندىنمۇ بەكرەك ،
خۇشال بولۇپ گىدەيدىڭ سايەم .
ئاستا- ئاستا پاتتىڭ غەپلەتكە ،
دەپ ئىمتىياز- ھوقۇق — دەسمايەم .

بۇرۇن ئىدىڭ ئەۋرىشىم ياۋاش ،
كەمتەرلىكنى بەرمەيتتىڭ قولىدىن .
نومۇس كۆرمەي بېرەتتىڭ سالام ،
تەڭتۇش سايە ئۆتكەندە يولىدىن .

كېيىن دېدىڭ مەن پىل ، ئۆزگە خەس ،
گويا باقتىڭ يەرگە ئاسماندىن .
ئاخشاملىرى كەتمىدىڭ نېرى ،
چىۋىن ئوخشاش يات داستىخاندىن .

تەنبە بەردى باشقا سايىلەر :
«ئېگىز نەرسە يىقىلار قاتتىق»
ئەپسۇس ، نېچۈن سالمىدىڭ قۇلاق ،
ئالماشتىغۇ ھەسرەتكە شادلىق .

1984- يىل 20- ئىيۇل

تاۋۇت كەينىدىكى ئويلار

(ۋاپات بولغان ئۇستازلىرىمغا بېغىشلايمەن)

تاۋۇتنىڭ كەينىدىن كېلىمەن غەمكىن،
ئاھ، قەددىم پۈكۈلگەن ئېغىر ماتەمدە.
قەيەردە ۋە كىمدىن تاپىمەن تەسكىن،
يۈرىكىم مۇجۇلغان ئېغىر ئەلەمدە.

ئانا يۇرت تەۋرىگەن، ھەممە ھازىدار،
باشلىقمۇ، پۇقرامۇ كۆزدىن تۆكەر ياش.
زېمىنمۇ، ئىنسانمۇ يىغلايدۇ زار-زار،
قان رەڭلىك ئۇپۇقتا يىغلايدۇ قۇياش.

ماڭىمەن سۈكۈتتە، قەلبىمدە پىغان،
مەرد ئىدىڭ، ئوت ئىدىڭ، ياشىدىڭ بەك ئاز.
گۈل ئالدى، نۇر ئالدى ئەجرىڭدىن ئىرىپان،
سەن بولدۇڭ كۆپلەرگە مېھرىبان ئۇستاز.

ياشىدىڭ بەك ئاددىي، بۇ — بىر مۇئەمما،
ئۆز كەسپىڭ بابىدا كۆرسىتىپ ھىممەت.
پۈتۈڭدا چۈمۈلە ئۆلىمىدى، ئەمما،
بېشىڭدىن ئۆتتى جىق كۈلپەتلىك قىسمەت.

كېلىمەن تاۋۇتنىڭ كەينىدە ئويچان،
خىلمۇخىل سوئالدىن يۈرەك لەرزىدە:
نېمىشقا جاپاكەش باغۋەننىڭ ھامان،
بولدۇ يۈرىكى ئەڭ بالدۇر زىدە؟

نېمىشقا ئۇلارنىڭ قىممىتى مەۋجۇد،
سېپاھلار ئالدىدا، ھايات چېغىدا؟
مۇكاپات، بايلىقتىن مېھنىتى مەھرۇم،
ۋۇجۇدى ئۆرتىنەر خورلۇق دېغىدا.

ياشايدۇ بىر چەتتە، قىسمىتى يۈچۈن،
ئۇنتۇلۇش، غۇربەتكە قىلىدۇ تاقەت.
ئەمەلدار، باي بولغان شاگىرتى ئۈچۈن،
ئۇ گۇيا پۇل، مەنسەپ شوتىسى پەقەت.

ئەسلىدە خان، سەردار، ئالىم ۋە ئەدىب،
ئۇستازسىز كىرەلمەس شوھرەت قەسىرىگە.
نېمىشقا كېتەر قۇت ئۇنىڭدىن داچىپ،
ئەل كىرگەن تۇرۇقلۇق ئىرپان ئەسىرىگە؟

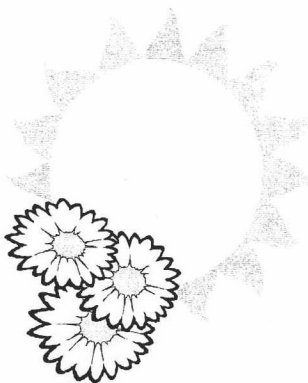
مۇئەللىم، ئەي ئۇلۇغ جاپاكەش ئىنسان،
ئەسلى سەن پەيغەمبەر، داھىدىن بۈيۈك.
ئەتتى چۆل دىللارنى ئەمگىكىڭ بوستان،
ئەۋلادقا، جاھانغا بولدۇڭ بىر تۈۋرۈك.

بىلىمدىن ئاچقۇزغان تۇرۇپ گۈل - چېچەك،
نېمىشقا سەن دائىم نەزەردىن ساقىت؟
ۋاقتىسىز ئۆلۈمىڭ، زەخمىلىك يۈرەك،
ئەمەسمۇ ئەي ئۇستاز بۇنىڭغا پاكىت؟

چىن باھا ئاز تېخى پۈتمەس ئەجرىڭگە،
يانتاق بىز غەپلەتتە نادان ۋە سەبىي.
ئاه ھايات چېغىڭدا سېنىڭ قەدرىڭگە،
ھەقىقىي يەتمىدۇق ئۆزگىلەر كەبىي.

كېلىمەن تاۋۇتنىڭ كەينىدە ئۇنسۇز،
مېڭەمدە سوئاللار چىگىش - گادىرماش .
تىكىلدىم، جامائەت توپى بىر دېڭىز،
پاللىدە يورىدى ئالدىمدا قۇياش .

1985 - يىل

تاغلار ئۇلۇغ، تاغلار مۇقەددەس

تاغلار ئۇلۇغ، تاغلار مۇقەددەس،
ئاڭا سىڭگەن ھۆرمەت، شەرەپشان.
تاغلار غەيۇر، تاغلار زەبەردەس،
ئۇنىڭغا جەم مەرتلىك، قۇت ۋە قان.

مۇز ئەمەستۇر ئۇنىڭدا قاتقان،
مەزلۇملارنىڭ پىغان ياشلىرى.
تاش ئەمەستۇر باغرىدا ياتقان،
باتۇرلارنىڭ ئالتۇن باشلىرى.

ئۇچۇۋاتقان ئەمەستۇر بۈركۈت،
ئەجدادلارنىڭ روھى، سايىسى.
ھەسەن - ھۈسەن، شەپەق ۋە بۇلۇت،
روھلارنىڭ پاك ئارمان - غايىسى.

تاغلار تارىخ، تاغلار كۈي - داستان،
ئۇنىڭدا بار مۇھەببەت، نەپرەت.
تاغلار تۆھپە، تاغلار زەر ئەپشان،
زەمزمىدىن چۆل بولار جەننەت.

1987 - يىلى يانۋار

يىللار سېخىي ، ئادەملەر ئىشچان

تىكىلدىم سوڭ بېتىگە كالېندارنىڭ
ھېسسىياتىم دولقۇنلىدى ياساپ قىيان .
مەن كۆرگەن قىرىق ئالتە قىش - باھارنىڭ ،
سۈرىتى كۆز ئالدىمدا بولدى ئايان .

قەدىمىم باشلىنىپتۇ بالىلىقتىن ،
نشانلاپ ئىستىقبالىق بىر مەنزىلنى .
قۇتۇلۇپ بارا - بارا چاللىقتىن ،
ئىجادتا بېسىپتىمەن ئوتتۇز يىلنى .

پولاتنى تاۋلىغاندەك دومنا ئوچاق ،
تاۋلىدى مېنى ھايات مۇھەببىتى .
رېئاللىق ئىلھامىمغا ئېچىپ قۇچاق ،
بەخش ئەتتى ئۈمىد - ئىشەنچ ئەل رىغبىتى .

كۈندۈزى ئەۋلادلارغا بىلىم بېرىپ ،
ئاخشىمى نەزمە تۈزدۈم سەتىرلەردىن .
تۈلپارىم ئالغا چاپتى تىزگىن سېرىپ ،
ياسالدى ئۆركەش ئېقىن قەتىرلەردىن .

ئىجادتا ئوڭاي ئەمەس داۋان ھالقىش ،
جۇدۇنسىز ، تۈز بولمىغاچ مەنزىل يولى .
ئالغىنىم گاھى تۆھمەت ، گاھى ئالقىش ،
خۇشالمەن ، مېۋە بەزدى ئەجرىم گۈلى .

ھېلىمۇ سەپەردە مەن ، تۇلپاردا مەن ،
ئاخىرقى پەللە — بېكەت تېخى يىراق .
كۈيلەشتىن توختىمايمەن گۈلزاردا مەن
ئالغىچە ئۆز قوينىغا ئانا تۇپراق .

قارايمەن كالىندارغا ئويدا بۈگۈن ،
قەلبىمنى يالقۇنلىتار بىر ھاياجان .
چاقنىدى ئىزلىرىمدىن شۇنداق يەكۈن :
ھاياتتا يىللار سېخىي ، ئادەم ئىشچان .

1988 - يىل دېكابىر

كەلدى نوزۇر، كەل نىگار

1

دىلبىرىم، يېقىنلاشتى توينىڭ پەيتى،
قۇتلۇقلاي باھارىڭنى، يېڭى ياشنى.
بۇ ئەمگەك، مۇھەببەتنىڭ كاتتا ھېيتى،
قۇچاقلاي مۇبارەكلەي سەن قۇياشنى.

ئىسمىڭمۇ باھار سېنىڭ، كۆڭلۈڭمۇ ھەم،
باھارغا جانۇ جىسمىڭ بىلەن مەپتۇن.
مىسالى بىز ئىككىمىز غېرىپ - سەنەم،
ئوتۇڭدا كۆيگىنىدىن يۈرەك مەمنۇن.

سېغىنىدىڭ، مەن سېغىنىدىم سەندىن ئارتۇق،
ھىجرانغا چېكىت قويسۇن ئەمدى ۋىسال.
بۇ ناخشام بولسۇن ساڭا سوۋغا - تارتۇق،
يولۇڭغا ئىنتىزارمەن ساھىبجامال.

2

سەن ماڭدىڭ بەش يىل بۇرۇن سېنتەبىردە،
داشۆدە پەن - تېخنىكا ئىگىلەشكە.
ئېرىشىپ بىلىم ئاتلىق ئەڭگۈشتەرگە،
يۇرتنىڭ چۆل، دەرياسىنى يۈگەنلەشكە.

يادىمدا بىز خوشلاشقان ئاشۇ سەھەر،
قۇملۇقنى كېسىپ ئۆتكەن شېخىللىق يول.
دېگەنتىڭ ناز - جىلۋىلىك بېقىپ دىلبەر:

«كېلىمەن ئوقۇش پۈتسە يۇرتقا ئۇدۇل.»

مۇھەببەت جامىدىكى مەينى ئوتلاپ،
مەست بولدۇم، دېپەلمىدىم ساڭا بىر سۆز.
كوئىنلۇن سەپىرىڭنى قالدى قۇتلاپ،
نۇر تۆكتى ئىزلىرىڭغا ئاي ۋە يۇلتۇز.

سەن كەتتىڭ، خىيال سۈرۈپ قالدىم يالغۇز،
شامالدا يەلپۈنەتتى گاز ياغلىقىڭ.
تەسەللى بېرىپ ماڭا قىردا يالپۇز،
دېدى: كۈت، سادىق ساڭا ئۇز ئامرىقىڭ.

يۇلتۇزلار ئېيتتى ماڭا: سۆيگۈ-ۋاپا،
تاۋلانغاي پىراق-ھىجران ئوچىقىدا.
قەيسەرلىك ساڭا ۋىسال قىلغاي ئاتا،
شان-بەختىڭ ئانا سەھرا قۇچىقىدا.

ئىنسانغا ئۆمۈر دېگەن ئەمەس چەكسىز،
قىلىدۇ داۋام ئەمما ئەلەم مەڭگۈ.
كۆرىدۇ كىشى ھەرخىل قىسمەت شەكسىز،
يېڭىدۇ قىشنى باھار، دەردنى سۆيگۈ.

3

ئالدىراش ئۆتتى ۋاقتىم خىزمەت بىلەن،
مۇھەببەت گۈلخان بولۇپ ياندى دىلدا.
بارچىمىز ئىشلەپ سۇبات، غەيرەت بىلەن،
قۇچتۇق كۆپ ئۇتۇقلارنى شۇ بەش يىلدا.

بولمىدى ھەر قەدەمنى باسماق ئوڭاي،
توسالغۇ، مۇشكۇلاتلار چاچتىن تولا.
تۈزلىدۇق دېسەكمۇ يول ئەگرى-توقاي،
تەشلىق ئىلكىدە باغ، ئېتىز-دالا.

باي بولدى بىر قىسىملار تېپىپ ئامال،
ۋە لېكىن نۇرغۇن كىشى يەنە نامرات.
بار تېخى ئۇزغانلارغا ھەسەت، قامال،
ھەممىگە تەكشى چۈشمەس يورۇق-ئاپتاپ.

باغلاندۇق ئېتىزغىلا، قۇرماي زاۋۇت،
«ئەشياچى» ئۇنۋانىغا شۈكرى قىلىپ.
غۇربەتتىن قۇتۇلمىدى تېخىچە يۇرت،
نادانلىق، غاپىلىقنى ئۇدۇم بىلىپ.

سەن كەبى بىلىملىكلەر بىزدە بەك ئاز،
پەن-ئىرپان شارابىنى ئىچەلمىدۇق.
رىقابەت دەۋرى دېدى: ئەيلە پەرۋاز،
سودىغا، تېخنىكىغا كۆچەلمىدۇق.

يەتمىدۇق تېخى نىشان پەللىمىزگە،
دەشت-چۆللەر كۈتەر مەرتلىك كارۋانىنى.
ئاشىقلىق ئاتەش ياققان كۆڭلىمىزگە،
كەلدۇق بىز پۈكۈپ ئىقبال ئارمانىنى.

خېتىڭدىن بىلدىم نىگار، ئوقۇش تۈگەپ،
شەھەرگە قىلىشىپتۇ سېنى تەقىم.
باشلىقنى قايىل قىپسەن، ناۋاتەك گەپ:

«يۇرتۇمنى گۈللىتىشكە ئۆمرۈم نە قەدىم»

ئاپىرىن ساداقىتىڭ، قەسىمىڭگە،
يار دېگەن سەندەك بولسا، نېمە ئارمان.
قارايمەن مۇھەببەتتە رەسىمىڭگە،
گويىكى قۇچقىمدا ئوماق چولپان.

ئامرىقىم، قەدىمىڭگە تەقەززا يۇرت،
ئاڭلىغىن سەھرايىڭنىڭ قوشقىنى.
باغ-چۆللەر تىلەپ دىدار، ساغلاملىق، قۇت،
ئاچماقتا ساڭا ئىللىق قۇچقىنى.

4

ئۆزگىچە كەلدى نورۇز، بىلسەڭ بۇ يىل،
قۇياشقا، كەڭ زېمىندا ئۈمىد، زىيا.
مول ھوسۇل ئىشەنچىگە تولۇق ھەر دىل،
ئېتىزلار ياسانماقتا تۈزدەك گويا.

نۇر قاپلاپ يۇرتنىڭ باغۇ بوستانىنى،
يامرىدى ئەگىز سۈيى، قار-مۇز ئېرىپ.
باشلىدى تورغاي، كاككۇك داستانىنى،
كۆكلەمگە يېڭى سادا-مەزمۇن بېرىپ.

تەۋرىدى ئىش-ئەمگەكتىن ئېتىز-دالا،
قىشتىكى ئارامدىن كۈچ ئالغاندەك.
چىقىرىپ پوتلا، دەرەخ ئاستى جالا،
كېلىنچەك ھەم جۇۋانلار چاچ سالغاندەك.

بىپايان ۋادىلاردا كۈزگى بۇغداي،
كۆرسەتتى زۇمرەت ھۆسن، ئۆسۈپ بولۇق.
جۇت- قىشتىن ئامان چىقىپ قوي، كالا، تاي،
سەمىردى بوۋاقلاردەك ساغلام، بۇدرۇق.

كۆك ئاسمان قۇچتى سانسىز لەگلەكلەرنى،
بالىلار يۈگرىشىدە شادلىق، چۇقان.
سورساڭ چاللاردىكى تىلەكلەرنى:
ھۆر تۇرمۇش، ئۇزۇن ئۆمۈر، گۈزەل ماكان.

سۆگەتلەر سايە سالغان كۆل بېشىدا،
چاچ تاراپ، ئوسما قويار قوشنا گۈزەل.
ئەگىيدۇ كەپسىز شامال قىز قېشىدا،
تارايدۇ بۇندىن ئىپار ھىدلىق غەزەل.

زېمىنغا يېشىل مەخمەل گىلەم يېپىپ،
ئاقىدۇ باغ- ئېتىزدا باھار سۈيى.
كېلىشتى كۆچمەن قۇشلار يۇرتقا يېنىپ،
دەرەختە، ئۇۋىلاردا جۈپلەر تويى.

5

جابدۇنۇپ كەل دىلبىرىم، تەشۋىش يېمە،
سۆيگۈمىز دەرەخىدە چېچەك، ياپراق.
قۇشلارنىڭ تويى بولدى، بىزنىڭچۇ- ھە؟
بىلىسەن، قەلبىم ساڭا بەكمۇ مۇشتاق.

ئادەت بار يېزىمىزدا مۇقەددەمدىن:
نورۇزدا توي قىلغانلار ئۆمۈرلۈك چۈپ

بولدۇ مەڭگۈ خالىي ھىجران - غەمىدىن ،
مۇشۇنداق قېرىغانلار بۇ يەردە كۆپ

شەھەردە بولماس سەھرا تويىدەك توي ،
ئۆزگىچە نورۇزدىكى توي بەزمىسى .
ئايەملىك تۈسكە كىرىپ يۇرت ، دالا ، ئۆي ،
قىزىدۇ ئوغلاق تارتىش ، ئات بەيگىسى .

ئەرشتە - ئارغامچىدا ماڭار دارۋاز ،
نامايان قىلىپ مەردلىك ، ماھارەتنى .
چېلىشتا ئەرلەر ، ھەتتا قوشقار ، خوراز ،
مەيداندا كۆرسىتىدۇ جاسارەتنى .

تالزارلىق يوللار ، دەريا ساھىللىرى ،
ئادەملەر قاينىمدا ئاۋات ، گۈزەل .
باھارغا ئاتاپ يۇرتۇم شائىرلىرى ،
تاشلايدۇ بۇلاقلارغا نەزمە - غەزەل .

كەچقۇرۇن گۈلخان يانار ھەر تەرەپتە ،
بۇندا جەم ماھىر سازچى ، رەققاس تامام .
سەنئەتكە بۆشۈك بولغان بۇ مەشرەپتە ،
تاغغىچە ئۈزۈلمەيدۇ ناخشا - مۇقام .

نامراتلىق بىلىنمەيدۇ بۇنداق پەيتتە ،
دەرت - ئەلەم ئۇنتۇلىدۇ خېلى ۋاقىت .
غۇربەتتە كۈلۈشنىمۇ بىلگەن مەرتكە ،
تەر تۆكۈپ ياشاش ، ئىشلەش روھى بەخت .

چىدىغان ، چىدايدۇ يۇرت رىيازەتكە ،
كېلەر دەپ قىش كەينىدىن قۇتلۇق باھار .
شۇڭلاشقا دېھقاندىكى جاسارەتكە ،
بىھېساب يۈرەكلەردىن ئالقىش ياغار .

كېزىدۇ ۋۇجۇدۇمدا ئىشەنچ ، غۇرۇر ،
مۇشۇنداق يۇرتتا ياشاپ ئۆتكىنىمگە .
سېزىمەن كۈنلىرىمدىن شادلىق ، ھۇزۇر ،
ۋاپادا ۋاپادارنى كۈتكىنىمگە .

نە ئارمان ، بۇنداق چاغدا ۋىسال قۇچۇپ ،
قۇتلۇق توي ياستۇقىدا قوشۇلسا باش .
نىگارم ، ئىنتىزارمەن ، كەلگىن ئۇچۇپ ،
نورۇزدا قۇت - ۋىسالدىن كۈلسۇن قۇياش !

1991 - يىل فېۋرال

نەشپۈتلۈك يالدامسى

گۈزەلسەن، ئاۋاتسەن نەشپۈتلۈك زېمىن،
 ھەقلىقتۇر «بوستان» دەپ ئاتالغان نامىڭ.
 مېھماندۇست، ئەمگەكچان ئەزەلدىن خەلقىڭ،
 تۇلانغان مۇھەببەت، مەردلىكتە جىسمىڭ.

بال-شەربەت قاچىسى چۈرۈك نەشپۈتمىڭ،
 تەم-لەززەت بابىدا مېچىلەر كۆزى.
 كەلتۈردى ئۇ ساڭا ھۆرمەت ۋە بايلىق،
 بۇنىڭدىن بەھرىمەن بۈگۈن يەر يۈزى.

بىلەتتىم «نەشپۈتلۈك» دەپ سېنى پەقەت،
 بىپايان چۆللىرىڭ ئىدى سىر-تىلىسىم.
 ۋاھ، ئەجەب بىر ھېكمەت بولۇپ نامايان،
 كۆز تىكتى شەرق-غەرب، كەڭ يەتتە ئىقلىم.

قۇرماقتا ئىستىقبال قەسىرىگە ئۇل،
 باشئەگىم دېھقنى، ئىشچىسى سەندە.
 مېۋە ھەم گۆھەرنىڭ ماكانى دېگەن،
 چىرايلىق قوش ئىسىم ساڭا بەخشەندە.

كۆزۈمدە چاقنىدى سېھىرلىك بىر نۇر،
 ئۈمىدۋار تىكىلىدىم پارلاق ئەتىگە.
 باياشات خوجايىن بولغاي ئەۋلادىڭ،
 چۈنكى سەن ئەڭگۈشتەر ئاچقۇچقا ئىگە.

مەن كەزدىم بوستانلىق قۇچاقلىرىڭنى،

مەن كەزدىم تارىمنىڭ كەڭرى دەشتىنى .
ئىپار ھىد ۋادىلار ئۇزاتتى ماڭا ،
تارىختىن ، بۈگۈندىن جۈپ گۈلدەستىنى .

مەن كۆردۈم قەدىمكى كارۋان بۈيۈكىنىڭ
قايتىدىن كامالەت تاپقانلىقىنى .
ئېلىپكىتەر دەۋرىگە كۆچۈپ ئادەملەر ،
رېلىستا تۇلپارنىڭ چاپقانلىقىنى .

قۇرۇلۇپ سانائەت - سودا شەھىرى ،
نۇرانە ھۆسنىگە قوشۇپتۇ جامال .
ئاسفالت كوچىلار ، زاۋۇت ، بازارلار
تەڭرىتاغ چېھرىگە خۇددى زىناق - خال .

سەيلى قىپ قانمىدىم نەچچە كۈنگىچە ،
ھەر باقسام يېڭىلىق ، گۈزەللىك ، شادلىق .
خىزىرنىڭ نەزىرى چۈشكەن زېمىنگە ،
ئەبەدىي يار بولار ئىكەن ئاۋاتلىق .

كېلەر كەن سودىگەر سەيياھ ئۈزۈلمەي ،
ئۇلارنىڭ قەدىمى ئۈزۈلمەس ئېقىن .
كېلەر كەن دېڭىز ۋە تاغلاردىن ئاتلاپ ،
كۆڭۈللەر يېقىندۇر — ئارىلىق يېقىن .

ئاجايىپ قىزىغان سودا - تىجارەت ،
يېتىشمەس ئوت ھارۋا توشۇپ مال - مېۋە .
ساددا ۋە ئاقكۆڭۈل بۇ يۇرت ئادىمى ،
ئالدىۇ كەلگەنلەر پايدا - نېسىۋە .

يۇرت سۆيەر جاپاكەش باغۋەن ۋە دېھقان،
ئىشلەيدۇ تاپماستىن تىنىم قىش- يېرى
ئىستىكى ۋە تەنگە تۆھپە ياراتماق،
بايلىقى، ئۈمىدى — بېغى، ئېتىزى.

بۇ جاينىڭ ئويغانغان چۆل- دەشتلىرىدە
بىر يېڭى ئەسىرگە سېلىنماقتا يول.
ئاقىدۇ بۇ يەردىن نېفىت دەرياسى،
مىڭ يوللۇق باكلامدا شەرققە ئۇدۇل.

ئۇچراتتىم شەھەر، تاغ، سەھەرلىرىدا
زامانىنىڭ يېڭىچە باتۇرلىرىنى.
مەن كۆردۈم ئۇلارنىڭ چىراي- ھۆسنىدە،
كەلگۈسى ئىقبالنىڭ تاڭ نۇرلىرىنى.

ئۇچراتتىم ئەجرىدىن قۇت- ۋىسال تاپقان،
ۋاپادار زۆھرەنى، تاھىرلارنىمۇ.
ئۇچراتتىم قەدىناس ساۋاقداشلارنى،
ئانا يۇرت كۈيچىسى شائىرلارنىمۇ.

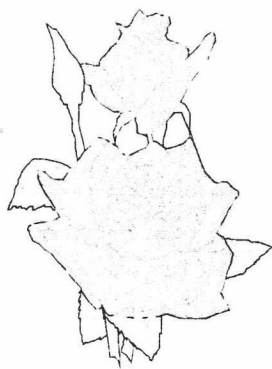
جەسۇرلۇق، تالانت ۋە سەنئەت بۆشۈكى،
بۇ زېمىن ئىگىسى دېھقان، ئىشچىسى.
بىر ئىزگۈ غايىگە باغلانغان مەھكەم،
ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدى، يۈرەك رىشتىسى.

كۆڭۈللۈك زىيارەت، قىزغىن سۆھبەتتىن
ئوت ئالدى قەلبىمدە ئىلھام پىلتىسى.
يالقۇنلۇق نەزمەمگە بولدى باش ماۋزۇ،

كەچمىشى ، مەردلىكى ، مەشۇق كۈلكىسى .

ئۇزاتتى قىيماستىن كەلگىن دەپ تېزراق ،
ئاي يۈزلۈك زۆھرەيىم ، مېنىڭ سۆيگۈنۈم .
ياشلىقتەك ئېسىمدىن چىقمايدۇ كورلا ،
باغرىڭدا يۈرگىنىم ، سېنى كۆرگىنىم! ...

1991 - يىل 17 - سېنتەبىر

بېزەكلىكتىكى تەئەججۈپ

بېزەكلىك مىڭ ئۆيى بۈگۈن ئالدىدا،
مەن ئاڭا تېۋىندىم ھۆرمەت، تازىدا.
ۋەلىكىن بىر ئىشتىن كۆڭلۈم پەرىشان،
بولغاچقا ھەقىقىي تارىخ يادىدا.

مىراس تۇر ئىدىقۇت زامانىسىدىن،
ئەجدادنىڭ سەنئىتى، غايە، بەختىدىن.
ئۆزگىچە شەرھەلەش، ئۆزگەرتىش ئۇنى
بىشارەت ئەمەسمۇ رىيا - ساختىدىن؟

ساتماقلىق خىيانەت تۇچ قوشۇپ زەرگە،
تارىخنى بۇرمىلاش جىنايەت ئەرگە.
ئەپسانە تۇرۇقلۇق سۇن ۋۇكۇڭ، باجى،
ھەيكىلى تىكلەندى نىچۈن بۇ يەرگە؟...

1991 - يىلى 24 - سېنتەبىر

كۈمۈش تەردە گۆھەر ئىستىقبال

1

زەنگەر ئاسمان شېشىدەك سۈزۈك ،
ئوت پۈركۈيدۇ ئوت شارى يەرگە .
نېفىت ۋە گاز پۇرايدۇ كەڭ چۆل ،
كەلمەكتىمەن چۆمۈلۈپ تەرگە .

ئەتراپىمدا - يېقىن - يىراقتا ،
قەد كۆتۈرگەن سانسىز ۋىشكىلار .
سالام! دەيمەن ، قالار ئۇزىتىپ
ئۆز يولۇمدا مېنى ئىشچىلار .

كۆز ئوڭۇمدا بىر ئۇيغۇر ئىشچى ،
(مەن ھېلىلا قىلغان زىيارەت)
كەچمىشىدىن ، قىلغان سۆزىدىن ،
ۋۇجۇدۇمدا ئوتلۇق ھارارەت .

خىياللىرىم يىللارنى ئاتلاپ ،
كەڭ چۆللەردە قىلماقتا پەرۋاز .
ئوقۇماقتا ئىشىدىن داستان ،
كۆز ئالدىمدا بىر قەيسەر ئوبراز .

2

مىس قالپاقلىق بۇرۇلچىك يىگىت ،
كۆردى بۇندا جاپالىق قىسمەت .
يالتايمىدى ئەقىدىسىدىن ،
باغلاپ چۆلگە چوڭقۇر مۇھەببەت .

ئەجدادلىرى ئۆتكەن ئۈستىكى
يولباشچىسى بولۇپ كارۋاننىڭ
«گۆر ئازابى» كۆرۈپ ياشىغان،
خۇۋلۇقنى كۆرمەي جاھاننىڭ.

كەلگەن چاغدا يىگىت بۇ يەرگە،
خەت تارتىمىغان ئىدى بۇرۇتى.
ئايرىلىشقا قىيماي ئۇزاتقان،
قېرى ئانا، تۇغۇلغان يۇرتى.

ئىشلىدى ئۇ بۇندا جاپالىق،
تومۇزلاردا دەشت چۆلىنى كېزىپ.
يىراق يۇرتتا قالغان يارىمۇ،
ئۈچ يىلغىچە تۇردى خەت يېزىپ.

يىللار ئۆتتى... جاپالىق ئەجرى،
مېۋە بەردى، چۆلدىن ماي ئالدى.
ھۆرمەت نامى «ئەخمەت بۇرۇلچىك»
تارىم بويلاپ كەڭرى تارالدى.

3

يەتكەن بارمۇ ئارمانغا تولۇق،
نېمىدېگەن رەھىمسىز ھايات؟
بارالمىدى جىددىي ئىش بىلەن،
بولغىنىدا ئانىسى ۋاپات.

بىرلا كۆرۈپ بۇ «دوزاخ چۆل» نى،
ئۈنىمىدى كېلىشكە يارى.

ئايىرلىشتى، ئالماشتى قىشقا،
مۇھەببەتنىڭ ئىللىق باھارى.

ئۇزۇنغىچە ياشىدى بويتاق،
باستى كەچتە ئۇنى يالغۇزلۇق.
ئايىمۇ ئىكەن تەنھا ۋە غېرىب،
بولسىمۇ ھەم ئاسمان يۇلتۇزلۇق.

كۆرمىدى ئۇ چوڭ شەھەرلەرنى،
باغ سەيلىسى بولمىدى نېسىپ.
گۈزەللەرمۇ كەلمىدى بۇندا،
چېكىسىگە قىزىلگۈل قىسىپ.

نەچچە يىللاپ ئاڭلاپ باقمىدى
خوراز، گۈدۈك سادالىرىنى.
ناخشىسىنى لېۋەن ئارتىسىنىڭ
ۋە بۇلبۇلنىڭ ناۋالىرىنى.

چەكسىز ئۇپۇق سۈكۈتكە پاتقان،
چۆل - جەزىرە بولدى يۈرگىنى.
يۇلغۇن، يانتاق، كېلە، كەسلەنچۈك،
بولدى بۇندا دائىم كۆرگىنى.

تېتىمىدى چوڭ سارايلارنىڭ
تائام، شاراپ لەززەتلىرىنى.
ئاڭلىمىدى دوست - يارانلارنىڭ،
كۈلكە - چاقچاق، سۆھبەتلىرىنى.

يۇرتىدىكى تۇغقانلار بىلەن،
ھېيت- ئايەمدە بولالمىدى جەم.
ئۇنتۇپ كەتتى يەكشەنبىلەرنى،
ئالمىدى ئۇ بايرامدىمۇ دەم.

يەپ باقمىدى ياز ۋە كۈزدىمۇ،
تاتلىق ئانار، قوغۇننى پىچىپ.
گاھى ئاغرىپ يېتىپ قالدى ئۇ،
مايلىق، تۈزلۈك شور شۇنى ئىچىپ.

ئىشلىدى ئۇ تونۇردەك چۆلدە،
گىرادۇسى قىرىق بەش، ئەللىك.
قۇم ئاستىدا قالدى نەچچە رەت،
بۇندا بوران ئەمەس يۈگەنلىك.

ئېيتماق ئوڭاي بۇلارنى ئەمما،
بەرمەك قىيىن ئاڭا بەرداشلىق.
ئويلاپ قالدىم بۇرۇلچىك يىگىت،
ئىكەن شۇنچە قەيسەر، چىداشلىق!

يەڭدى جىمى مۇشەققەتنى ئۇ،
ئەل ئىشىغا بولۇپ پەرۋانە.
پاتمايدىكەن ئۈمىدىسىزلىككە
بولسا ئىنسان غەيۇر، مەردانە.

4

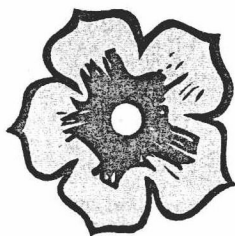
ئۇ ھۆرمەتلىك تۆھپىكار بۈگۈن،
تاپتى ئىشى، ياشلىقى كامال.

بەخت، شادلىق قۇچتى تۇرمۇشى،
جۈپتى ئۇنىڭ بىر ساھىبجامال.

زىيارەتتە دېدى ئۇ ماڭا:
مېنىڭدەكلەر تولا بۇ يەردە.
ئاللايدۇ دەشت-چۆلدىن گۆھەر،
چىدام، غەيرەت بولسىلا ئەردە.

كۆپ ئىشلارنى كەچۈردۈم باشتىن،
قۇياش، تارم بۇنىڭغا گۇۋاھ.
پۈكۈپ دىلغا يۈكسەك ئېتىقاد،
تەر تۆككەنگە ئىستىقبال ھەمراھ.

1991- يىل سېنتەبىر

كۇچا قىزى - سەنئەت پەرىسى

قەدىمىي دەۋردە كۆپ ئۇلۇغ شائىر،
بېغىشلاپ يېزىپتۇ ساڭا قەسىدە.
پەرىشتەم، يۇرتوڭدا مېھمانمەن ھازىر،
قەلبىمدە ئوت يالقۇن سۆيگۈ - ئەقىدە.
بولسامدىم لۇتپىدەك نەزمىگە ماھىر،
يازاتتىم شاھ داستان ئۆزۈڭ ھەققىدە.

نەقىل گۈزەللىك جىسمىڭگە ھەمراھ،
بىر ئېسىل رىۋايەت ئاياندۇر ماڭا:
ئون قىلىپ لاتاپەت، ھۆسننى ئىلاھ،
بەرگەنمىش بۇنىڭدىن توققۇزنى ساڭا.
ماگمىدىن ياراتمىش بەدىنىڭنى، ۋاھ!
قۇياش يۈز، ئاتەش كۆز شاھىد تۇر ئاڭا.

ياشىغان تۇپرىقىڭ گۈلزار، باغ - بوستان،
قىسمىڭ قۇت - ئامەت، سەن جەننەت قىزى.
ھەرىقاتتا ساز، ئۇسسۇل، مۇقام ۋە داستان،
خۇشاللىق ساڭا يار، كۈي سەنئەت قىزى.
شوخ كۈسەن بەزمىسى بارچىگە ئايان،
سەن ۋەتەن - دۇنيادا شان - ھۆرەت قىزى.

ئۇچراتتىم قەدىمىي سۈرەتلىرىڭنى
قۇمتۇرا، قىزقالغان مىڭ ئۆيلىرىدە.
ئاڭلىدىم تەرىپىڭ، سۈپەتلىرىڭنى،
سۇجۇپىنىڭ بەربابى - شوخ كۈيلىرىدە.
چۈشەندىم ئاجايىپ قىسمەتلىرىڭنى،

سۇ باشى قەلئەسى - سۇ بويلىرىدا .

بىكارغا كەتمىگەن ئىكەنغۇ پەرھات ،
ماچىندىن قېشىڭغا ، يۇرتۇڭ كۇچاغا .
رىغبىتىڭ ئاشىقنى مەشۇق پەرىزات ،
باشلىغان مەردلىككە - «مىڭ ئۆي» قازارغا .
بولمىسا شۇ تۆھپە شائىرغا ھەيھات ،
يوق ئىدى ھېچ ئىمكان داستان يازارغا .

ئايلاندىم يۇرتۇڭنى زوقتا مۇپەسسەل ،
ھەرياقتا گۈللىنىش ، ئاۋاتلىق ئىزى .
ھەقلىقسەن ئالەمچە غۇرۇرغا ، گۈزەل ،
بۇ ئېسىل دىيارنىڭ نېفىت دېڭىزى .
بورىۋاي ، دولتىلار ياڭرىتار غەزەل ،
سەن بايلىق ، قۇت ، سەنئەت ، نېفىتلىك قىزى .

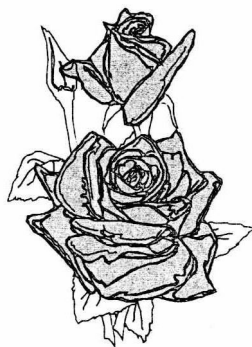
مەن سېنى ئۇچراتتىم ھەممىلا يەردە ،
ۋىشكىدا ، ئېتىزدا سەھنە ئۈستىدە .
زەر باسقان دوپپاڭنى كۆرسە ئەگەردە ،
خىجىللىق بەرق ئۇرار گۈلنىڭ ھۆسنىدە .
سەندىكى ماھارەت ، پاك ھالال تەردە ،
مۆجىزە ، گۈزەللىك يۇرتۇڭ كۆكسىدە .

قىزىقىپ يۇرتۇڭغا ، سەنئەت ، ھۈنەرگە ،
ئۈزۈلمەي كېلەر كەن بۇندا چەت ئەللىك .
«مىڭ ئۆي» دە ، قەدىم ۋە يېڭى شەھەردە ،
ئايلىنىپ تاپار كەن كۆڭلى خۇرسەنلىك .
ئوخشىتىپ قولۇڭنى ئالتۇن ، گۆھەرگە ،

دەيدىكەن: دانشمەن ئىكەن كۈسەنلىك!

ئەي كۇچا گۈزىلى، ھۈنەر، سەنئەتتە،
قايىل ۋە مەھلىيا قىلدىڭ سەن مېنى.
ئاقار كەن جىسمىڭدا ئەسلىي سۈپەتتە،
ئەجدادنىڭ، نىساخان ئانىنىڭ قېنى.
رۇخسەت قىل، سەنئەتكە، پاك مۇھەببەتكە،
مۇئەككەل پەرىشتە ئاتاي مەن سېنى.

1991 - يىل 14 - سېنتەبىر

تارىم — گۆھەر ماكانى

ئاستىمدا شاش تۇلپار، ئۈستۈمدە قۇياش،
كېزىمەن بىپايان تارىم چۆلىنى.
بارخانلار، تۈزلەڭلەر ئۇپۇققا تۇتاش،
يەر ماڭا سۇنماقتا يۇلغۇن گۈلىنى.
ئوڭ قولۇم كۆكسۈمدە دېدىم ئەسسالام،
قوبۇل قىل ئوغلۇڭنى ئەي تارىم ئانام!

يېڭىدىن ياسالغان ئاسفالت كەڭ يول،
بۇ چۆلىنى شەھەرگە قىلىپتۇ يېقىن.
ئىشچىلار، ۋىشكىلار پۇلاڭلىتار قول،
مەرھابا دېگەندەك، قەلبىمدە چېقىن.
مەردلەرگە يېقىنلاپ دېدىم ئەسسالام،
بىلدۈردۈم ئۇلارغا ھۆرمەت-ئېھتىرام.

ئۇچرىدى ساناقسىز ياشانغان توغراق،
ئۇ تىرىك شاھىدى قەدىم زامانىنىڭ.
بېشىدا چېقىلغان كۈرمىڭلاپ چاقماق،
ھەرياقتا ئىزناسى يانغىن-گۈلخاننىڭ.
توغراققا ئىگىلىپ دېدىم ئەسسالام،
ئۇ دېدى: ئەجدادتىن ئەۋلادقا سالام.

تورغايلار قېشىمدىن ئۆتتى چۆۋ-چۆۋلاپ،
تەسەۋۋۇر كۆزۈمدە ئەجەب مەنزىرە.
كارۋانلار كەلمەكتە بارخاننى بويلاپ،
ئاه، يۇتتى ئۇلارنى بوران، جەزىرە.
كارۋانلار روھىغا دېدىم ئەسسالام،

دېيىشتى: ئۇ قىسمەت يات ساڭا تامام.

ئاسماندا بىپايان تارم ئېتىكى،
يېشىللىق ئىلكىدە، خىلمۇخىل گىياھ.
شېھىتلەر قېنىدەك يۇلغۇن چېچىكى،
چۆلدىكى ھاياتلىق، ئۇزۇققا گۇۋاھ.
مەن دېدىم: ئەي قەيسەر سىيما، ئەسسالام،
ئۇ دېدى: تارم بار، ھاياتلىق داۋام...

ئويلايمەن، بۈگۈنگە كەلگىچە بۇ چۆل،
تۈمەننىڭ يىللارنى ئۆتكۈزدى باشتىن.
گاھ ياتتى سۈكۈتتە، گاھ چاپتى دۇلدۇل،
پۈتۈلدى قامۇسى مېھنەت، قان ياشتىن.
مەن دېدىم: ياشانغان دىيار، ئەسسالام،
ئۇ دېدى: نەۋقىران، سەبىي مەن مۇدام.

كېلىمەن بۇ يولدا چاپتۇرۇپ تۇلپار،
نەچچە رەت چىقتى ۋە پاتتى ئاي، قۇياش.
بىلىمدىم، چۆللۈكنىڭ چېكى يوقمۇ - بار؟
ئەتكىنى ئەتكەن ئۇ ئۇپۇقنى باغاش.
مەن دېدىم: ئەي قاقاس تۇپراق، ئەسسالام،
ئۇ دېدى: ماڭا خاس بايلىق كان دەپ نام.

كېلىمەن، ئويغانغان زېمىن غەپلەتتىن،
ھەرياقتا ئادەم ۋە بۇرغا ناۋاسى.
زامانغا خاس ئەقىل، بىلىم، غەيرەتتىن،
ئېچىلغان تىلىسمات - نېفىت دۇنياسى.
مەن دېدىم: ئەي گۆھەر زېمىن، ئەسسالام،

يەر دېدى: بايلىقىم ساڭا خاس تامام.

ئويلىدىم بۇ سۆزدە بەك تىرەن مەنە،
دىيارىم دۇر، گۆھەر، زەر نېفىتكە كان.
خەلقىم مەرد، ئەمگەكچان، ئىجادكار، دانا،
باقماقتا زوقمەنلىك، ئۈمىد تە جاھان.
مەن دېدىم: ئوغلۇڭمەن سېخىي يەر - ئانام،
ئۇ دېدى: كېلىچەك بەرمەكتە سالام!

بەك ئۇزاق يول باستىم، تۇتتى تەشئالىق،
كۆزلىرىم ئالۋۇندا، ھاۋا ئوت - يالقۇن.
ئېھ، مانا ئالدىمدا تولۇپ سۇغا لىق،
ئاقماقتا شوخ تارىم كۆتۈرۈپ دولقۇن.
مەن دېدىم: ئەي ئانا دەريا، ئەسسالام،
ئۇ دېدى: قەدىمىڭ مۇبارەك بالام.

ئەجرىمدىن گۈزەللىك بەخش ئەتمەك بولۇپ،
دەرياغا قوشۇلۇپ چۆللەرگە ئاقتىم.
ۋۇجۇدۇم جۈرئەتكە، ئىشەنچكە تولۇپ،
تەپەككۈر كۆزىدە ئىقبالغا باقتىم.
مەن دېدىم: ئانىجان پەدەر ئەسسالام،
ئەتىكى نېفىتلىك شەھەر ئەسسالام.

1991 - يىل سېنتەبىر

چۆلدىكى قارىغاي

كېلىمەن قۇملۇقتا، ئەتراپ ئوت تونۇر،
لېۋىمدە تەشنىلىق، كۆزدە قىزىللىق.
بىردىنلا قوزغالدى ھاياجان غۇرۇر،
نامايان ئالدىمدا چەكسىز يېشىللىق.

تەلپۈندۈم ئانىنى كۆرگەن بوۋاقتەك،
يېشىللىق مۇھەببەت، يېشىللىق ياشلىق.
جۇش ئوردى ئىلھامم خۇددى بۇلاقتەك،
ھاياتقا بار ئىكەن چۆلدە ئوخشاشلىق.

بىلىدۇ دەشتلەردە يول يۈرگەن ئىنسان،
بۇندىكى يېشىللىق ئەلا گۆھەردىن.
نە دەريا، نە سۇ يوق، ساپلا قۇم بارخان،
ئويلايمەن مۆجىزە كەلگەن قەيەردىن؟

سوئاللار بېشىمدا چېقىشتى چاقماق،
تۇلپاردىن چۈشتۈم-دە كەزدىم چۆللۈكنى.
نە چۆللۈك، پىداكار يۇلغۇن ۋە يانتاق
ئېتىپتۇ بۇ يەردە بەرپا گۈللۈكنى.

كۆك يېشىل ياپراقلار، ئاق، ھال رەڭ چېچەك،
كۆزۈمنى چاقنىتىپ قىلىدۇ جۇلا.
چېچەكلەر ئۈستىدە ئوينار كېپىنەك،
مسالى كەڭ باغچا بىپايان دالا.

تەشئالىق ئۇنتۇلۇپ يائىردى يۇرەك ،
ئۆيۈمدە بەھۇزۇر سىنچاي ئىچكەندەك .
كۆرۈندى كۆزۈمگە رەگمۇرەك چىچەك ،
يۇلتۇزلار ئاسماندىن يەرگە چۈشكەندەك .

خىسلەتلىك يۇلغۇن ۋە يانتاققا قاراپ ،
شېئىرىي تۇيغۇلار كۆتۈردى قىيان .
ئەزىزىدۇ «چۆلدىكى قارىغاي» ئاتاپ ،
مەدھىيە ئوقۇسا ئۇلارغا جاھان .

ھېكمەت بار ئۆزگىچە يۇلغۇن ، يانتاقتا ،
ئۆسىدۇ قىزىق قۇم ، تاشلارنى يېرىپ .
كەك تىرەن يىلتىزى ئانا تۇپراقتا ،
ياشايدۇ ھەممىگە بەرداشلىق بېرىپ .

جاپالىق قىسمەتتە ئۆتىدۇ كۈنى ،
گاھ يۇلۇپ كەتمەكچى بولىدۇ بوران .
قىنايدۇ تومۇزدا تەشئالىق ئۇنى ،
قۇم كۆچۈپ ، ئۈستىنى باسىدۇ بارخان .

مەردانە ، تىك تۇرۇپ قورقماستىن ئەسلا ،
تاقابىل تۇرىدۇ كۆچكۈن ، بورانغا .
نەپ ، شۆھرەت ، ماختاشتىن بولۇپ مۇستەسنا ،
گۈزەللىك بېرىدۇ قاقاس ماكانغا .

ياشىغان زېمىنغا ، گۈزەل ماكانغا ،
چىگىلگەن ئۇلارنىڭ سۆيگۈ رىشتىسى .

چۆلدىكى قارىغاي — يانتاق، يۇلغۇنغا،
ئوخشايدۇ پىداكار نېفىت ئىشچىسى

1991 - يىل سېنتەبىر

قۇربان ھېيتىڭ مۇبارەك، خەلقىم

ئىپار ھىدلىق تاڭ شامىلى ئۇچىدۇ لەرزىن،
ئاسمان سۈزۈك، كۆڭۈل سۈزۈك، سۈزۈكتۈر ئالەم.
مەسچىتلەرنىڭ پەشتىقىدىن ياڭرايدۇ ئەزان،
يول-يوللاردا گۈل ئېقىنى - بەھىساب ئادەم.
بىر-بىرىنى قۇتلىشىدۇ، قۇچاقلىشىدۇ،
خوشاللىققا بۈگۈن ھەممە ئورتاقلىشىدۇ.

ھەممە ياقتا بۇ ئايەمگە ياڭرار تەنتەنە،
شەھەر، سەھرا خۇشال ھېيتلىق ئالغان بالدەك.
ئۆي-ئۆيلەردە نىمەتلەر مول، قىزىغان پەتە،
ئەرلەر چېھرى تولۇن ئايدەك، قىزلار لالىدەك.
بايلاردىمۇ، يوقسۇلدىمۇ ئايەملىك شادلىق،
چۆمگەن بەخت تۇيغۇسىغا بۇدەم ھاياتلىق.

ئويلىنىمەن، ئىنسان دېگەن ھەممىگە قادىر،
غۇربەتتىمۇ چاقار بەخت، راھەت قەنتىنى.
زېمىن شۇڭا ئۇلۇغلايدۇ بۇرۇن ۋە ھازىر،
ئۈمىدىم دەپ ئادەملەرنى - ئۆز پەرزەنتىنى.
سۆيۈنۈشتە بۈگۈن ئالتاي، تەڭرىتاغ، باغداش،
شوخ سامادا تارىم، تۈمەن، كۆنچى، يۇرۇڭقاش.

كۆز ئالدىمدا ئۆزىگە خاس گۈزەل مەنزىرە،
پەتىلىدىم قەشقەر، ئىلى، تۇرپان، باغراشتا.
يوللىرىمدا شانلىق تارىخ قىلىدۇ جىلۋە،
بۈگۈن بىلەن كېلەچەكنى كۆردۈم قۇياشتا.

شۇ قۇياش سەن، تالق ساڭا ھاياتىم، قەلبىم،
ئۇلۇغ ئايەم - قۇربان ھېيتىڭ مۇبارەك، خەلقىم.

1994 - يىل ماي

بۈيۈك ئىنسان

1

بىر يۈرەك بار، بىر بۈيۈك ئىنسان،
ئەمەس خاقان ياكى پەيغەمبەر.
ھۆرمەتلەيدۇ ئۇنى يەر-جاھان،
ۋەزىردىن تا گادايدا قەدەر.
پەرىشتىدەك پاك ۋە بىنۇقسان،
نۇرى يۇلتۇز، ئايدىن مۇنەۋۋەر.

ئۇ مۇجەسسەم بىر نامغا، ئەمما،
سانى ئۇنىڭ مىليون، بېھىساب.
روھىيىتى بىر - بۇ مۇئەمما،
پەزىلەتتە خالىس نۇر-ئاپتاپ.
ئۇنىڭغا يات تەمە، تەمەننا،
ياشاپ كەلدى قۇياشتەك چاقناپ.

شۇ يۈرەكنىڭ ئەجرى ۋە قېنى،
يېزىقلىرى تارىخ بېتىنىڭ.
ئازدۇرماي تۇر ئەي گۇمراھ مېنى،
لازىمى يوق شاھلار گېپىنىڭ.
بارغۇ تۈمەن ئەسرلەر جېنى،
بولغاچ ۋەزنى ئەقلى، دىتىنىڭ.

ئۇ ئېلىشىپ كەلدى كۈرمىڭ يىل،
ياۋايىلىق كەلكۈنى بىلەن.
زۈلمەتلەرنى يەڭدى تالاي يىل،

شۇ يۈرەكنىڭ يالقۇنى بىلەن.
نىجاد تاپتى ئەجداد ۋە نەسل،
شۇ ئىنساننىڭ تەر-قېنى بىلەن.

2

چىقارسىمۇ زۇلمەت جۇت-قۇيۇن،
ئېتىقادتىن بولمىدى جۇدا.
مەزمۇت تۇردى، ئەگمىدى بويۇن،
ئىستىلا ھەم زۇلۇم ئالدىدا.
بالقىتتى ئەل يۈرىكىدە كۈن،
ئاشۇ يۈرەك ياڭراتقان سادا.

ئاسىيلارغا، تۈلكىگە، زاغقا،
تېگىپ تۇردى ئۇنىڭ شەمشىرى.
ئۇلۇسلارغا، شەھەر، يايلاققا،
ياندۇردى ئۇ بىلىم مەشئىلى.
مەھمۇد كەبى ئۇلۇغ چىراغقا،
بولدى ئۇستاز خەلەب قەشقىرى.

نام-شەرىپى خۇشخەت نۇسخىسى،
قامۇسىدا لۇتقى، يۈسۈپنىڭ.
نەۋائىنىڭ بۈيۈك «خەمسە»سى،
نوتىسىدا بوۋام سۇجۇپنىڭ.
ئاشۇ نامدا پەن-تەنتەنسى
ۋە ئاچقۇچى تىلىسىم قۇلۇپنىڭ.

ھۆكۈمرانلار بولغاندا مەغلۇپ،
ئۇ ياشىدى غالىپ ۋە غازى.

ئەمەس مەنسەپ، شۆھرەتكە مەھبۇب،
ھەقىقەتكە ۋىجدانى قازى.
ئىشى ئەۋلاد، مىللەتكە مەنسۇپ،
زېمىن-ئاسمان ئۇنىڭدىن رازى.

3

قالسا مىللەت، ۋەتەن خەتەردە،
بولدى ئاشۇ يۈرەك بىر قالقان.
ئەلنى غەپلەت باسقان پەيتلەردە،
ھەر خىتابى ئاتقۇزدى ۋولقان.
ئەرك قوشۇنى ماڭغان سەپلەردە،
سەردار بولدى، چاقناقتى چولپان.

بولغاچ ئاشۇ ئىنسان، شۇ يۈرەك،
بولمىدى ئەل، مىللەت مۇنقەرز.
ئۇنىڭغا يات تىز پۈكۈش، تىترەك،
بىلدى جاندىن ۋەتەننى ئەزىز.
ئېچىلدۇردى ئىرپاندا چېچەك،
ئەۋلاد كېمە، كۆكسى كەڭ دېڭىز.

سادىر پالۋان، تۆمۈر خەلىپىنىڭ،
قوشۇنىدا شۇنىڭ خىتابى.
خوجانىياز قۇچقان غەلىبىنىڭ،
ئەقىلدارى ئۇنىڭ كىتابى.
نۇرى بولدى نوزۇك ئەقىلىنىڭ،
ھەر تەلىمى، دانا جاۋابى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر كۆكسىدە،

ئاقىتى ئۇنىڭ يالقۇنلۇق قېنى،
ئەخمەتجاننىڭ ئىللىق ھۆسنىدە،
شۇ بەشەرنىڭ زىياسى، سېنى.
ئىجاد بولدى «تىلەك» تۈسىدە،
مۇتەللىپنىڭ ئوتلۇق گېمىنى.

4

ئۇ قەددىنى ئۇلاپ ھازىرغا،
ياراتتى پاك ئېتىقاد ۋە ئاڭ.
ئىلھام ئاتا قىلدى شائىرغا،
سەنئەتچىنى سايراتتى چاڭ - چاڭ.
ئەقىل بەردى رەئىس، نازىرغا،
كۆزى ئوچۇق ئەماغا نۇر، تاڭ.

دولقۇن ئاتا قىلدى دەرياغا،
بېرىپ كەلدى تاغلارغا قامەت.
ھېكمەت بەخش ئەتتى داناغا،
بەختسىزگە قۇت ۋە جاسارەت.
نۇر بەردى ئۇ روھقا، دۇنياغا،
جاپا ئالدى، ئالمىدى راھەت.

باھار بەردى جۇتلۇق ھاياتقا،
قالسىمۇ گەر جۇدۇندا ئۆزى.
ئېرىشتۈردى ئەلنى قاناتقا،
مۇنبەردىن ھەر ياڭرىغان سۆزى.
خەزىنە ئۇ ئىشەنچ، سۇباتقا،
كۆرەلەيدۇ يىراقنى كۆزى.

بۇ ئىنساننىڭ كارامىتىدىن،
بولماس ئالەم ئەمدى مەڭگۈ سىر.
شاگىرتىنىڭ كارامىتىدىن،
ئەلگە چاكار دەريا، ئېلىپكىتىر.
ئىلىم - پەننىڭ شاراپىتىدىن،
ئېچىلماقتا تىلىسىملار بىر - بىر.

ئوربىتانى ئۇ ئاچقان ئەسلى،
بايرىقى بار ئۈستىدە ئاينىڭ.
غالىپ ئۇنىڭ تىرىشچان نەسلى،
قۇرغۇچىسى ئالتۇن ساراينىڭ.
ئاڭا باغلىق ئىجاد، قۇت پەسلى،
ئالىم، ئەدىب، رەھبەر ۋە باينىڭ.

5

سەكرىگەندە ھەممە قاينامغا،
تاشلىمىدى سۆيگەن ئىشنى.
ساقچى بولدى پاكلىق، ۋىجدانغا،
غۇربەتتىمۇ ئەگمەي بېشىنى.
«ئاق نىجىس» نى چەككەن نادانغا،
ئېچىندى ئاھ تۆكتى يېشىنى.

غاپىللىققا، رەزىل ئىللەتكە،
ئوت ئاچتى ئۇ مەردانە، قەيسەر.
كۆيۈنۈپ يۇرت، ۋەتەن، مىللەتكە،
پەخىرلەندى قۇچسا شان، زەپەر.
ئىگە قىلدى ئىشەنچ، جۈرئەتكە،
بولۇپ ئەلگە رەھنەما پەدەر.

ئۇ شاۋقۇنلۇق بازار ئالدىدا،
 يوقاتمىدى خىسلىتىنى ھەم.
 ۋايسىمىدى بۇلۇڭ، دالدىدا،
 ھەق گەپ قىلدى، يېمەي تەشۋىش، غەم.
 قىلدى ھالال بۇرچىنى ئادا،
 چەكسىمۇ كۆپ كۈلپەت، دەرد-ئەلەم.

پۇل، مەنەسەپكە سېتىلماي روھى،
 پاك پېتىچە قالدى خىزىردەك.
 نامرات كۆرۈپ زەردار گۈرۈھى،
 كەمسىتىسىمۇ پەرۋايى پەلەك.
 غاپىللارغا ياڭراتتى ۋەھىي،
 ئازغۇنلارغا قەھرى زەمبىرەك.

تەسكەيلەرگە شام چىراغ ياقىتى،
 ئىقبال، ھۆرلۈك نۇرى ھۆسنىدە.
 ئەلگە كۆيدى، سۈيىدە ئاقتى،
 خەتەرلەرنى توستى كۆكسىدە.
 ئەتىگە ئۇ ئىشەنچتە باقتى،
 نەزىرى ئاي، يۇلتۇز ئۈستىدە.

6

ياشسىمۇ ئۆزى پىيادە،
 ئەۋلادلارغا مىنگۈزدى دۇلدۇل.
 ئۇ ياراتقان جۈرئەت، ئىرادە،
 ئاچار يېڭى ئەسىرگە كەڭ يول.
 شان، ھۆرمىتى شاھتىن زىيادە،

سۇباتىغا شائىرلار بۇلبۇل.

تۇغسا ئەۋلاد جىسمىنى ئانا،
قايتا تۇغدى ئۇ روھ-ئەقلىنى.
قىلدى باتۇر، بىلىملىك، دانا،
ساۋاتسىزنى، نادان غاپلىنى.
كۆرسەتمەكتە بۈگۈنمۇ مانا،
مىللەتكە ئۇ پارلاق مەنزىلىنى.

تەلىمىدىن گۈللەندى جاھان،
ماڭمۇ ئۇ بەردى جىق تەلىم.
ياشاپ كەلدى، ياشايدۇ ھامان،
كەلگۈسىگە دەرس بېرەر بەلكىم.
ئاشۇ گىگانت، شۇ ئۆلمەس ئىنسان،
«كىم؟» دەمىسنا، ھە، ئۇ مۇئەللىم!

1994 - يىلى ئاۋغۇست

قەشقەردىكى يار

(بېيىت)

ئېگىز-ئېگىز تاغ بېشىدا كۆرۈنمەيدۇ قار،
 ئامانمۇ سەن، ئېسەنمۇ سەن قەشقەردىكى يار؟
 نامە يازدىم يۈرەك ئوتلۇق، قەلىم ئوتلۇق،
 بولسۇن يېڭى ئايەم، يېڭى باھارنىڭ قۇتلۇق.
 سېغىنار كەن كۆڭۈل دائىم يېقىن كىشىنى،
 بىلىڭنىڭ كېلەر ئەھۋالىنى، ھەربىر ئىشىنى.
 مەن بۇ ياقتا، سەن ئۇ ياقتا، ئارىمىز پىراق،
 ۋۇجۇدۇمدا يالقۇن بولۇپ ياندىۇ پىراق.
 ئەسلىمىلەر دەرياسىدا ئاققۇم كېلىدۇ،
 ئۇچۇپ بېرىپ ساڭا قۇچاق ئاچقۇم كېلىدۇ.
 ماڭغان ئىدىم بەش يىل بۇرۇن خوش دەپ يېنىڭدىن،
 سېغىنىدىڭمۇ، قالدىڭمۇ يا قېيىداپ مېنىڭدىن؟
 كىرگەنمىدۇ مېنىگە بىز تىككەن كۆچەتلەر،
 بىلەلمىدىم، ئون ئاي بولدى كەلمىدى خەتلەر.
 يەر تەۋرىگەچ كەتتىمۇ يا يوللار بۇزۇلۇپ،
 كۆڭۈل رىشتىڭ كەتمىگەندۇ ئەمما ئۇزۇلۇپ.
 بىزگە تونۇش پوچتالىون قېرىپ قالدىمۇ؟
 قاشقا ئېتى چېپىۋېرىپ ھېرىپ قالدىمۇ؟
 خىيالىمدىن ئەسلا كەتمەس گۈلدەك سىيمايىڭ،
 بۇلۇتلۇقمۇ يا ئاپتاپتەك ئوچۇق چىرايىڭ؟
 تۈمەن دەريا يەنە ئۆركەش-قىيان ياسامدۇ،
 بالدەك سۈيى سەھرالاردا بوستان ياسامدۇ؟
 چۆل-دەشتىلىرىڭ گۈللىدىمۇ يا چۆل پېتىچە،
 بېيىدىمۇ تاغاڭ ياكى نامرات پېتىچە؟

قار-مۇزلۇقمۇ يا قاقاسمۇ مۇقەددەس تاغلار،
تەشئالقتىن قۇتۇلدىمۇ ئېتىزلار، باغلار؟
ئانا شەھەر كېچىسىدە چاقنامدۇ يولتۇز،
تۆھپە، ئىجاد گۈللىرىگە تولامدۇ كۈندۈز؟
زەرگەرچىلىك دۇكانلىرى يەنە باس-باسمۇ،
ئۈزۈك، ھالقا، بىلەزۈكلەر زەرمۇ، ئالماسمۇ؟
پەرىزاتتەك ئوماق قىزلار ئۆرۈم چاچلىقمۇ،
كىيگەن چىمەن دوپپىسىغا ھەممە ئاشىقمۇ؟
تۆھپىكارلار قاتارىدا چولپانمۇ ئۆزۈك،
سۆيگۈ-ۋاپا قەسىرىدە سۇلتانمۇ ئۆزۈك؟
دانامۇ سەن، پازىلمۇ سەن ئەجداد-نەسلىڭدىن،
گۈزەلمۇ سەن، ئەزىزمۇ سەن يەنە ئەسلىڭدىن؟
ھەر نەزمەنىڭ خىتابىغا سالامسەن قۇلاق،
بولامدۇ قەلب ھېسسىياتىڭ فونتانلىق بۇلاق؟
ئىشىنىمەن، ئەسلا ئۇنتۇپ قالمدىڭ مېنى،
نەدە تۇرسام، ئەسلەپ تۇردۇم سېغىنىپ سېنى.
مەشۇق ئۈچۈن غەم يېمەكلىك ئاشىقنىڭ ئىشى،
جاندىن كەچمەي جانانىغا يېتەلمەس كىشى.
بىلىسەنغۇ، ئابا يۇرتقا تۇتاش دىلىمىز،
چىڭ باغلانغان ئەل ئىشىغا بىزنىڭ بېلىمىز.
سەن پەرىنى تۇغقان ئاناڭ ساغلام، تىمەنمۇ،
قەدەم باسقان ھەر كوچىسى گۈلزار، چىمەنمۇ؟
خىزىر سۈپەت دانا ئاتاڭ بارمۇ سالامەت،
ئۈزەمدۇ پەن دېڭىزىدا يەنە داۋامەت؟
بۇلبۇل تىللىق شائىر ئاكاڭ غاپىلمۇ، ئويغاق؟
يازاغان نەزمە-غەزەللىرى ئەزىمۇ، ئويناق؟
پەرەنجىنى تاشلىدىمۇ ھامماڭنىڭ قىزى،
قېتىلدىمۇ تۆھپىكارلار ئىزىغا ئىزى؟

يېزىنىڭ سودا-تىجارەتتە تاپتىمۇ پايدى،
يۈرەمدۇ يا ئېشەك مىنىپ بۇرۇنقى سايدى؟
سىڭلىڭ سەنئەت باغچىسىدا قىلامدۇ ناۋا،
قالمىغاندۇ توختاپ ھېيتگاھ ئالدىدا ساما؟
جاي بەردىمۇ ئۇنئالغۇغا قوشناڭ دۇتارى،
توپا بېسىپ ياتمىغاندۇ بوۋاڭ ساتارى؟
گۈزەل، ئېسىل سەيلىگاھمۇ يەنە چوڭ باغچا،
تاشۋاي نەسلى راۋاپ چېلىپ ئېيتامدۇ ناخشا؟
ئازايدىمۇ رېستورانلار، كۆپىيىپ مەكتەپ،
يۈرەمدۇ يا دۆت، نادانلار لاغايلاپ، ئەسنەپ؟
بايلار ئەۋلاد بەختى ئۈچۈن بۆلەمدۇ كۆڭۈل،
بىلىم-ئىرىپان بەيگىسىدە چاپامدۇ دۆلدۈل؟
مەھمۇد، يۈسۈپ قەبرىگاھى يەنە ئاۋاتمۇ،
مەرھۇملارنىڭ روھى بىزدىن خاپىمۇ-شادىمۇ؟
بارمۇ بۇرۇن بىزلەر چىققان ھەزرەت سەيلىسى،
ئېرىشتىمۇ قۇت-ۋىسالغا سەئىدىن نەۋرىسى؟
دۇنيا بۈگۈن رىقابەت ۋە مەردلىك دۇنياسى،
ئۆركەشلىدى ئەقىل، بىلىم، كەشىپ دەرياسى.
گۆھەر ئالار قەيسەر غەۋۋاس قورقماي دولقۇندىن،
نۇسرەت قاچماس ئۆزى ئىشچان، قولى ئالتۇندىن.
شان، ئۇتۇققا تەۋەللىۋىتىكەن ئىشەنچ، ئېتىقات،
بوۋىلارنىڭ ئارزۇسىغا ھەغدا مەرد ئەۋلاد.
بىر مىسالى ئالدىم مەنمۇ دوكتۇر ئۇنۋانى،
بوش كەلمەيدۇ پاراسەتتە قەشقەر ئوغلانى.
يېڭى ئەسىر قۇببىسىدە چاقىندى ئىقبال،
بىزنىڭ بولغاي باياشاتلىق، بايلىق، ئىستىقبال.
گۈزەل كۈنلەر ئالدىمىزدا، مېنى كۈت سەنەم،
مېھىر، سۆيگۈ، ئەرك، بەختكە تويۇنغاي ئالەم.

شۇنچە كۆيۈپ كۈل بولماسكەن ھۆل بولغاچ يۈرەك ،
ئامان بولغىن ، بەختلىك بول — مەندىكى تىلەك .
قۇچاق ئاچقاي ۋىسال تېڭى ، قۇياشلىق باھار ،
جاۋابىڭغا ئىنتىزارمەن قەشقەردىكى يار .

1998 - يىل فېۋرال

تەڭرىتاغدا ئايەم

1

خروستالدەك سۈپسۈزۈك سۈبەي،
نۇر ئەمەكتە شەپەقتىن جاھان.
چوغ رەڭگىدە زېمىننىڭ سەتەي،
كۆرۈنمەيدۇ تاغلاردا تۇمان.
ئەگىز سۈيى شوخ ئۆسمۈر كەبى،
چاپچىماقتا باغ-چۆللەر تامان.

چوكانتالار پۇلاڭلىتار چاچ،
قايىنام تاشقىن يۇرت، يايلاق، دالا.
ئېتىز، قىرلار كىيگەن يېشىل تاج،
گۈل-چېچەكلەر چاقىنتار جۇلا.
ئويناق ئېقىن ئاتىدۇ غۇلاچ،
كۆلەم، ياشلىق توندا دۇنيا.

ئۇلۇغ ئىستەك، بەخت تۇيغۇسى،
تەڭرىتاغنى سۆيۈپ ئۆتىدۇ.
ئۆتكۈرلەشكەن پىكىر-سەزگۈسى،
ئاي يۇلتۇزغا بېرىپ يېتىدۇ.
دىلدا نۇرلۇق ئەسىر سۆيگۈسى،
يېڭى ئايەم — توپنى كۈتىدۇ.

شۇڭلاشقا ئۇ ئالدىراش، جىددىي،
قۇتلۇق ئىشقا تاشلىغان قەدەم.
ۋىسال قۇچقان ئاشىقتەك خۇددى،

روھى ئۈستۈن، مەردانە، بەردەم.
دىمغىدا مۇشك - ئەنەبەر ھىدى،
شادلىق يېشى كۆزىدە شەبنەم.

ئۇ ئالدىراش، ھەممە ئالدىراش،
ئوت ئىستەكتە ۋۇجۇدلار يانار.
چىرايلاردا يالتىرار قۇياش،
يۇرت - يۇرتلارنى كېزىدۇ باھار.
شەھەر - يېزا ياسانغان تۇتاش،
گۈرۈلدەيدۇ شاۋقۇنلۇق بازار.

تۈتۈن ئۆرلەر تونۇر، ئوچاقتىن،
قىز مەڭزىگە ئوخشار توقاچ نان.
ساڭزىدىكى تەمدىن، پۇراقتىن،
ئوخشىدى دەپ سۆيۈنەر جۇۋان.
شەھەرلەرگە ئاقار يايلاقتىن،
ئاق بۇلۇتتەك قوشقار ۋە پاقلان.

كۆڭۈللەردە پاك ئىزگۈ تىلەك،
جىمى تىلدا بىر ئايەم ئېتى.
قەدىمگە تەقەززا يۈرەك،
(تېز بولسىدى كېلىش سۈرئىتى)
ئۇنى ياخشى قۇتلۇقلاش كېرەك،
خەلقىمنىڭ بۇ مۇبارەك ھېيتى.

2

يۆلەپ تۇرار كۆكنى يەلكىدە،
ئالماس تاجلىق شاھ — تەڭرىتېغى.

ئۇ ھاياجان خۇشلۇق ئىلكىدە ،
يۇيۇلغاندەك كۆڭۈلدىن دېغى .
تەقەززالىق ، تەشۋىش ، كۈلكىدە ،
ئۇنىڭ شەھەر ، سەھرا ، كەنت ، بېغى .

سۈبھىدەك پاك ، بوۋاقتەك سەبىي ،
قىتئەلەرگە تۇتاشقان ئۇپۇق .
جۇلالىغان شەپەق سەۋەبى ،
زېمىن كىيگەن ئالتۇنرەڭ يوپۇق .
تويى بولغان يىگىت - قىز كەبى ،
چېھرىلەر گۈل ، كۆڭۈللەر ئوچۇق .

كەلدى سابا يورغىلاپ لەرزى ،
ئاچتى چولپان پەرىدەك چىراي .
پەشتاقلاردىن ياڭرىدى ئەزان ،
ئادەملەرگە تولدى قۇتلۇق جاي .
ئايەم ئۈچۈن بولۇپ غەزەلخان ،
كۈي باشلىدى ناغرا ۋە سۇناي .

ئۆي - ئۆيلەردە سويۇلدى پاقىلان ،
قازانلاردىن ئوچتى خۇشپۇراق .
مول مەزەگە تولدى داستىخان ،
سەنقويغۇدا ئۇسسۇل ، كۈي ، قوشاق .
ھېيتلىق ئالغان ئۆسمۈر قىز - ئوغلان ،
خوشلۇقىدىن چاپتىكەش تايچاق .

باشلاندى شاد كۆڭۈللۈك پەتە ،
ئايرىلماستىن يېقىن - يىراقلىق .

تۈگەپ دىلدىن ئاداۋەت - مەتە ،
باغجانلىدى دوستلۇق ئىناقلىق .
ھەممە ئويلار : «گۈزەلدۇر ئەتە ،
نەسىپ بولسۇن قۇت - ئامەت ، ساقلىق .

بىزگە قاراپ پۇلاڭلاتتى قول ،
يېڭى ئەسر - زەپەر ئەسرى .
كۆكتە ئەنقا ، زېمىندا دۇلدۇل ،
كەلدى ئىقبال ، مۇراد خەۋىرى .
ئالدىمىزدا ئۈمىدكە باي يول ،
بىزگە مەنسۇپ ھۆرلۈك قەسرى .

3

ئاجايىپ ۋە ئۆزگىچە بۇ جاي ،
مۇقام ، ناخشا - ئۈسسۇل بۇلىقى .
بولسۇن مەيلى باي ياكى گاداي ،
ئۆچمەي كەلدى سەنئەت چىرىغى .
كەلسە ئايەم بارچىنىڭ ، ئاي - ھاي ،
سامادىلا چىقار ھاردۇقى .

گۈلخان ياقار جىمى ۋۇجۇدتا ،
سۇناينىڭ شوخ كۈيى ، ناۋاسى .
قىزىپ كېتەر شىمال - جەنۇبتا ،
ھېيت ئۈسسۈلى ئايەم ساماسى .
ئۆركەش ، قىيان ياسايدۇ يۇرتتا ،
سامادىكى ئادەم دەرياسى .

ئوت - ماگىنغا ئايلانغان تەنلەر ،

يۈزلەر چوغلۇق، كۆزلەر خۇمارلىق.
تەۋرىنىدۇ قول-پۇت، بەدەنلەر،
ئاھ، نازاكەت، شوخلۇق، زىبالىق.
نەپىس ھەرىكەت، تەكشى قەدەملەر،
نېمىدىگەن ئۇزلۇق، بەرنالىق.

ساما ئوينار بەش ياشلىق بالا،
يەتمىش ياشلىق بوۋاي ئۇسسۇلدا.
ساما ئوينار قەلەمكەش دانا،
ئاق لىچەكلىك موماي ئۇسسۇلدا.
تاھىر، پەرھات سامادا مانا،
زۆھرە، شېرىن — جۈپ ئاي ئۇسسۇلدا.

ساما ئوينار نەشپۈتلۈك ماكان،
قۇمۇلدا ھېيت شادىيانىسى.
نازىركومنى ياڭرىتار تۇرپان،
مەشرەپ ئوينار ئىلى ۋادىسى.
ھېيتنى قۇتلاپ ئوقۇيدۇ داستان،
قەشقەر، خوتەن — ئىرپان ئانىسى.

كۈي ياڭرىتار بۇلبۇللار باغدا،
شوخ سامادا زىرائەت، ئورمان.
ساما ئوينار ئالتاي ۋە بۇغدا،
ساما ئوينار تارىم، زەرەپشان.
ساما ئوينار ئەجدادقا ھەغدا،
مىليون يىللىق تەڭرىتاغ خەندان.

مۇنبەر دۇردانىلىرى

(چاتما)

گۈمبەز

ئويلىنىمەن تارىخ ھەققىدە ،
شەۋكەت ، شۆھرەت قىسمىتى قانداق؟
كۈرمىڭ شاھ ۋە بايلار گۈمبىزى ،
بولدى قاغا - قۇزغۇنغا قونداق .

ئەمما قانداق چۆرگەلسۇن پەلەك ،
مەشئۇملۇققا دۇچ كەلسۇن جاھان .
ئۆرۈلمىدى ئۇستاز گۈمبىزى ،
نەسىللەرنىڭ قەلبىدە ھامان .

ئۆلچەم

دۈم چۈشۈردى كۆپلەرنى بۈگۈن ،
نام - مەنپەئەت ، پايدىنىڭ غېمى .
باشقىلارغا ئوخشىماس مەندە ،
نامرات بىلەن باينىڭ ئۆلچىمى .

يوقسۇل تۇرۇپ مۇئەللىم ، ئەدەب ،
روھىي بايلىق تەختىدە ھامان .
ئەقلى گاداي ، پۇل - مالغا باينىڭ ،
تەقدىرىدىن تەشۋىشتە زامان .

سۆيۈنۈش

جاپا كۆرۈپ ، گاھ كۆرۈپ راھەت ،

ئوقۇتقۇچى بولدۇم ئوتتۇرىيىل .
مېۋە بەردى مىڭلاپ كۆچتىم ،
شەرىپتىنى ئىچتى سانسىز دىل .

شاگىرتلىرىم تۇرىدۇ يوقلاپ ،
سۆيۈنمەن دېسە «مۇئەللىم» .
ئۇنتۇلار كەن كۆپ ئىشلار ، بىراق ،
ئۇنتۇلما سەكەن بەرگىنىڭ تەلىم .

قىممەت

مىڭ يىل ياشاپ يۈسۈپ خاس ھاجىپ ،
بەش يۈز ياشقا كىردى نەۋائىي .
تاجۇ تەختلەر يوقالدى ، ئەمما ،
يوقالمدى نەزمە ، روبائىي .

شائىر تاپار ئەسىرى بىلەن ،
ئەۋلادلار ياد ئەتكۈدەك قىممەت .
شېئىر ئۆلمەس ، بولسا ئۇنىڭدا
قەلبلەر ئوزۇق ئالغۇدەك ھىكمەت .

خالىس

ئالقىش ، رەھمەت ، ئاپىرىنى كۆپ ،
دوختۇر ساڭا جىمى ئادەمنىڭ .
تەڭرىتاغدىن ئېغىردۇر ۋەزنى ،
بىمارغا سەن بەرگەن ياردەمنىڭ .

يەتكۈزسەن يات - غەيرىگىمۇ ،
مېھرىبانلىق ، شەپقەتنى خالىس .

ئىللىقلىققا تولاتتى دۇنيا،
خىسلىتىڭگە كۆپەيسە ۋارىس.

تىمسال

قۇياش بەرگەچ نۇرىنى پۇلسىز،
يوقسۇلغۇمۇ بولىدۇ باھار.
باغۋەنلەرچۇ، بېرەر ئەلگە بال،
قۇرۇق شاختا پىشۇرۇپ ئانار.

تىمسالىدۇر قۇياش ۋە باغۋەن،
سېخىي، ئىشچان، مەرد مۇئەللىمنىڭ.
تېتىمىغان لەززىتىنى كىم،
ئۇ مۇنبەردە بەرگەن تەلىمنىڭ.

ھىكمەت

دېگەن ئىكەن زامان داناسى:
«بىلىم ئۆگەن، غەپلەتتە يۈرمە.
كۆپەيسە بىر مەكتەپ مۇبادا،
ئازىيىدۇ بىر نەچچە تۈرمە.»

گۆھەر باھا ئېسىل ئەقلىيە،
قەلبىمدىن يوق قىلدى غەپلەتنى.
مىللەت-ئەۋلاد تاپاتتى قۇدرەت،
دەستۇر قىلساق مۇشۇ ھىكمەتنى.

ئەمدى بىلدىم

بەك تاتلىقتۇر ماختاش، خۇشامەت،
كۆپ كىشىلەر ئۇنى ياقتۇرار.

تەغدەك ئۆتكۈر تەنقىد — ھەقىقەت،
باشلىرىڭدا چاقماق چاقتۇرار.

ئەمدى بىلدىم، ماختاشلار ماڭا،
تۆلتىپتۇ خېلى جىق بەدەل.
شېرىنىڭ ئاچچىق تەنقىدىنىڭ،
ئىجادىمدا پىشىپتۇ ھەسەل.

ئارمان

ئۆلگەنلەرگە تالىقتۇر ئۆتمۈش،
تىرىكلەرنىڭ بۈگۈن ۋە ئەتە.
كەلدۇق، بىراق كېتىمىز تېزلا،
بۇ دۇنيانى قىلغاندەك پەتە.

بۈگۈن ئەۋلاد، ئەتە بىز ئەجداد،
دىلدا ئارمان: «يېڭى يول ئاچساق»
بەخت ئىدى، بۈگۈن، ئەتىگە
مۇئەللىمدەك بىلىم - نۇر چاچساق.

ئەنسەرەش

يېتىم ئۆسمۈر چېغىڭدا ئۇستاز،
پەرۋىش قىلىپ دېگەنتى «بالام».
ھازىر ئۇ چال، سەن «سانتانا» دا،
ئۆتۈپ كەتتىڭ قىلماستىن سالام.

چاڭ - توپىدا قالسىمۇ پاك ئۇ،
بۇلغىنىپتۇ قەلبىڭ توزاندا.
ئۆگۈنىڭدىن قالدۇم ئەنسەرەپ،

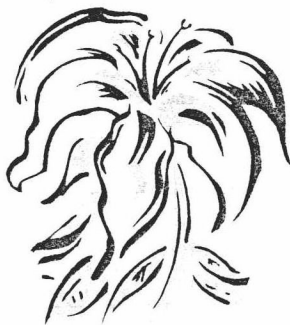
يوق ئۆزگەرمەس قىسمەت جاھاندا.

پۇشايما

ھەر يىلدا بىر كېلىدۇ باھار،
يەرنى، دىلنى پۈركەپ چىچەككە.
ياشلىق بىرلا كېلىپ، يوقايدۇ،
كۆمۈلگەندەك گويا لەھەتكە.

نابۇت بولغان گۆھەر ياشلىققا،
قېرىغاندا يەيمىز پۇشايما.
ئۆتەرمىزمۇ يەنە شۇ پېتى،
ئەقىل تاپماي، بولۇپلا نادان؟

1999 - يىلى ئاۋغۇست

ئېرادىن ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم

(تەرجىئەبەند)

ئەڭ قۇتلۇق ئايەم بۇ، ئەل- جاھان خۇرسەن،
ئىلھاملىق ھاياجان ماگمىسى كۆڭلۈم.
زېمىندا قىش، قەلبىم تۇپرىقى گۈلشەن،
ئورالغان ئىپار بۇي گۈلگە ئوڭ- سولۇم.
ئۇزاتتىم مىڭ يىلنى ھەرخىل قىسمەتتە،
قۇت نەزەر تاشلاپ، گاھ گۈلەيدى ئۆلۈم.
يىغا، رەشك، رىيازەت دەشتىدىن ئۆتۈپ،
قان- تەردىن ياشنىدى ئىنسانلىق گۈلۈم.
يېتىشتىم ئېلبېكتىر، ئۇچۇر دەۋرىگە،
گەر سوزسام يېتىدۇ مارقا قولۇم.
كەينىمدە بىر تارىخ ئېيتار ماڭا خوش،
ئالدىمدا يىپيېڭى مىڭ يىللىق يولۇم.
ئايلاندى بىلىملىك، ئاقىل ئەۋلادقا،
ئەجرىمدىن چوڭ- كىچىك قىزىم ۋە ئوغلۇم.
ئىككىنچى ئېرانى توڭتىپ بۈگۈن،
ئۈچىنچى ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم.

ھەممىگە بولمايدۇ بۇ بەخت نېسىپ،
(كۆرگەنلەر بەكمۇ ئاز ئىككى ئېرانى)
بۇ كەبى ئامەتتىن بولدۇم شاد- مەمنۇن،
ماڭىلا بەرگەندەك پۈتكۈل دۇنيانى.
تەسەۋۋۇر قاننىم قىلدۇردى پەرۋاز،
سەيلەتتىم مىڭ يىللىق زېمىن- پەزانى.

مەھمۇدقا، يۈسۈپكە بولدۇم ئېراداش،
ياڭراتتىم نەۋائى بىلەن ناۋائى.
ئېدىسون، سۇقراتتىن ئالدىم تەلىمات،
يوقلىدىم فارابى، ئىبنى سىنانى.
كۆزلىرىم قاماشتى، چاقناپ قۇياشتەك
تۆھپىلەر قامۇسى — ئەجىر بوستانى.
قۇيۇلدى شەرىپەتتەك خەلقىم قەلبىگە،
مىڭ يىلنىڭ شاھانە نەزمە-داستانى.
ئىككىنچى ئېرانى تۈگىتىپ بۈگۈن،
ئۈچىنچى ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم.

ئۆتمىدى ئىككىنچى ئېرا خاتىرجەم،
بولغاچقا جاھالەت، نىزاغا تىرەك.
قانخۇمار تەلۋىلەر كۆتۈرۈشتى باش،
جاللاتلىق تەختىدە مىلتىق، زەمبىرەك.
قاپلىدى قان، پۇرۇخ ھىدى جاھاننى،
بولمىدى ئەسىرلەپ تىنچلىقتىن دېرەك.
قۇللۇققا تاشلاندى تالاي مىللەت، ئەل،
يۇرت ۋەيران، ئەل سەرسان، قوقاستا يۈرەك.
زالىملار، نادانلار سۈرۈشتى دەۋران،
دار ئاستى، زىنداندا دانىشمەن، زېرەك.
ئاپىرىن، ياڭرىدى ئويغىنىش زالىپى،
قۇت-ھۆرلۈك قوشۇنى قىلدى توي، كۆرەك.
ئىككىنچى ئېرانى تۈگىتىپ بۈگۈن،
ئۈچىنچى ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم.

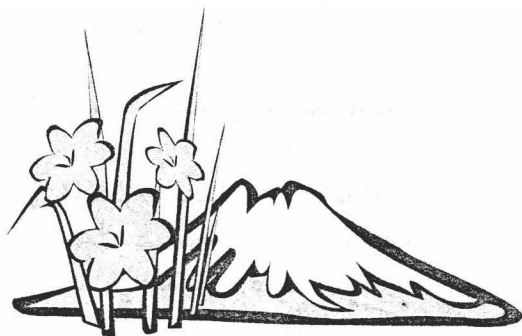
كۈچ، ئەقىل، جاسارەت بەردى ساۋاقلار،

ئاخىرى تۈتەكلىك ئاسمان سۈزۈلدى.
زۇلمەتتىن نۇر غالىپ، قۇللۇقتىن ھۆرلۈك،
زۇلۇمنىڭ زەنجىرى بىر-بىر ئۈزۈلدى.
مەزلۇملار بولماقتا ئۆزىگە خوجا،
تەڭلىككە مۇناسىپ قانۇن تۈزۈلدى.
قىتئەلەر ئىشىكى ئېچىلدى داغدام،
بېكىنمە نادانلىق تېمى ئۆرۈلدى.
شەرق-غەرب گۈللەندى، كۈچەيدى دوستلۇق،
تىنچ، ئادىل، باراۋەر ئىش يۈرگۈزۈلدى.
تاپماقتا كەشىپ، ئىجاد، تېخنىكا كامال،
ئىنساننىڭ سەپىرى ئايغا سۈرۈلدى.
ئىككىنچى ئېرانى تۈگىتىپ بۈگۈن،
ئۈچىنچى ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم.

تەلىيم، بىر يېڭى ئېرا-ئەسىرگە،
كىرمەكلىك تۆھپىدە سالامەت، خەندان.
ئەل، مىللەت سەنئىتى خەزىنىسىگە
جاۋاھىر تۆكتۈم ۋە تۆكىمەن چەندان.
يەتمەمدۇ شادلىقتىن ئاسمانغا بېشىڭ،
ئەل سېنى ئاتىسا «تۆھپىكار ئوغلان!»
بىر مىڭ يىل ئاخىرى، بىر مىڭ يىل بېشى،
ئۆمرۈمگە سالنامە - مەن بۇزۇك ئىنسان.
چاقىندى زىياسى ئىشەنچ، ئۈمىدنىڭ،
چاقىردى قۇت، بايلىق باغرىغا دەۋران.
تەڭرىتاغ قاقماقتا سۇمۇرغىدەك قانات،
بولدۇ تارىم ھۆر جەننىتى رىزۋان.
يار بەرسە ھاياتىم، كۆرسەم شۇ كۈنى،
قالمايتتى دىلىمدا زەررىچە ئارمان.

ئىككىنچى ئېرانى تۈگىتىپ بۈگۈن،
ئۈچىنچى ئېراغا ھالقىدى ئۆمرۈم.

2000- يىل 25- دېكابىر

دىدار غەنىمەت

بۇلبۇل ئۈچۈن سايراشقا گۈلزار غەنىمەت ،
ئىنسان ئۈچۈن ھاياتتا دوست - يار غەنىمەت .
ئەسسالامغا جەملەنگەن كۆڭۈل سۆيگۈسى ،
كۆرۈشكەندە شېرىن سۆز - ئىزھار غەنىمەت .

تىنچ - ئامانلىق ، ساغلاملىق زور بەخت - بايلىق ،
يامان كۆزدىن ساقلاشقا تۇمار غەنىمەت .
كۈچ - قۇدرىتىڭ بارىدا دوستلارنى قوللا ،
ئۇزۇن يولدا سىنالغان تۇلپار غەنىمەت .

تەنھا ياشاش ، يالغۇزلۇق ئادەمگە ئازاب ،
ئەل - جامائەت ئىچىدە قاتار غەنىمەت .
تۆھمەت ، ھەسەت ، ئاداۋەت تۇغار زىمىستان ،
دوستلار مېھرى ياراتقان باھار غەنىمەت .

سۈرگىن ھايات ، مۇھەببەت ، دوستلۇق پەيزىنى ،
ئۆمۈرلۈك دوست ، ۋاپادار نىگار غەنىمەت .
كىم بىلىدۇ ، كېتىمىز قايسىمىز بالدۇر ،
يوقلاپ تۇرغىن دوستلارنى دىدار غەنىمەت .

1980~2000 - يىللار

سېھىر - ھېكمەت بۇلىقى ئادەم
(رۇبائىيلار)

1

ياشيدۇق ، باغرىڭغا قانمدۇق دۇنيا ،
دەرد - كۈلپەت چەكسەكمۇ تانمدۇق دۇنيا .
ئەجرىمىز - تۆھپىمىز ئەۋلادقا مىراس ،
سەندىن ھېچ قۇرۇق قول يانمدۇق دۇنيا .

2

باشلىنىش ھەر سۈبھى گۈزەل ھاياتقا ،
قۇياشنىڭ پېتىشى تىمسال ماماتقا .
تارىخنىڭ سورىقى — تەقدىر سورىقى ،
تەييارلان ئەجرىڭدىن ياخشى جاۋابقا .

3

تېنىڭ ساق ، ئۆرۈڭنى بەختلىك سانا ،
ئۆزگىنىڭ بەختىنى قىلمىغىن تەما .
سىڭىدۇ ساقلىقتا يېگەن زاغرىمۇ ،
سەكراتتا لوقمانمۇ قىلالماس داۋا .

4

پەزىلەت ئوخشايدۇ چوڭقۇر دەرياغا ،
ئاقىدۇ تىپتىنچ يۇرتقا ، دالاغا .
كۈي قاتماس ئۆزىچۈن ، ماختانماس ھەرگىز ،
مۇشەررەپ تۈمەنلەپ كۈيگە - ناۋاغا ...

5

بېرىلىپ ھاۋايى ھەۋەسكە ، ھېسقا ،
ياشلىقنى خەجلىدىڭ ئىشرەتكە ، ئىسقا .
چۈشەنسەڭ ، ئەي ئىنسان بۇرۇنراق كاشكى ،
بولماستى ھاياتىڭ بۇنچىلا قىسقا ...

6

گۆردە ئۇ، ھاياتتىن، ئادەمدىن جۇدا،
تەشۋىشتىن، ھەسەتتىن، ماتەمدىن جۇدا.
ياراتقاچ تىرىكلىك ۋاقتىدا تۆھپە،
بولمىدى پاك روھى ئالەمدىن جۇدا.

7

قازىنىپ بىر ئۇتۇق چاچتىڭ زەر شولا،
يەنىمۇ نۇرلىنىش يولىنى ئويلا.
ئۆلۈكسەن قانائەت لېيىغا پاتساڭ،
باسدۇ قەبرەڭنى يانتاق ۋە لويلا.

8

ئولتۇرسام مەي ئىچىپ شادلىنىپ راسا،
ياڭرىدى قەدەھتىن جاراڭلىق سادا:
كەتمىگىن كېرىلىپ غەپلەتتە يىگىت،
ئەيلىدىڭ بۇرچىڭنى قانچىلىك ئادا؟

9

تۇراتتى ئۇ دەسسەپ ئانا تۇپراققا،
باقاتتى جاھانغا — جىمى ئەتراپقا.
يالقۇنچار قەلبىدە ئەل-مىللەت غېمى،
ئوخشاتتىم مەن ئۇنى ئايغا-ئاپتاپقا.

10

تېشىدۇ تاشنىمۇ ئەڭ نازۇك گىياھ،
توسالماس بىخ سۈرۈپ ئۆسۈشتىن قىيا.
ئاياندۇر بۇ ئىشتىن بۈيۈك ھەقىقەت:
توسولماس ئېتەكتە ھەقىقەت - زىيا.

11

تەلپۈندىم ئىجادقا، پەنگە — يورۇققا،
ئېرىشتىم ئەجرىمدىن ئاز-پاز ئۇنۇققا.
يەتمىدىم پەللىگە، ئىلىم بەھرىنىڭ —
پاسىلى تۇتاشقان چەكسىز ئۇيۇققا.

12

قىلغانتى نەسبەت ماڭا بىر دانا:
ئىنساننىڭ بىرىنچى ئۇستازى ئانا.
ئانىنىڭ قولىدا ئەۋلاد ئىقبالى،
ئانا بار يارالدى، گۈللىدى دۇنيا.

13

ئۆمۈرنى ئۆلچىمە يىل بىلەن ياشتا،
ئون چالنىڭ ئۆمرى بار مىڭ يىللىق تاشتا.
ئۆلدى دەپ ئېيتالماس لۇتۇنى ھېچكىم،
تۇرمامدۇ زەپەرلىك سەپتە ئەڭ ياشتا.

14

يارىشار باغلاق ۋە خىرىس ھايۋانغا،
ئەركىنلىك، تىنچلىق ۋە بەخت ئىنسانغا.
ئاھ نېچۈن يارىتىپ ئۇرۇش قورالى،
ئوت قويدۇڭ ئاپەتتىن جىمى جاھانغا!؟

15

لاپ بىلەن يۇرت ئالار سەرۋازلار تولا،
ئورۇنسىز جېدەلگە باز-بازلار تولا.
ئون خىل رەڭ تاش تاپتىم شەيتانكەرىشتىن،
جاھاندا رەڭ تولا، رەڭگۈزلار تولا.

16

ئەدىبلەر ئۆم-ئىناق ، ئوت يۈرەك بولسا ،
مۇتەللىپ ، نىمىشپەت ، بىلالدەك بولسا .
زۈلمەتكە ئوت ئاچقان ، ئەلگە نۇر چاچقان ،
مەرد خالىس يۇلتۇزدەك ، ھىلالدەك بولسا .

17

ئىشان دەر : «مال دۇنيا جۇغلىماق خاتا ،
قانائەت قىل ، ئەگەر كەيسەڭمۇ ماتا» .
ۋە لېكىن ياشايدۇ راھەتتە ئۆزى ،
«شۈكرى» گە قۇل بولغان چېكىدۇ جاپا .

18

تىللايمىز ئېشەكنى جاھىل ، كاج ، تەرسا ،
خورلايمىز ، مەسخىرە قىلىمىز راسا .
يۈرىمىز بىپەرۋا ئارىمىزدىمۇ ،
ئادىمىي سۈرەتلىك ئېشەكلەر تۇرسا .

19

ئەي ئىنسان ، يۈزلەندىڭ بۈگۈن بازارغا ،
بېيىغىن ، ئەرزىيدۇ ماختاپ بازارغا .
ئۇنۇتما ھالاللىق ، ئىنساپنى ئەمما ،
ھېچنەرسەڭ سەن بىلەن كەتمەس مازارغا .

20

شادلاندىڭ كىشىلەر ياققان چىراغقا ،
ئىشىكتىن ئۆيۈڭگە كىرگەن پۇراققا .
ئۆتتۈڭغۇ ساھىبخان بولۇپلا ئانا ،
بارمايسەن مېھمانغا بېچۈن يىراققا؟

21

ھاملىدار بۇ ھايات مۇسبەت، تويغا،
چۆكسەن ئازابلىق، تېگى يوق ئويغا.
نادانلار ئىشرەتتە، ئاقىللار دەردتە،
غاپىللىق پېقىرنى سالدى ھەر كويغا.

22

توزۇيدۇ گۈل بالدۇر، بالدۇر ئېچىلسا،
قېرىيدۇ تېز ئادەم ئاسان چېچىلسا.
ئوغلۇگمەن تەگىرتاغ تىلىكىم بىرلا،
بىمىنەت ئەجرىمدىن بەختنىڭ ئېچىلسا.

23

ھۆددىگە باشلىقسەن كىتابخانغا ،
كۆۋرۈكسەن مىللەتنىڭ پەن-ئېرىپانغا.
پۇلىلا كۆزلىسەڭ ئەۋلادنى ئۇنتۇپ،
قانداق يۈز كېلىسەن مىللەت ئانىغا.

24

ئىگە سەن ئىنسانىي ھېس ۋە تۇيغۇغا،
چاق غەپلەت دامىنى، پاتما ئۇيقۇغا.
ئاقىللىق ئۆلچىمى ئىشەنچ ۋە جۈرئەت،
بىل ياشاش-ئىشلەشنى، چۆكمە قايغۇغا.

25

پۈتۈڭدا تېپىسەن، چىشلەپ چىشىڭدا،
غالىبتەك يۈرۈيسەن. دوست يوق قېشىڭدا.
نە بولدى ھوسۇلۇڭ يۇرتۋازلىق قىلىپ،
كۆرمىدىم، ئالتۇن تاج يوققۇ بېشىڭدا؟

ھەيرانمەن بەزىبىر ئادەم ئىشىغا،
چىقار گاھ ئۆزىنىڭ ئۆزى بېشىغا.
ياخشىلىق، خۇشاللىق، ئامەتتىن كېچىپ،
يۈگۈرەيدۇ يامانلىق، ئاپەت قېشىغا.

باشلىققا ئېگىلىپ قامىتىڭ ئوقيا،
مۇئەللىم قول بەرسە باقىمىدىڭ قيا.
تېيىنغا توختىماس بولدى قىممىتىڭ،
قىلىپتۇ پۇل - ھوقۇق ئەقلىڭنى ئەما.

تا ئەزەل بىر ئادەت باردۇر جاھاندا،
زەردارمۇ، يوقسۇلمۇ يىغلار دەپ «خۇدا».
تەڭرىنىڭ ئالدىدا ئوخشاش ھەممىمىز،
بولمىساق ئىماندىن، ئىنساپتىن جۇدا.

بۇيرۇدۇڭ: «شاد ياشا، كۆرمە دەرد - چاپا»
گۈزەل يار، ئېسىل مەي بەردى قۇت - ۋاپا،
تاشلىساڭ كۈلپەتكە ئەمدى ئەي پەلەك،
بولمامدۇ ئاۋۋالقى بۇيرۇقنىڭ خاتا؟

مەي ئىچتىم يار بىلەن بېغىمدا تازا،
جەننەتنىڭ پەيزىنى سۈردۈم بىر ھازا.
ئىشىتتىم غايىبىتىن بىر سادا شۇ چاغ،
«جەننىتنىڭ بېغىنى ئۆزۈڭ قۇر، ياسا!»

31

راستلىقنى ئۆگەتكەن مۇئەللىم ساڭا.
ئۇنۇتتۇڭ، ساختا مال ساتتىڭ سەن ئاڭا.
قىلمىشىڭ ئەسلەتتى ئىبلىس كەمپىرنىڭ،
پەرھادنى ئالدىغان ئىشنى ماڭا.

32

ئىپار خۇش ھىدى بار ھاۋالىرىڭدا،
باتۇرلار قېنى بار دەريالىرىڭدا.
شائىرسەن تەڭرىتاغ، كۈيلىنەر ھامان،
ئەجدادلار تۆھپىسى ناۋالىرىڭدا.

33

تەڭرىتاغ، سەن ئۇلۇغ، مېھرىبان ئانا،
باغرىڭدا يېتىلدىم بولۇپ مەرد، دانا.
بۆشۈكسەن يۈزلىگەن ئالىم، ئەدىبكە،
مېنىمۇ شۇلارنىڭ بىرسى دەپ سانا.

34

چىقىتمەن ئۈستىڭگە - چىقىتم ئەرشكە،
«مەرھابا!» دېدى ئاي، يۇلتۇز، پەرىشتە.
تەڭرىتاغ، ئۆمرۈمگە ئالدىم سېنىڭدىن،
بۈيۈكلۈك، يۈكسەكلىك ئۈچۈن ئەۋرىشكە.

35

بولساڭمۇ كۈچ - قۇدرەت بايىدا دىۋە،
ئادەمسەن، ئەجرىڭدىن ئالغىن نېسۋە.
كۆردۈڭغۇ ئىنساننىڭ تاپىندا ئاي،
ئادەملىك ھەممىدىن ئۇلۇغ مەرتىۋە.

سىڭدۈرگەچ شۇ بوۋاي ساڭا كۆپ ئەجر ،
بولۇپسەن گۈزەللىك بېغدا ئەتىر .
كەمسىتمە دۈمچەك دەپ ، نامرات دەپ زىنھار ،
سەن ئۇنىڭ پۇشتىدىن تامغان بىر قەتىر .

كەلسىمۇ بېشىڭغا ئاپەت ، ۋەھىمە ،
ئۈزىڭنى ئۈمىدىنى ، تۈگەشتىم دېمە .
قورقمايدۇ بورانلىق دېڭىزدىن غەۋۋاس ،
ئۈمىدىسىز كىشىدۇر لەنگەرسىز كېمە .

ئىشىنىپ غەيۋەتچى توشۇغان گەپكە ،
مۇشت ئاتتىم دوستۇمغا تولۇپ غەزەپكە .
ئاڭلاندى ئەجدادلار قەبرىدىن سادا :
«ئىغۋاغا ئىشەنگەن قالار نەپرەتكە!» .

ئادەمنىڭ قىممىتى غۇرۇر . ئىرادە ،
ئۇ بىلەن ھۆرمىتىڭ ، قەدىرىڭ زىيادە .
نامەردتىن ئات تىلەپ مىنگەندىن كۆرە ،
ياخشىدۇر بىر ئۆمۈر قالساڭ پىيادە .

بىر دوستۇم ماختاندى : «بولغاچ ئەقىدە ،
ئون پارچە شېئىر ياردىم ئانا ھەققىدە» .
مەن دېدىم : ئەرزىيدۇ مىڭلاپ داستانغا ،
تەۋەللۇت تولغىقى - قىسقا دەققە .

41

سودىيە بول ھامىي ھەق-ئادالەتكە ،
رەقىب بول چىرىكلىك ھەم خىيانەتكە .
قازىدەك ئوغرىغا بولساڭ گەر شېرىك .
قالسەن لەنەتكە ، دەرد- نادامەتكە .

42

جەڭدە ئەر جەڭچى ، قىز شەپقەت ھەمشىرە ،
ئۆمۈرلۈك مەھبۇبەتكە سېلىشقان گىرە .
زەپەردىن كېيىنلا ئۆزگەردى قىسمەت ،
ئەر ھاكىم ، قىز مەھكۇم ، ئىقبالى خىرە .

43

كۆيمەن ئانا يۇرت ، زامان ، مىللەتكە ،
چۆكىمەن گاه شادلىق ، گاه ھەسرەتكە .
بولاتتى بەختىم ۋە يۈرىكىم پۈتۈن ،
ئېرىشسە تەڭرىتاغ مۇراد- مەقسەتكە .

44

چۈشۈپ چوڭ ئىمتىياز ، شوھرەت غېمىگە ،
ئەي نادان ، دەسسەپسەن ئىككى كېمىگە .
بولماپتۇ مەنسەپ يا شائىرلىق نېسىپ ،
ئېرىشتىڭ چوڭ بەدەل تۆلەپ نېمىگە؟

45

ھېسابلاپ ئاۋامنى نادان قۇل- چۆرە ،
يۈرۈپسەن ئۆزۈڭنى چاغلاپ بەگ- تۆرە .
ئەقلىڭ يوق ئىكەنغۇ ھايۋانچىلىكىمۇ .
ھېچقاچان ھۈرىمەس ئىنىغا بۆرە .

بىر قاراپ ۋىجدانى ئەما ئادەمگە ،
ئىچىندىم موھتاجكەن تەنقىد - ياردەمگە .
«يات يۇرتلۇق» دەپ يۈرۈپ سىغماپتۇ يۇرتقا ،
باشقىلار پاتقاندا پۈتۈن ئالەمگە .

تەڭرىتاغ ، ئىشىڭدا قەلبىم پەيۋەندە ،
سۆيۈملۈك ھەم گۈزەل بارچە يۇرت سەندە .
ئازغۇنلۇق ئەمەسمۇ بىر يۇرتنى ماختاپ ،
بىرىنى كەمسىتىپ ، قىلماق دەپسەندە .

تۆھپىكار ئاقىلنى ماختا ھۆرمەتتە ،
غاپىلنى ئويغاتماق بۇرچۇڭ ئەلۋەتتە .
ۋە لېكىن خەلقىڭنى قىلما ھاقارەت ،
مىللەتتە گۇناھ يوق ، گۇناھ ئىللەتتە .

جاھانغا سال نەزەر ، ئەسلا بېكىنمە ،
بولدى بەس ، ئۆتكەنگە قاقشاپ ئۆكۈنمە .
ھەر دەۋر يارىتار يېڭى باھادىر ،
باش كۆتەر سەجدىدىن ، تىترەپ يۈكۈنمە .

مەرد كېزەر رىيازەت تىكەنلىكىدە ،
خىسلىتى - ھەققانىي ئىكەنلىكىدە .
سائەتنىڭ قىممىتى تېزلىكتە ئەمەس ،
توختاۋسىز توپتوغرا يۈرگەنلىكىدە .

51

ئوقۇسام تارىخنى يۈرىكىم زېدە ،
تىكلەنگەن خانلارغا ھەيكەل - ئابدە .
مەرىپەت باغۋىنى نېچۈن ھەيكەلسىز؟
ئۆرتەندى دىل ئازاب ، ئەلەم لەرزىدە .

52

بازار بىر دېڭىزدۇر ، ئادەملەر كېمە ،
ئۇنىڭدا پۇل ، ئامەت ، بوھران ، ۋەھىمە .
بايلىقنىڭ ئاچقۇچى پۇرسەت ۋە ئەقىل ،
مەردانە تور تاشلا ، قورقما ، غەم يېمە .

53

سالدى باي بىر مەكتەپ ، بارماي ھەرەمگە ،
ياغدى ئەل رەھىمىتى بۇ مەرد ئادەمگە .
دېدى ئۇ : بايلىقنى ئالدىم بىلىمدىن ،
قەرزدارمەن مۇئەللىم — سېخىي ھاتەمگە .

54

مۇئەللىم ، ساڭا شان - ھۆرمەت نېسىۋە ،
ياراملىق ئەۋلاد - سەن پىشۇرغان مېۋە .
مەنىۋى ئالەمنىڭ تەختىدە شاھ سەن ،
بۇ كۈللى ئالەمدە يۈكسەك مەرتىۋە .

55

ئىككى رەت ئۆلدى بىر بىلىمسىز بەندە ،
ھوقۇقتىن چۈشكەندە ، گۆرگە كىرگەندە .
بىر ئۇستاز كۆز يۇمدى ، روھى بەرھايات ،
يۈرىكى سوقماقتا مىڭلاپ بەدەندە .

مۇئەللىم ئۇل سالىدى شاگىرت بەختىگە ،
 كۆپلىرى چىقتى پۇل ، مەنەسەپ تەختىگە .
 بەزىلەر چىقاردى ئۇستازنى ئەستىن ،
 مىنگەچكە بالاخور نەپسى ئەقلىگە .

بىلىمىز ئوخشايدۇ گىياھسىز چۆلگە ،
 بىلىملىك ئوخشايدۇ باراقسان گۈلگە .
 قالمايتتى جاھاندا نادانلىق ، رىيا ،
 مۇئەللىم خىسلىتى قىلىنسا ئۈلگە .

بىلىمىز غايىلار جانسىز بىر سايە ،
 يوق ئۇندا نە قۇدرەت ، نە ئەقىل ، غايە .
 ئۇ مىللەت ، ۋەتەننى غاجار قۇرۇتتەك ،
 قىلالماس ئۆزىنى ياۋدىن ھىمايە .

كۆز سالسام باي-نامرات جىمى ئادەمگە ،
 يار ئىكەن خىلمۇخىل تەشۋىش-ئەلەمگە .
 ئويلىدىم دەرد-كۈلپەت سىغفاندۇ قانداق ،
 ئىپتىدا-ئىنتىھاسى مەجھۇل ئالەمگە .

ئىچمىسەڭ ئۆز ئىشىڭ ، مەيخورنى سۆكمە ،
 پۇلى بار ، سېنىڭدىن سورىماس ئۆتتە .
 جام بىلەن ئۈلپەت ئۇ ، سەن غەيۋەت بىلەن ،
 مەستخۇشلۇق ياخشىدۇر ، قىلغاندىن پىتتە .

61

قۇل بولۇپ يېپىشقاچ ئىشان پېشىگە ،
مۆمىن سەن . راينىڭ يوق قەدەھ- شىشىگە .
خوپ ئىدى سوپىدەك مالاي بولغىچە ،
ئايلاساڭ مەست بولۇپ باتۇر كىشىگە .

62

كېلىمىز ، كېتىمىز ، كېلىدۇ يەنە ،
قىلمىغىن باقىيلىق تەختىنى تەمە .
جاھاننى تىترەتكەن شاھلارنىڭ بېشى ،
ياتمامدۇ خار- تۇپراق بولۇشۇپ ئەنە .

63

ئۆرۈپ يۈز چىن دوستۇڭ يۈرىكىڭ خۇناپ ،
خورلانغاچ ئەقىدەڭ چېكىسەن ئازاب .
ئۇنۇتقىن ھەممىنى ، قولغا ئال قەدەھ ،
ۋاپاسىز دوستىڭدىن ياخشىدۇر شاراب .

64

سېنىڭدۇر ، ئەي ئىنسان ، زېمىن ۋە ئاپتاپ ،
سېنىڭدۇر باغ ، ئورمان ، تاغۇ دەريا- ئاب .
توق تۇتقىن كۆڭلۈڭنى ، بولما نا ئۈمىد ،
نېمە ئۇ ۋاقىتلىق ھىجران ۋە ئازاب .

65

ئاقىلغا ياراشماس ئاداۋەت ، مەزھەپ ،
ياراشماس نادانغا ھۆرمەت ۋە مەنەسەپ .
ئامەتمۇ ، ئاپەتمۇ قارىغۇ ئەرمىش ،
ئېگىزگە ئېسىلغىن ئۆزۈڭنى دەڭسەپ .

ئەي ھاحى مەككىگە باردىڭ پۇل توپلاپ ،
 قايتىشتا مال ئالدىڭ مېتىرلاپ - توپلاپ .
 ئون پۇللۇق نەرسىنى يۈز پۇلغا ساتساڭ ،
 بولامدۇ ھەج قوبۇل ، ئىنساپ قىل ، ئىنساپ .

ئالدىراپ ئۆتكەنتىڭ چوڭ يولنى كېسىپ ،
 بەدىنىڭ مىجىلدى ماشىنا بېسىپ .
 ئەقلىڭنى پۈتۈڭدىن ئىشلەتسەڭ بالدۇر ،
 بولمايتتى ساڭا بۇ پاجىئە نېسىپ .

ئەي كىبىر ، دوق - ھەيۋە قىلمىغىن كايىپ ،
 مەنەسەپ بىر ئالۋۇندۇر ، بولىدۇ غايىب .
 جاھاندا ئۆتكۈنچى ھوقۇق ، پۇل ، زورلۇق ،
 تۆھپىكار كىشىلەر ئەبەدىي غالىب .

يېگانە ، بى دەرمان ، ھالىدىن كېتىپ ،
 بىر بوۋاي يېقىلدى قېرىلىق يېتىپ .
 بىلەمسەن ، بىر چاغلار نەۋقىران ئىدى ،
 يۈرەتتى نى گۈزەل قىزلار قاش ئېتىپ .

ئەي نادان ، يۈرۈپسەن ئۆزۈڭنى ماختاپ ،
 بىراۋغا باش ئۇرۇپ ، بىراۋدىن قاقشاپ .
 بولاتتى يۈرتۈمۈ تىنچ ، سەنمۇ خاتىرجەم ،
 پۈت - قولۇڭ ساق قالسا ، زۇۋانىڭ توختاپ .

71

چاپسەن بايۋەچچە پۇل - مالنى كۆزلەپ،
روناق تاپ، يوللار ئاچ توسقۇننى تۈزلەپ.
سېخىي بول، ئەۋلادلار چىقىمىسۇن ئەستىن،
بالىلار ئوقۇشىسىز قالماقتا يۈزلەپ.

72

دېدىڭغۇ: «چىن دوستلۇق ئۇلۇغ قۇرۇق گەپ،
دوستلۇققا شەرت ھازىر ھوقۇق، پايدا - نەپ»
ئاه ئىنسان، رىيادا يەتتىڭ نەگىچە،
تۈرمىەن سۈكۈتتە، قەلبىمدە غەزەپ.

73

دەۋرنىڭ خىتابى: باي بولغىن، پۇل تاپ،
ئەي ئۇيغۇر، ئەڭ ئاۋۋال ئەقىل تاپ - يول تاپ.
كەمئەقىل، يولى تار باي گويۇ ئەما.
ئەماغا پەرقسىز قاراڭغۇ، ئاپتاپ.

74

پىدوفى ئېيتىدۇ: «ئۈمىد بىر جالاب»
مەن دەيمەن ئۈمىد — كۈچ، ھاياتبەخش ئاپتاپ.
ئۈمىدىن كۈچلىنىپ ياشايدۇ ئىنسان،
چەكسىمۇ ھەرقانچە كۈلپەت ۋە ئازاب.

75

چەت ئەلگە چوقۇنۇپ نىجاتكار چاغلان،
كەمىستىڭ يۇرتىڭنى، خەلقىڭنى تىللاپ.
قىسمىنىڭ غالىچىدىن بولمامدۇ بەتتەر،
قوتانغا بۆرىنى باشلىساڭ چىللاپ.

تۇرمۇشتا تۇرىمىز ئىمتىھان بېرىپ ،
 بولساقمۇ تەندۇرۇس ۋەياكى مېيىپ .
 ئۆتىدۇ سىناقتىن كىم بولسا قەيسەر ،
 نادانلىق ، پوچىلىق ، ھۇرۇنلۇق ئەيىب .

مەجلىستە قاينىدىك شارانى سۆكۈپ ،
 ئەيىبلىدىك كۆڭلۈڭگە قانداق ئوي پۈكۈپ .
 سۆزۈڭگە ئوخشىماس ھەرىكىتىڭ ، توۋا ،
 يۈرىسەن قاۋاققا بېشىڭچە چۆكۈپ .

سۆزلەيسەن قازىدەك كۆپۈپ ، كۆكۈرۈپ ،
 بىرىنى ماختايسەن ئوننى چۆكۈرۈپ .
 نە گۈزەل ياشىساڭ ھاياتتا ھالال ،
 دىلىدىكى ئاداۋەت - كىرنى سۈپۈرۈپ .

ھەج دەيسەن ، ئورنىڭدىن پۇلسىز دەس تۇرۇپ ،
 ئۆز نەسلىڭ ئوقۇشىسىز - ھۆر ئەمەس تۇرۇپ .
 ھاجىلىق ياپالماس مەھكۇملۇقىڭنى ،
 نادانلىق تېغىنى ئۆرىمەي تۇرۇپ .

بار دەيدۇ جەننەتتە ھۆر پەرى ، شاراب ،
 ياخشىلار ئۇنىڭغا ئىمىش داخىل - ناب .
 مەي گۇناھ ئەمەسكەن ، مۇھەببەتمۇ ھەم ،
 ئىچەيلى نەزىمدە يار بىلەن گۈلاپ .

81

ئىسيانچى ئىدى ئۇ، جىق مازار-مەسچىت.
شۇ نىجىس قولدا بولغانتى بىتچىت.
بۈگۈن باي ھاجى ئۇ، بېشىدا سەللە،
ئويلدىم ئادەملەر ھەققىدە جىمچىت.

82

نە بىزدە ساپدىللىق، نە ۋىجدان، ئۇيات،
سقىشتۇق گال-ياقا پۇل ئۈچۈن، ھەيھات.
ۋاي ئىست، شۇ ئىبلىس قەغەز ۋە جىدىن،
نەسلىمىز بىر تۇرۇپ، بولۇپ كەتتۇق يات.

83

بەزىلەر ئۇندىدى: «بولما ھاماقەت،
قول ئۇزۇپ ئىجادتىن، قىلغىن تىجارەت»
نامراتمەن پۇل-مالدا، غەنى ۋىجدانم-
يولۇمدىن قايتىشقا بەرمەس ئىجازەت.

84

نامراتقا ئەگگۈشتەر تەۋەككۈل، جۈرئەت،
جۈرئەتتىن تەۋەللۇت يول، ئامەت، پۇرسەت.
دېڭىزدىن قورققۇچى بولالماس غەۋۋاس،
سۈزەلمەي زەر-گۆھەر، باسدۇ غۇربەت.

85

بوۋاملار تىلىدىن ئاڭلىدىم ئۈگۈت،
تۇغۇلدى قەلبىمدە ئېچىنىش، سۈكۈت.
تۇتتيا ئۈگۈتكە قىلالماي ئەمەل،
مەھكۇملۇق ئىلكىگە تاشلىنىپتۇ يۇرت.

يۇرتتۇزلىق ھېچكىمگە بەرمەس پايدا - قۇت ،
 ھېسابسىز تالاپەت كۆرەر ئۇندىن يۇرت .
 بۇ ھەقتە بەكمۇ كۆپ ئاچچىق ساۋاقلار :
 تۈۋرۈكنى ئىچىدىن يەپ يېقتار قۇرت .

خىلمۇ خىل قىسمەتكە دۇچ قىلغاي ھايات ،
 گاھىدا سەيدىسەن ، گاھىدا سەيبات .
 جاھاندا كىم بىر خىل ، مەڭگۈ ياشايدۇ ،
 قېنى ئۇ قۇدرەتلىك چىڭگىز ، كەيقۇبات ؟

شائىرسەن ، ئۆيىدىن چىق ، قىلغىن ساياھەت ،
 باغ ئەمەس چۆلدىمۇ سۆيگۈ - ھارارەت .
 يۇرت كېزىپ ، زىيارەت قىل ئۇلۇغلارنى ،
 ئىلھامىڭ ، ئىجادىڭ تاپقاي بالاغەت .

ئۈستۈڭدە قارىغاي ، كۆكىڭدە بۇلۇت ،
 ۋاداڭدا ئارىسلان ، چوققاڭدا بۈركۈت .
 تەڭرىتاغ ، ياشىدىڭ سالماستىن داۋراڭ ،
 چۈشەندىم ئۇلۇغلۇق ئىكەنغۇ سۈكۈت .

قەشقەرگە زەپمۇ ماس «ئەزىزانە» ئات ،
 ئەزىزدۇر قامۇسى ، داغ - غۇباردىن يات .
 ئەمگەكچان ، چېۋەر قول ، شادىمان خەلقى ،
 باغچە بار قەيەردە بۇنچىلىك ئاۋات ؟

سودىغا كىرىشتىڭ ياخشىدۇر پۇرسەت ،
باي بولۇپ زاۋۇت قۇر ، كۆرسىتىپ چۈرئەت .
ئۈنتۈم ، تاپالماس ھەقىقىي كامال ،
سانائەت ، ئىرىانسىز سودىگەر مىللەت .

قانونلار تۇراقسىز بولغاچ ناھايەت ،
ئاقلىنىدى تارىختا نۇرغۇن جىنايەت .
ۋە لېكىن ئاقلىنماس ئەيىبتۇر مەڭگۈ ،
مىللەتكە خائىنلىق ، ئەلگە خىيانەت .

بولسىمۇ ئىلىكىڭدە ھوقۇق ، سائادەت ،
بولمىسا دىلىڭدا ئىنساپ ، دىيانەت .
يانار تاغ ئۈستىدە دېگىن تەختىڭنى ،
كەلتۈرەر بۇ ۋولقان ساڭا ھالاكەت .

بەھۇدە بىر سۆزدىن ئاخىرقى قىسمەت :
كاللاڭدىن جۇداسەن ، يا مەھكۇم ئەبەد .
شاھ ئالار بىر ئەلنى ، شائىر يۈز ئەلنى ،
تىغدىنمۇ ئۆتكۈردۈر تىلدىكى قۇدرەت .

سورىدىم : قوپىدۇ قاچان قىيامەت؟ ،
ئۇ دېدى : تۈگىسە ئىنساپ ، دىيانەت .
يۈرىكىم ئازابتا باقتىم جاھانغا :
يامراپتۇ تەلۋىلىك ، شۇملۇق ، خىيانەت .

بار ئىدى نەۋقيران داڭلىق مۇزىكانت ،
 غادايدى ، بىنەرەر قالدى ئۇ گىگانىت .
 مەن دېدىم: بول كەمتەر ، بولمىسا ئەل - يۇرت ،
 قەيەردىن كېلەتتى ساڭا بۇ تالانت؟!

ھېچكىشى جاھاندا قالمايدۇ ئەبەد ،
 قالدى يادىكار تۆھپە ، پەزىلەت .
 كۈن پاتىسا ، چاقنايدۇ ئايدا زىياسى ،
 ياشىغىن ئەي ئوغۇل ، شۇ قۇياش سۈپەت .

خىزىرغا يولۇقتۇم ، بولدۇم بەكمۇ شاد ،
 تىلىدىم بىر تامچە سۇ - ئابىھايات .
 ئۇ دېدى: ياشايسەن ئىچمەيدۇ ئۇنى ،
 ئەمگىكىڭ ئۆلمىسە ، مەڭگۈ بەر ھايات .

بۇ دانا ھېكمىتى ، قۇلىقىڭدا تۇت ،
 ئىنسانىي ھاياتتا باردۇر ئىككى سوت .
 تارتىلماي دېسەڭ گەر قانۇن سوتىغا ،
 ۋىجدانىڭ سوتىدىن ئۆزۈڭ پات - پات ئۆت .

ئىنسانغا چىن دوستلۇق ئالىي مۇكاپات ،
 ئۇ روھىي ئوزۇقتۇر ، ئۇچۇشقا قانات .
 چىن دوستى بولمىغان بىتەلەيلەرگە ،
 مەنسىز ، ئازىلىق يېگانە ھايات ...

دانالار تىلىدىن ئاڭلىدىم ئوڭۇت:
جاھاندىن زارلانما، ھالال ياشاپ ئۆت.
دۇچ كەلسەڭ بېھۇدە تۆھمەت، ھەسەتكە،
ئەڭ ياخشى جاۋابتۇر نەپرەتلىك سۆكۈت.

خاس ھاجىپ ئېيتتىكى: «بىلىم - سائادەت،
ئۇلۇسقا نادانلىق كەلتۈرەر ئاپەت»
تارىخنى ۋارقلا، جىمى كۈلپەتكە،
يىلتىزدۇر، مەنبەدۇر نىزا، جاھالەت...

تەرتىپكە موھتاجدۇر تەبىئەت، ھايات،
يوق مۇتلەق ھۆر-ئەركىن ئادەم، ھاياۋانات.
قاتىلنىڭ ھۆرلۈكى - خەلققە ماتەم،
تۈگەيتتى قوي، بولسا بۆرىدە قانات.

نازۇكلۇق، چۈشكۈنلۈك كەلتۈرەر كۈلپەت،
بول ئۈمىد، خۇشاللىق، ئىشەنچكە ئۈلپەت.
ئايازنىڭ كەينىدىن كېلىدۇ باھار،
قايغۇنى يېڭىشمۇ پالۋانچە خىسلەت.

بەزىلەر ئۆتكۈزسە مىڭ بىر جىنايەت،
قۇمغا سۇ سىڭگەندەك سىڭەر ئالامەت.
ھەيرانمەن، ئەدىبىتىن ئۆتسە سەۋەنلىك،
قوپىدۇ پىتىنىدىن غوۋغا - قىيامەت.

ھەرقانچە كۆرسىتىپ ئەقىدە ھۆرمەت ،
 بىلىمسىز ناداندىن كۆرمىدىم شەپقەت .
 سورسام قاۋاقتا ، ئېيتتىكى ھەييام :
 «مەي بىلەن غەملەرنى ھەيدىگىن ، يوق ئەت!»^①

بەتەشەر بولسىمۇ چېھرىڭ ئالامەت ،
 مەنسەپكە ئېرىشتىڭ ، قارىغۇدۇر ئامەت .
 تېخىمۇ سەتلىشىپ كەتمە غادىيىپ ،
 ئادەمگە مەنمەنلىك كەلتۈرەر ئاپەت .

مۇئەللىم ئەجىرسىز ئەل تاپماس راۋاج ،
 پۇقراسى بولىدۇ ئۆكتەم ، نادان ، كاج .
 بولسىمۇ يولۋاستەك ، تۆگىدەك بەستى ،
 قۇل بولار ئۆزىگىگە ، كىيەلمەس زەر تاج .

سودىدا باي بولۇپ قىلىپ كەلدىڭ ھەج ،
 ئوغلۇڭچۇ ، بىلىمسىز ئۆكتەم ۋە بەتخەج .
 مەكتەپكە بەرمىدىڭ ، باھانەڭ كۈرمىڭ ،
 تەييارلان بىر ئۆمۈر تارتىشقا ھەرەج .

^① بۇ مىسرا ئۆمەر ھەييامنىڭ

110

باي بولۇپ، قىلساڭمۇ ئالتۇننى خىراج. گىدەيمە، بولمىغىن ھاكاۋۇر ۋە كاج. بۈگۈن سەن كەمسىتىپ يۈرگىنىڭ بىلەن. كېلىدۇ بىر كۈنى چۈشكەي ئېھتىياج.

111

ئەقىلدىن، تەدبىردىن تېپىپ يول - ئىلاج. خان بولۇپ، بېشىڭغا كىيسەڭمۇ زەر تاج. لەنەتتىن قۇتۇلماس جىسمىڭ ۋە روھىڭ، تاپمىسا دەۋرىڭدە ئەل، مىللەت راۋاج.

112

ئۆمرۈڭدە بار سۈبھى، چۈش، پېشىن ۋە كەچ. شاد - خۇرام ياشىغىن، تەشۋىش - غەمدىن كەچ. خاكىڭدىن ئادەملەر خىش پىشۇرغىچە، شاراب ئىچ، يۇرت ئاتلا، دېڭىزلارنى كەچ.

113

نامراتسەن، تەمەدىن، يالقاۋلىقتىن قاچ. بولمىسا قالسەن مەڭگۈ يېلىڭ، ئاچ. ئەقىل ۋە مېھنەتتۈر بەختكە ئۇرۇق، ئال، ئۇنى ھاياتىڭ ئېتىزىغا چاچ.

114

تۇرمۇشتا كېلىمەن مۇنداق ئىشقا دۇچ، نادانلار ساقچىغا، سودىيەگە ئۆچ. ئويلايمەن خاتىرجەم - تىنچ ھايات نەدە. بولمىسا خەلقنىڭ قولىدا بۇ كۈچ.

گۈلباھار ئەييامى كۆكەردى دەرەخ .
 باغدا يار ، مەي-غىزا ، سازلار بولدى تەخ .
 بەزمە قىل ، ئويلما نېسى جەننەتنى ،
 بۇ بېھىش ئەمەسمۇ سېنىڭ ئۈچۈن نەخ .

«ئىشقتىن قول ئۈزگىن» دېدى ماڭا شەيخ ،
 بۇ سۆزدىن سانجىلدى يۈرىكىمگە زىخ .
 بىلىسدى ئۇ نادان سۆيگۈ قەدرىنى ،
 قىلاتتى سۆزىگە مىڭ پۇشايمان - دەرەخ .

ئادەملەر گاه سەيىد ، گاهىدا سەيىاد ،
 گاه بەزمە قىزىتار ، گاه چېكەر پەرياد .
 ئاقشۈت غالىبمۇ ، مەغلۇپمۇ ھامان ،
 ئەجەلنىڭ ئوقىدا بولاركەن بەربات .

توغراقلار ئورنىدا كۆكلەيدۇ شەمشاد ،
 كېتىدۇ قېرىلار ، كېلىدۇ ئەۋلاد .
 دۇنيادا ئەبەدىي ئۆلمەس نەرسە بار ،
 ئۇ - سۆيگۈ - مۇھەببەت ، مەردلىك ۋە ئىجاد .

ئادەملىك بەلگىسى غايە ، ئېتىقاد ،
 ئېتىقاد مېۋىسى تۆھپە ۋە ئىجاد .
 ئۇستازلار كۆرسەتكەن پەلەمپەي بىلەن ،
 چوققىغا چىققانلار تاپىدۇ نىجات .

ئوۋلىغاچ بەختىمنى بىرەھىم سەيىاد،
بولالماي ئەركىمدە، غەمناكتۇرمەن، داد!
زېمىندىن سەيىادلار يوقالغان كۈنى،
نەزمەنى ئوقۇڭ - دە ئەيلەڭ مېنى ياد.

دوست بولدى قىرانلىق دەۋرىمگە ئىجاد،
ئەمەسمەن ۋەلىكىن ھازىر ئانچە شاد.
ئۈندۈرگەن ئىكەنغۇ ئۇ چاغ ئىزىمدىن،
گاھىدا ئازغانى قارىغۇ ئېتىقاد.

تەڭرىتاغ، ئىدىغۇ خەلقىڭ پاك خىزىر،
ئەل سۆيەر، مەرد ئىدى بولسىمۇ يېسىر.
كۆردۈڭمۇ ئەمدىكى دۆت - نادانلىقنى:
نەسلىڭگە يۇل خاقان، ئىمتىياز ۋەزىر.

نەزەر سال تەڭرىتاغ باغرىغا شائىر،
گۈل، سۆيگۈ شېئىرىنىڭ پەيتىمۇ ھازىر.
يامرسا مىللەتتە غەپلەت، ئاق ۋابا،
سەن نېمە خىيالدا، نېمىگە قادىر؟

قۇملار بارخان ياسار، سېكۈنتلار ئەسىر،
ۋاقىت ئالتۇن خىشتۇر، ئۆمۈرۈڭ زەر قەسىر.
ئەي ئىنسان، ئالدىرا خۇشال ياشاشقا،
بولۇشتىن ئىلگىرى لەھەتكە ئەسىر.

125

ياشلىق—ئوت، ئاتەشكە تولغان يۈرەكتۇر،
يالقۇنچار جاسارەت، غايە، تەپەككۈر.
پەن—ئىجاد يولىغا سەرپ ئەتسەڭ گەر،
ئەل، تارىخ ئېيتقۇسى ساڭا تەشەككۈر.

126

ئەدىب پۇل، شۆھرەتنى كۆزلىسە ئەگەر،
بولاتتى مەنەسەپدار ياكى سودىگەر.
كەمسىتمە نامرات دەپ، ئۇلۇغ بىل شاھتىن،
مىللەتنىڭ بايلىقى — ئۇ قازغان گۆھەر.

127

بولۇپسەن ئەي غاپىل، ئىنكارغا دۇچار،
بەك كونا بولسىلا بولامدۇ ناچار؟
ياتسىمۇ توپىدا مىڭ يىل كونا زەر،
يەنىلا ئادەملەر تەر تۆكۈپ ئاچار.

128

سورۇندا ماختاندى بىر دوست—بۇرادەر،
ئۇ ئەمەس يا تالانت، يا مەرد—دىلاۋەر.
مەن دېدىم: ماختىنىش كەلتۈرمەس ئابروئي،
بولمىسۇن قىممىتىڭ نۆلگە باراۋەر.

129

شېئىرىيەت — زۆھرەدۇر، غەزەلخان—تاھىر،
چىن ئاشىق كۈيچىلەر نۇسرەتكە قادىر.
ئەجرىدە نەزمىدىن تىكلەيدۇ ھەيكەل،
خەلقىنى بىر ئۆمۈر كۈپلىگەن شائىر.

130

زوهۇرىدىن ھېكمىدىن ئىناق^① قا قەدەر،
قەشقەردە ئۆتتى كۆپ دانىشمەن سەرۋەر.
مىليونلاپ قەلبتە ياشاركەن مەڭگۈ،
سەنئەتنى، ئىرپاننى قوللىغان رەھبەر.

131

ھاياتلىق چېغىڭدا چۈشەنسەڭ ئەگەر،
يەر—ئانا، يەر—ۋەتەن، يەر—سېخى دىلبەر.
گۈللەتكىن سەن ئۇنى. قىلما نارازى،
بېرىدۇ مۇھەببەت، سۈت، ئورۇق، گۆھەر.

132

ئۆزۈڭنى سۆيدۈڭ، بولدۇڭ يېرىم ئەر،
قوغدىغىن ئۆزگىنى، بېيساڭ بەر زەر.
قالامسەن زىياندىن خالىي خاتىرجەم،
قوشناڭنىڭ ئۆيىگە ئوت كەتسە ئەگەر.

133

تۈنلەردىن قورقمايمەن ئاي ۋە يۇلتۇز بار،
قولدا مەي، قېشىدا قېشى قۇندۇز بار.
دانالار ئېيتقانغۇ: «ئائۇمد شەيتان»
كېچە بار زېمىندا پارلاق كۈندۈز بار.

① ئىناق—قەشقەرنىڭ سابىق ۋالىسى، شائىر قاسىمجان قەمبىرى

134

ئۇ دېدى: «تۈنۈگۈن دەۋەرمە تەكرار،
تاپتۇققۇ بۈگۈندىن ئىقباللىق باھار.»
مەن دېدىم: بولمىسا تۈنۈگۈنكى جەڭ.
قونامتى قولۇڭغا قۇت ناملىق شۇڭقار.

135

تىرىكسەن، بول ھەممە قىسمەتكە تەييار،
ياشايسەن گاھ دەردلىك، گاھى بەختىيار.
ئەقىلنىڭ كۆزىدە تەبىئەتكە باق،
گاھ جۇتلۇق زىمىستان، گاھ گۈلگۈن باھار.

136

ئۈرۈمچى يا قەشقەر، ئىلى يا لوپنۇر،
ئويغىتار قەلبىمدە مۇھەببەت، غۇرۇر.
«لىق، لىك» تىن سۆز ئاچما، سورىساڭ «كىم» دەپ،
تەڭرىتاغ ئوغللىمەن، مىللىتىم ئۇيغۇر.

137

ھاياتتا دەرد-ئەلەم ئاز ئەمەس ئاخىر،
«چىدىساڭ ياشىغىن» دەپتۇ بىر شائىر.
ۋايسىماي ئىجاد ئەت، ئىجتىھات كۆرسەت،
سەن تېخى ئىشلەشكە، ياشاشقا قادىر.

138

قاۋاققا زورلاشتا ئېغىر خاتا بار،
كۆپ ئىچسەڭ جىسمىڭغا ئازاب-جاپا بار.
گۈل يۈزلۈك مەھبۇبە تۇتقان شاراپتا،
قۇت-ۋىسال شادلىقى، سۆيگۈ-ۋاپا بار.

ۋەتەننى سۆيگەندە ئىنساپ، ئىمان بار،
ئۇنىڭدا ئەل غېمى، غايە، ۋىجدان بار.
نەپ، مەنەسەپ، پۇل ئۈچۈن ياشىغان كىشى
ئادەممۇ، ئىبلىسمۇ؟ شەك ۋە گۇمان بار.

ئويلما «مەن ئاقىل، ھەممىگە ماھىر،»
ئەمەستۇر نۇرغۇن سىر ئالدىڭدا زاھىر.
قانچە كۆپ ئۆگەنسەڭ پىر، ئۇستاز تۇتۇپ،
بولسەن شۇنچە كۆپ نەرسىگە قادىر.

سەبىي قەلب - نۇر، سۇغا تەشنا ئىكەن يەر،
ئۆلدىمۇ سۇ، نۇرسىز قالسا ئۇ ئەگەر.
مۇئەللىم - شۇ سەبىي قەلبكە يامغۇر،
تەلىمى قۇياشتەك ئىللىق، مۇنەۋۋەر.

بوۋىلار غەپلەتكە بولغاچقا ئەسىر،
چۆل بولدى تارىمدا شەھەر، باغ، قەسىر.
تەبىئەت ۋە ئەجداد خاتالىقىنىڭ،
دەردىنى ئەۋلادلار تارتتى كۆپ ئەسىر.

بىپايان دىيار بۇ، دىلدىن سۆيىمىز،
كۆپ سەرخىل مېۋىمىز، بالدەك سۆيىمىز.
يۈرىمىز ئالتۇندەك تۇپراققا دەسسەپ،
ئۆزىگە تەك بولار قاچان بويىمىز؟

ھاكىمىسەن ، قۇلاق سال ، خاتىرەڭگە ياز :
ئىلكىڭدە ئەل يۈكى ، ھوقۇق ، ئىمتىياز .
ئەل ئۈچۈن كۈنىگە قىل بىر ياخشى ئىش ،
يادىڭدىن چىقمىسۇن مەكتەپ ۋە ئۇستاز .

ئۆز نەسلىم ئالدىدا بۇرۇم بەك ئېڭىز ،
سۈرلۈكمەن ، قەھرىلىك سانجىمەن بىڭىز .
مەنسىپىم - ئامىتىم ، تۇيۇلماس خورلۇق ،
ئۆزگىلەر ئاستىدا بولساممۇ كىڭىز .

قارىغاي ، ئارچىلار يېشىل قىشمۇ ياز ،
تاۋلىغاچ قارلىق تاغ ، جۇدۇن - جۇت ئاياز .
قارىسام پۈكۈلمەس قامەت - بەستىگە ،
ئېسىمگە كېلىدۇ مۇئەللىم ئۇستاز .

بۇ جاھان تالانتقا ، ھېكمەتكە دېڭىز ،
غەيرىنى پەس دېمە ، ئۆزۈڭنى ئېڭىز .
نەزمەدە بار ئورنۇڭ ، ۋەزنىڭ ، قۇلاق سال :
«ئاقىلغا ئىشارەت ، نادانغا بىڭىز.»

تۇغۇلدۇق ، ياشىدۇق ، بىر كۈن كېتىمىز ،
ۋاپاسىز دۇنيانى تالاق ئېتىمىز .
تۇغۇمنىڭ ، ئۆلۈمنىڭ ھېكمىتى نەدە ،
بۇ سىرنىڭ تەكتىگە قاچان يېتىمىز؟

گاہ ئورۇق، بىمار بىز، گاہ تىمەن، سېمىن،
ياشاقتا، ئۆلۈشتە يوقتۇر ئەركىمىز.
مەي ئىچمەي يۈرسەكمۇ يەنە مەست، بىخۇد،
مەستلەردىن، ئۆلۈكتىن نېمە پەرقىمىز؟

ئەي پەرى، قىلمىغىن ئارتۇقچە پەرداز،
يېتەرلىك سېنىڭدە چىراي، خۇلقۇ ناز.
كۆرگەزمە بولغۇچە تۈزدەك ياسىنىپ،
بۈركۈت بول يۈكسەكتە قىلغۇچى پەرۋاز.

تۇغۇلدى، «تۆت پۈت» تا ئۆمىلىدى تېز،
ماڭدى ۋە قالدۇردى ئاياغىدىن ئىز.
ئۇچقاندەك ئۆتتى ۋاقت، تاپقىچە ئەقىل،
ئۈچ پۈتلۈك مومايغا ئايلاندى شۇ قىز.

ئۈمىدلىك، جەسۇر بول ئەي قېشى قۇندۇز،
كېچىنىڭ كەينىدىن كېلىدۇ كۈندۈز.
باھارنى توسۇشقا ئامالسىزدۇر قىش،
ئايەمگە جابدۇنغىن كەلمەكتە نورۇز.

ئايال بىر قامۇستۇر، ئوقۇساق پۈتمەس،
گۈزەللىك، پاكلىقتا ھېچنەرسە يەتمەس.
باتۇرنىڭ جەڭدىكى پىداكارلىقى،
ئانىلىق جاسارەت ئالدىغا ئۆتمەس.

ئۇيات ۋە ھايادۇر ئىنسانغىلا خاس ،
ئۇ گويا ياراشقان چىرايلىق لباس .
كىيىمدىن ئايرىلىپ كۈچىدا قالغان ،
ئايالنى ، ئەركەكنى قىلغىنا قىياس .

زارلاندىڭ: «ئىجادقا كەلدى كىرىس ،
قىلماقتا پۇل ، بازار ئەدىبىكە خىرىس .»
قورقاندۇ خىرىستىن قەيسەر ئىجادكار ،
جىڭ ئالتۇن قايسى چاغ بولۇپ قالغان مىس؟

قىسمەتنى بولمايدۇ ئەتكىلى قىياس ،
قۇت - ئامەت يۈرەكلىك ئادەملەرگە خاس .
چاڭقىساڭ سۆيۈپ تۇر قەدەھ لېۋىنى ،
ھاياتتا مەردانە ئۆرلە ، ئالغا باس .

ئىنساننىڭ چېنىدۇر مىسالى بىر قۇش ،
گاھ قەپەس - ئۇۋىدا ، گاھى ئەركىن ، بوش .
پەلەكقۇ ۋاپاسىز ، جانمۇ بىۋاپا ،
كېتەردە بەدەنگە دېمەس ئەسلا «خوش!»

خاتادۇر مەيخورنى ، ھەييامنى سۆكۈش ،
خاتادۇر نامازخان - ئىمامنى سۆكۈش .
ئېتىقاد ، يول - رىزقى بۆلەك ھەركىمنىڭ ،
خوپ ئەمەس گۇناھسىز ئىنساننى سۆكۈش .

159

سەن ئىدىڭ ئەسلىدە سەبىي پەرسىز قوش ،
بەردى پەن بۆشۈكى قانات ، ئەقىل - ھوش .
ئۈنتۇما ئەۋلادنى ، مەكتەپ ، ئۇستازنى ،
باي بولۇپ كەلگەندە ساڭا ئەمەت قوش .

160

ئادەملەر ئەسلىدە باراۋەر ، قاياش ،
ئەمەستۇر بىرى خەس ، بىرى ئاي ، قۇياش .
بۇزۇلسا نىيىتى ئىمتىيازلىقنىڭ ،
ئەۋج ئالار تەڭسىزلىك ، رىيا ، كۆز بوياش .

161

مۇمكىنمۇ مىللەت بىر يۇرتتىلا ياشاش ،
ھەر ياقتا بىز ، ئەمما قەلبىمىز تۇتاش .
نەسلىمىز ، قېنىمىز بىر ئىدى ، ئەپسۇس ،
يامرىدى ۋابادەك يەكلەش ۋە قاساش ؟

162

«ئادەم ئەڭ قەدىرلىك» - بۇ كونا قاراش ،
ھەقىقىي قىممەتلىك - مەنىلىك ياشاش .
بولمىسا نۇر چاچار خىسلەت - تۆھپىسى ،
زېمىننىڭ ئالدىدا مىس تىيىن قۇياش .

163

دەرياغا يارىشار شاۋقۇن ، شارقىراش ،
يۇلتۇزغا تەئەللۇق چاقىناش ، پارقىراش .
چۆل كەبى سۈكۈتتە ھۆرمەت ، ئۇلۇغلۇق ،
ئىنسانغا ياراشماس ھەيۋە ، ۋارقىراش .

164

ئايالمۇ ئىنساندۇر ئەرلەرگە ئوخشاش ،
 جىنايەت - ئايالىنى كەمىستىش ، خورلاش .
 ئۇلارسىز ئۆي - لەھەت ، ھايات - زىمىستان ،
 ئايالدۇر ئەر ئۈچۈن ئەڭ سېخىي قۇياش .

165

چۈشۈمدە پەيغەمبەر ئۇلۇغ شەمسۈەش ،
 دېدى: «ھەي ئۈمىتىم ، كۆڭلۈم مېنىڭ غەش .»
 ھەج تاۋاپ ئورنىنى ئالدى پۇل تېپىش ،
 ھاجى دەپ ئاتىما ، ئۇلار ھاياتكەش .

166

ئۆمۈردە ۋاپا يوق ، يىللاردا توختاش ،
 كار قىلماس ئۇنىڭغا قارغاش ۋە ماختاش .
 ئەجرىڭدە باقىي قىل ئۇنى ، ئەي ئىنسان ،
 يېنىپلا ، ئۆچمەستىن چاقماققا ئوخشاش .

167

باھاردىن پەيزى ئال ، يىراق تېخى قىش ،
 كەلمىگەن ئاپەتتىن يېمىگىن تەشۈش .
 بېھۈدە قايغۇرما ، ئادەمدەك ياشا ،
 ئۈمىدۋار كىشىگە بۇ ئالەم بېھىش .

168

زەردارسەن ، سېخىيسەن ھاتەمگە ئوخشاش ،
 بېرىسەن ، ئالمايسەن ، گويا سەن قۇياش .
 ئەي خەلقىم ، تۈگىسە يۇرتۋازلىق ئىللەت ،
 بولاتتىڭ تېخىمۇ كۈچلۈك ، ئۇيۇلتاش .

ئادەمنىڭ ئۆمرىنى دېسەك بىر چىراغ،
ئەمگەكتۇر چىراغقا تولدۇرغۇچى ياغ.
ياشلىقنى، ئۆمۈرنى ئۇزارتىپ ئەمگەك،
ئاق بەتنى، ئاق يەرنى قىلغان سۇلماس باغ.

مەۋجۇدات ئىچىدە ئىنسان ئەڭ ئۇلۇغ،
ئىنسانغا ئېتىقاد، ۋىجدان ئەڭ ئۇلۇغ.
قانائەتسىز قۇش گويا بىلىمسىز ئادەم،
ۋىجدانلىق كىشىگە ئىريان ئەڭ ئۇلۇغ.

ئۆمۈر - شام، ئۆچىدۇ قىلسا ئەجەل «پۇق»،
كار قىلماس سەكراتتا ئاڭا ئايەت، «سۇق»،
ھاياتسەن، مەرىپەت ئۆيىنى يورۇت،
بولمىسا مۇرداڭغا خەلقنىڭ دېگەي «تۇق».

ئەسلىڭنى ئۈنۈتتۈڭ ئەي ساھىب ھوقۇق،
چوپانلىق خىسلىتى بۈگۈن سەندە يوق.
خەتەرلىك سىرتماقتۇر جامائەت پىكرى،
تەڭرىدىن قورقمىساڭ، ئەل ۋە يۇرتتىن قورق.

ئەمەستۇر خوي-پەيلىڭ بىر خىل، تۇراقلىق،
ياخشىدۇر سېنىڭدىن ماڭا يىراقلىق.
كۆزۈڭگە ئىلمىيسەن دوستۇم دەپ تۇرۇپ،
تەڭلىك يوق دوستلۇقتا بولماس ئىناقلىق.

ئەمەلدار بول ياكى قىلغىن ساقچىلىق ،
ئەل-يۇرتى قوغدىغىن ، قىلما ساختىلىق .
بولمايسەن ھاياتتا زەبۇن ۋە موھتاج ،
خىزمىتىڭ خەلققە بولسا ياخشىلىق .

ھاياتنى تۇراقلىق دېيىش نادانلىق ،
ئالدىنقى بەخت-ئاپەت ، قايغۇ-خۇشاللىق .
ئىلگىرى قەرزىدىن مۈكچەيگەن قوشنام ،
كارخانا ئىگىسى بۈگۈن پۇل-ماللىق .

بەخت بېرەر سىپاھقا شەپقەت ، ئادىللىق ،
ئالىم ۋە پۇقراغا ئەمگەك ، دادىللىق .
ئەل ئارا قۇرۇق سۆز سويىدىن كۆرە ،
تۇغۇمچى مېكىيانغا كۆپرەك قايىللىق .

تەمسىل بار: بىلىمگەچ ناخشىنى قۇمچاق^①
دەر ئىشىش بۇلبۇلنى ۋات-ۋات ، ماختانچاق .
ئەي نادان ، شائىرنى سۆكۈمە ئالدىراپ ،
باھا ۋە ھۆكۈملەر ئەمەستۇر چاقچاق .

^① قۇمچاق - پاقا (يەرلىك شىۋە)

مويىسىپىت چېھرىدە دائىم خۇشاللىق ،
 كۆرمىدىم ھېچقاچان قايغۇ-مالاللىق .
 سورىدىم سىرىنى ، بىلدۈردى بوۋاي :
 «بەختىمنىڭ يىلتىزى ئەمگەك ، ھالاللىق .»

پەن - بىلىم بىلەيدۇر ، ئەقىل - تىغ ، پىچاق ،
 بىلەيسىز پىچاقنى دات باسار ھەرۋاق .
 بىلىمىز ئاتىنىڭ نۇرسىز قىسمىتى ،
 ئەمەسمۇ ئەقىللىق ئوغۇلغا ساۋاق .

ئەرباب يوق ئۇستازدەك يۈكسەك باھالىق ،
 «ئۇن قەدەم نېرىدىن سالامغا لايىق .»
 مۇشۇنداق دەيمىزۇ ، كۆپ چاغدا ئاڭا ،
 بولمايدۇ قۇت ، بايلىق نېمىشقا تالىق ؟

يوق ئەل - يۇرت ھىجرىدىن ئارتۇق جۇدالىق ،
 غۇرۇرۇم - ۋەتەنگە سادىق پۇقرالىق .
 شائىرلىق مەرتىۋەم شاھلىقتىن ئەلا ،
 بەختىم ۋە جەننىتىم ئىككى دۇنيالىق .

پەيغەمبەر يۈسۈپتۇر ئەسلى كەنئانلىق ،
 مىسىردا ئۇنىڭغا تەگدى سۇلتانلىق .
 بىلەمسەن ، تەخت تاجى ، بايلىقى تۇرۇپ ،
 نېمىشقا ھاياتى ئۆتتى پىغانلىق ؟

ئاشىقسەن ، يەتمىدىڭ ۋىسالغا بىراق ،
 ئازابلىق ھەم شېرىن ھىجران ، ئىشتىياق .
 سەپەرنى داۋام ئەت ، كۈتەر مەشۇقۇڭ ،
 دەيدىغۇ «كۆرۈنگەن تاغ ئەمەس بىراق» .

قولۇڭدا باشلىقىڭ ئەۋەتكەن باغاق ،
 شەرەپ ، ياق يۈرەكنى تىلغۇچى تارغاق .
 بۇنداقتىن بەشلا كەلسە بىر ئايدا ،
 بالىلىرىڭ ئاچ قېلىپ ، بولسەن ياغاق .

ئاشىقسەن ، قەلبىڭدە قاينار ئىشتىياق ،
 سۆيگۈدە ۋىسالدىن كۆپتۈر دەرد - بىراق .
 قاقشما ئۇزۇن دەپ ھىجران تۈنىنى ،
 مۇرادنىڭ تاڭلىرى ئەمەستۈر بىراق .

قۇياش ھەر سۈبھىگە ئاچقاندا يوپۇق ،
 تىلەرمىش ئىنسانغا پەزىلەت ، ئۇتۇق .
 ئەمەسمۇ گۇناھتىن ، غەپلەتتىن نىشان ،
 ھەر كەچتە زۈلمەتتەك قارايدىغان ئۇيۇق ؟

بۇ ھايات گاه زەھەر ، گاه بالدەك تاتلىق ،
 يوقسۇلدا غەم - قايغۇ ، پۇلداردا شادلىق .
 ئاھ ، قانداق ياخشىدى ھەمكارلىق گۈللەپ ،
 چۈشەنسە پىيادە دەردىنى ئاتلىق .

قىزىلگۈل ، ئەتىرگۈل ھەم لەيلىقازاق ،
ياشايدۇ بىر باغدا قىلىشماس مازاق .
ئەجداد بىر ، ئورناقنۇر تارىخىي قىسمەت ،
مەيلى سەن ئۇيغۇر بول ، يا ئۆزبېك ، قازاق .

موھتاجدۇر ھۆرلۈككە جىمى ھاياتلىق ،
مەيلى ئۇ ئادەمزات ياكى قاناتلىق .
ئەجدادلار ، شېھىتلەر قەبرىسى شاھىت ،
بەدەلسىز كەلمەيدۇ بەخت ، نىجاتلىق .

شارابقا بىز ئۈلپەت بولۇپ ياشىدۇق ،
گاھىدا شاد ئۆتسەك ، گاھى قاقشىدۇق .
بەزمىدە دوستلارنى ماختاپ ئۇچۇرۇپ ،
ئەتىسى پىتىندىن قەبىرە ياسىدۇق .

سەن ئىشان ، بىز مەيخور ، بىلەر خالايتىق ،
بىز يوقسۇل ، سەن غەنى مەنسەپكە لايىق .
كىم دوزاخ بەندىسى ، كىملەر جەننىتى؟
بۇ ھۆكۈم سەن ئەمەس تەڭرىگە تالىق .

بىلىمسىز ، ئەمگەكسىز گۈزەل دۇنيا يوق ،
ئەۋلادقا ئۇستازدىن ئارتۇق پاناھ يوق .
ئاتا ھەم ئانىنى ، ئوقۇتقۇچىنى ،
كەمسىتىش ، خورلاشتىن ئېغىر گۇناھ يوق .

ھازىرمۇ سەپتە مەن ، يەتمىدى ھاردۇق ،
ئۇستازلىق ئۆمرۈمگە ئەڭ ئالىي تارتۇق .
ئوتتۇز يىل مۇئەللىم بولغانلىقىمنى ،
كۆرىمەن ھېلىمۇ شاھلىقتىن ئارتۇق .

مۇئەللىم قولىدا بىلىم ، دانالىق ،
تەلىمى بايلىقتۇر بارچىغا تالىق .
مەكتەپ ۋە مۇئەللىم نامرات مىللەتتە ،
بولمىغاي كامالەت ، ئەقلى بەرنالىق .

گۈل ئۈچۈن شاھ تاجى يىلتىز ۋە ياپراق ،
جۇدۇندىن قوغدايدۇ دەرەخنى قوۋزاق .
رازى قىل خەلقىڭنى ، ئاتا-ئاناڭنى ،
ئۇ يىلتىز ، ئۇ قوۋزاق ، ئۇ ساڭا تۇپراق .

دېۋىدىم مەسچىتتە تۇرسام باشتىراق ،
پەرىشتە نوقۇدى : «سۆزلە ئاستىراق .
تاماخور نامازخان سويىدىن كۆرە ،
بىتەمە بىناماز مەيخور ياخشىراق .»

قىلمىدىم مەن ساڭا قىلچە يامانلىق ،
نېمىشقا بەرمەيسەن ماڭا ئامانلىق .
كۈتىمەن ، قۇتراشتىن توختايسەن بىر كۈن ،
موزايىنىڭ مەنرىلى ئەسكى سامانلىق .

ساڭا كۆز تەگمىسۇن بۇزۇرۇكۇار توغراق ،
يىتمىسۇن ئالدىڭدىن كارۋان - قوڭغۇراق .
شاھىد بول تارىخقا ، بۈگۈن ، ئەتىگە ،
ئەۋلادىڭ ياشىسۇن سەندىن ياخشىراق .

ھاياتتا تىنچ - ئىناق ياشىماق تەستەك ،
قىلىپسەن ھەسەت ۋە تۆھمەتنى دەستەك .
غەيۋەتتە قەلبىمنى تىرناقلىغىچە ،
رازىمەن ، ئالدىدا سالساڭمۇ تەستەك .

تۇرمۇش بەك مۇرەككەپ ، بول ھوشيار ، ئەسلىك ،
بىخۇدنى ، ئاچكۆزنى باسدۇ نەسلىك .
بەختىنى ئىزدىمەي ئومۇم ئىچىدىن ،
«مەن» ئۈچۈن ياشىماق ھاياۋانلىق ، پەسلىك .

دوستلارنىڭ ۋۇجۇدى بىر تۇتاش كەڭلىك ،
ئۇنىڭدا يوق قاشا ، ساختىلىق - ئەڭلىك .
ئەمەلدار ۋە پۇقرا باراۋەر ، ئوخشاش ،
دوست دېمە ، ئارىدا بولمىسا تەڭلىك .

ئەدىبىكە يات سۈلھى ، يات لايغەزەللىك ،
ئىللەتنى سۆككەچكە چاقنار گۈزەللىك .
كۆيۈنۈپ ئەيىبلەش ئانىلىق خىسلەت ،
پاك ، ساغلام مىللەتتە بەخت ، ئىسەنلىك .

يەر دېدى: «مەن ساڭا باي ئانا بۆشۈك،
تەگمەكتە بايلىقىم، بەختىمگە ئۇششۇك.
بولمامدۇ ئەۋلادىڭ ئەركىسىز سائىل،
قوغدىماي باغرىمنى ئەيلىسەڭ تۆشۈك؟»

بۇ دۇنيا ئىنسانغا بىر ئالتۇن بۆشۈك،
ھاياتتا گاھ باھار، گاھ جۇدۇن - ئۇششۇك.
ياخشىلار تۆھپە ۋە ئالقىش تەختىدە،
نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك.

دېگەندەك قۇياشنى تۈندىمۇ نۇر تۆك،
يۈكلىدۇق ئۇستازغا كۆتەرگۈسىز يۈك.
بولامتى بىر ئۆمۈر غۇربەتتە ياشاپ،
قالدۇرسا ئەۋلادقا تۆھپە، ئىزگۈلۈك؟

قىلىمىدىڭ ئەمگەك ۋە بىلىمنى يۆلەك،
تېۋىنىدىڭ، ھېچنەرسە بەرمىدى پەلەك.
ئۇچۇردى ھەرياققا غۇربەت بورانى،
ئادەممۇ سەن ياكى يىپى يوق لەگلەك؟

ئىنسانغا پەن، ئەقىل، ئىرادە كېرەك،
بولىدۇ ئۈمىد ۋە ئىشەنچ يار - يۆلەك.
قولۇڭدىن كەتسىمۇ تەئەللۇقاتنىڭ،
ئالغا باق، ئالدىڭدا تېخى كېلەچەك.

بار ئىنسان بېشىدا ھەرخىل كۆرگۈلۈك ،
 پېقىرلىق ، غەنىيلىك ، كۈلپەت ، ئىزگۈلۈك .
 بىلىملىك خار بولماس دەيدۇ كۈنلەر ،
 ۋاقتىنى يۈگەنلەپ ئات قىپ مىنگۈلۈك .

باشلىقمەن ، يار ماڭا ھوقۇق ، ئەركىنلىك ،
 بەستىمدە سالاپەت ، ئىشتا تەمكىنلىك .
 دوستلاردىن ئايرىدى بىراق «خانتاجى» ،
 سىرداش يوق ، ئازابلار مېنى غەمكىنلىك .

ئىلگىرى بۇ چۆلدە كۆپ ئىپار كېيىك ،
 بولغانكەن بوۋامغا سادىق دوست-شېرىك .
 پېتىپتۇق يۇيۇلماس گۇناھقا ، ئىست ،
 قالماپتۇ ئۇلاردىن بىرىمۇ تىرىك .

پاكلىق ، ھىممەت بەلۋىغىنى بەلگە چەگ ،
 خەلق سايلىغان بىر باشلىق سەن ، ئەمەس بەگ .
 ساداقەتتە ئىشلە مەڭگۈ ، بولما ھېچ ،
 ئىگىسىنى چىشلىگۈچى تۈزكۈر سەگ^① .

گۈزەل قىز، غادايمى، ئەلگە باشىڭ ئەگ،
 ئۆمۈرلۈك ئىش نىكاھ، تاللاپ-سېناپ تەگ.
 تويۇققا سېتىلساڭ ئەھۋالنىڭ خاراب،
 گوياكى سەن دېدەك، ئېرىڭ خۇددى بەگ.

ئاڭلايمەن، ئامراقمىش ئۇرغۇچىغا سەگ،
 باغلاقتا تۇرۇپمۇ دەر ئىمىش «مەن بەگ».
 ئىنلارنىڭ دەستۇرى ئىتلىق پەلسەپە:
 «خوجايىن مېھرىبان، يېلىن، باشنى ئەگ.»

مۇئەللىم - باغۋىنى ئالىم، ئەدبىنىڭ،
 مەنىۋى قۇياشى جىمى قەلبىنىڭ.
 مەھسۇلى - پەن، ئەقىل، ئىختىرا، ئىجاد،
 ئۇ بىزگە ئۈگەتكەن رەقەم-ھەرىپنىڭ.

ئانا يۇرت، پۈتكەندۇر قان-تەندىن تېمىڭ،
 خەلقنىڭ قايغۇسى، غېمىدۇر غېمىڭ.
 بول ئامان، ئەۋلادتىن يېمىگىن تەشۋىش،
 ئۇلارنىڭ ئەجرىدىن تولغۇسى كېمىڭ.

تەڭرىتاغ - ئانىلار ئانىسى ئۆزۈڭ،
 ئاقىللار، باتۇرلار داھىيسى ئۆزۈڭ.
 سەن بۈيۈك ئەجدادنىڭ بەختى، ئارمىنى،
 ئەۋلادلار كەلگۈسى، غايىسى ئۆزۈڭ.

217

قىزاردى كەڭ ئۇيۇق، زىيا تۆكتى تاڭ،
ۋە لېكىن قاراڭغۇ يەنە تەسكەي، ھاڭ.
چۆل سۇسىز، يامغۇردىن بىزار تاغلىق يۇرت،
قىسمى تەڭشەكسىز جاھانغا قاراڭ.

218

ھايات بەك گۈزەلدۇر قەدرىگە يەتسەڭ،
غەپلەتنى، رىيانى، رەشكىنى تەرك ئەتسەڭ.
ئەجرىڭدە خەلقىڭنى قىلىپ بەختلىك،
نە ئارمان قەبرەڭگە خاتىرجەم كەتسەڭ.

219

تەڭرىتاغ، بەك ئۇلۇغ كەچمىش، ھېكايەڭ،
بۇرۇنقى تۆھپىلەر – نۇرانە سايەڭ.
مۇھىمى ئەتەڭدۇر، ئۆتمۈشۈڭ ئەمەس،
بىز باركى، ئاشىدۇ ئەمەلگە غايەڭ.

220

كۆرەلمەس بەزىلەر گەر تۆرگە ئۆتسەڭ،
مازاققا كۆمىدۇ پەگاغا كۆچسەڭ.
ھەيرانمەن پەلەكنىڭ قىسمەتلىرىگە،
تەتۈرى كېلىدۇ نېمىنى كۈتسەڭ.

221

دەيسەنغۇ: «بوۋامنىڭ تۆھپىسى مېنىڭ»،
ياق، ئۆتمۈش ئەجدادنىڭ، بۈگۈندۈر سېنىڭ.
ھەر نەرسە تەئەللۇق ياراتقۇچىغا،
بىر تۆھپە قالدۇرغىن، چىقماستا جېنىڭ.

222

نادانلىق ، غۇربەتنى تۇتيا قىلدىڭ ،
مەي ئىچسەم «جوھۇت» دەپ پەتمۇ قىلدىڭ .
گۆھەرنى سۇندۇردۇڭ قورام تاش بىلەن ،
ئەخلەتنى كۆتۈرۈپ ئەتىۋار قىلدىڭ .

223

غۇۋغالىق ، تەرتىپسىز جاھانغا قاراڭ ،
يامرىدى ئۆكتەملىك ، ۋەھىمە ، داۋراڭ .
ئاجىز ئەل ، مىللەتلەر مەھكۇم ۋە نامرات ،
قان تۆكەر بىر نەچچە زومىگەر ساراڭ .

224

جاھاندا داڭقى يوق يۇرتۇم گۇمىنىڭ ،
ۋە لېكىن ئەڭ ئۇلۇغ ئانام ئۇ مېنىڭ .
«نامراتلا ئۆتىدۇ قاچانغىچە؟» دەپ ،
يۈرىكىم دائىما زەرداپ ، سۇ مېنىڭ .

225

نېمىشقا نەزەردىن ساقىت تەر-ئەجرىڭ ؟
مەككارلار ئالدىدا يوق ئىززەت-قەدرىڭ ؟
ئاھ دېھقان ، قاچانمۇ گۈل ئېچىپ غۇنچەڭ ،
تۈزلىنەر قايتىدىن پۈكۈلگەن قەددىڭ؟

226

قاپلىغاچ ئىس-تۈتەك ، قىرغىن ، ئەخلەت ، كۈل ،
بۇلغاندى ئاسمان ۋە يەر شارى پۈتكۈل .
مەدەنىي ئەي ئىنسان ، نارازى سەندىن
ھەتتاكى ھايۋانات ، ئەۋلادىڭ تۈگۈل .

227

بولمىغىن بىئارام ھەردەمدە، كۆڭۈل،
 چەك باردۇر خۇشاللىق، ئەلەمدە، كۆڭۈل.
 قېرىدى جۈت-ئاياز، يېقىندۇر باھار،
 قۇت-ۋىسال لەززىتى سەن-مەندە، كۆڭۈل.

228

ئۆزۈڭنى پىل چاغلاپ، ئۆز خەلقىڭنى قىل،
 دېدىڭسەن: بىلىمسىز، نادان، كەمئەقىل.
 تۈز بېرىپ ئۆستۈرگەن خەلقىگە زىنھار،
 دۈشمەنلىك كۆزىدە قارىماس ئاقىل.

229

رەھبەرسەن، بىر ئۇلۇغ مىللەتكە ۋەكىل،
 بەختىڭگە، تەختىڭگە ئەل-بۇرتۇڭ كېپىل.
 ئۇلارسىز پۇرۇچسەن غەيرىي ئالدىدا،
 خەلقىڭگە خىزمەت قىل، بولما بىئەقىل.

230

ئىنسان تەپەككۈرىنىڭ تۈۋرۈكىدۇر تىل،
 چىنلىقنىڭ، قەلبىنىڭ ئەينىكىدۇر تىل.
 ئۆلىدى ئەجدادنى ئەۋلادقا مەھكەم،
 پەن، سەنئەت، تارىخنىڭ كۆۋرۈكىدۇر تىل.

231

دېدىڭمۇ ھاياتنى شېرىن ۋە گۈزەل،
 ھەسەلدۇر ساغلاملىق، ئوغىدۇر كېسەل.
 تەندۇرۇس بولساڭلا گاداى بولساڭ بول،
 كېسەلمەن خاقاندىن ساق پۇقرا ئەۋزەل.

ئەجدادلار كۆرسەتسە ئەۋلادقا ئامال ،
 كەشپىيات - ئىجادتا تاپىدۇ كامال .
 ئىختىرا گويىكى يەلكەنلىك كېمە ،
 ئىجتىھات ، ئىشتىياق قۇدرەتلىك شامال .

سۆزلىگىن پەيتىدە ئورۇنلۇق ، گۈزەل ،
 زىيادە ۋالاقلاش تۇغىدۇ جېدەل .
 ئەخمەقلىق مەشرەپتە «ياسىن» ئوقۇماق ،
 چەكلىنەر مۇسبەت ۋاقتىدا غەزەل .

تۇرغۇزماس ئىكەن جىم دەرەخنى شامال ،
 خاتىرجەم ياشاشقا يوق ئىكەن ئامال .
 ئىجادىم ، ئۆمرۈمگە شۇ بولدى يەكۈن :
 شائىرغا كۆپ ئىكەن تۆھمەت ۋە قامال .

مەن كەتتىم چۆللەرگە ، يارىم ياخشى قال ،
 خەت يازساڭ تەگمەيدۇ ، سېغىن ، ئەسكە ئال .
 سۆيگۈگە ، ۋاپاغا شۇنى قىل مىزان :
 ياش تۆكۈپ ئۇزاتقىن ، كۈلۈپ قارشى ئال .

بىر قىزنى ئۇچراتتىم پەرىدەك گۈزەل ،
 ئويلىدىم سۆزىمۇ بەلكى بال - ھەسەل .
 كۆپ ئۆتمەي دەجىجدەك كۆرۈندى بىراق ،
 بولغاچقا ئاغزى ئوت ، ئادىتى جېدەل .

237

قاۋاقنىڭ ئالدىدا ئۇچرىدى سائىل ،
بولدى پۇل - خەيرىمدىن تىلىكى ھاسىل .
دوستلاردەك مۇڭلاشتۇق باي - گاداى دېمەي ،
ئۆرۈلدى ساق چاغدا تىكلەنگەن پاسىل .

238

سەن سىپاھ ھۆكۈمران ، بىز مەھكۇم يوقسۇل ،
سەن ئىشرەت كويىدا ، بىز غەمگە مەشغۇل .
كۆرەڭلەپ كەتمىگىن ، بىر كۈنلەر كېلىپ ،
بولدۇ تەخت - ھەيۋەڭ رومكىدىن چۈل - چۈل .

239

فارابى ئېيتىدۇ: ئوغلۇم ، قۇلاق سال ،
ئۆمۈر بەك قىسقىدۇر ، پەيزىن سۈرۈپ قال .
مىڭ يىللىق تائەتنىڭ شاراپىتىنى ،
مۇزىكا - مۇقامنىڭ ناۋاسىدىن ئال .

240

قويمىچى قۇرۇتتى مۈلكىمنى تۈگەل ،
ئاھ ئۇردۇم ، تىلىدىم ئۆزۈمگە ئەجەل .
چال دېدى: تىرىكسەن ، بۇ ئۇزۇن جاھان ،
ئۈمىدۋار ، قەيسەر بول ، ئىستىقبال گۈزەل .

241

بىر بوۋاي دېدى: ھەي كۆڭلۈم بەك مالال ،
ياش بىلەن ئەقىلدە ئادالەتسىز ھال .
كۆچەتلىك مەزگىلدە شاختا مېۋەم يوق ،
مېۋىگە كىرگەندە بولدۇم قېرىپ چال .

242

مىللەتكە ئەگگۈشتەر بىرلىك، ئەقىل - پەم،
ئاجىزدۇر ئىناقلىق، جۈرئەت بولسا كەم.
ساۋاققۇ ئايرىلىپ ئېيىققا تائام،
بۆلۈنۈپ بۆرىگە بولغىنىمىز يەم.

243

قاشايىسەن: «ئۆزگىلەر بەرمىدى ياردەم»
ئۆزگىمۇ ئادەمغۇ، سەنمۇ بىر ئادەم.
ئۆزىگە، بىلىمگە تايانمىغاننىڭ
كەسپىدۇر سائىللىق، رىزقى دەرد - ئەلەم.

244

ھاياتتا بىر ئۆمۈر تاپمىدىم تىنىم،
يىغمىدىم پۇل ۋە مال توپلىدىم بىلىم.
پەلەككە يېتىدۇ بېشىم بۈگۈنمۇ،
ئاتىسا ئەل ۋە يۇرت مېنى مۇئەللىم.

245

زېمىندا، گاهىدا ئاسماندا يۈردۈم،
سىر - قۇدرەت ھەققىدە خىياللار سۈردۈم.
جاھاننىڭ گۈللىنىش - ھالاكتىنى،
ئىلاھىي كۈچ ئەمەس، ئىنساندىن كۆردۈم.

246

گاھ خۇشالەن، گاھ قايغۇدا، ئېغىردۇر يۈكۈم،
تېخى بالدۇر تەقدىرىمگە چىقارماق ھۆكۈم.
ئۈمىدۋارمەن، زەربىسىنى تۇرمۇش - قىسمەتنىڭ،
قىلار مەردلىك جاسارىتىم، سۇبات كۈمپەيكۈم.

247

تەڭرىتاغ، پەرزەنتىڭ بولماقلىق بەختىم،
پۇقرامەن، سەن مېنىڭ شەۋكەتلىك تەختىم،
ئۆلمەسلەر سېپىدە ياشايمەن مەڭگۈ،
ئۆمرۈمنى سەن ئۈچۈن ئەيلىسەم تەقدىم.

248

ئۆمرۈمدە گاھ كۈلدۈم، گاھى ياش تۆكتۈم،
ياشاندىم، دانالىق پىكرىگە چۆكتۈم.
ئادەملەر كۆڭلۈمنى چۈشەنەر قاچان،
شۇنچە كۆپ ماختىدىم، شۇنچە كۆپ سۆكتۈم.

249

ئەمەسسەن كۆيۈمچان، كەمتەر، مۇلايىم،
ئۆزۈڭنى سۆكۈشكە ئامراقسەن دائىم.
ئۆزۈڭنى ئەيىبلەپ باققىنا بىر رەت،
باش سوتىچى قويمىغان سېنى خۇدايىم.

250

مەيلى ئۇ شاھنشاھ، ئەۋلىيا، ھاتەم،
جاھاندا ئاز ئىكەن گۇناھسىز ئادەم.
سورىدىم دانىشتىن ئېيتتى باش چايىقاپ:
ئەسلىدە گۇناھقا پاتقان بۇ ئالەم.

251

ياقتى مەرد خەلقىمگە شېئىرىي سادايىم،
ھەسەتخور ئالدىدا بۇ چوڭ گۇناھىم.
تۆھمەتتىن، غەيۋەتتىن يىراق ئىكەن چۆل،
قۇلقىم تىنجىدى، شۈكرى خۇدايىم.

252

چۈشۈمگە كىرىدۇ مەرھۇمە ئانام،
باغرىغا باسدۇ دەپ «جېنىم بالام!»
بولسىدى قىسمەتنى ئايرىۋاش قىلماق،
تۇتاتتىم جېنىمنى قوش قوللاپ تامام.

253

بىلمەيمەن ئورنۇمنى، ئۆزۈم زادى كىم؟
زەردارمۇ، گادايىمۇ، مەھكۈمۈمۇ، ھاكىم؟
يۈرىمەن غۇربەتتە گۆھەرنى دەسسەپ،
قىسمىتىم مەجھۇلدۇر، قەيەردە خاكىم؟

254

ئېتىم يالغاۋ، پۇلغا سېتىپ قۇتۇلدۇم،
خوتۇن ئەسكى، تالاق ئېتىپ قۇتۇلدۇم.
ئەركە بالام بولدى لۈكچەك - چوڭ ئايەت،
دەيمەن پەقەت: گۆرگە كېتىپ قۇتۇلدۇم.

255

ئۆزگىنى دۆت كۆرمە، بولساڭمۇ ئالىم،
يۇرت، مىللەت ئالدىدا بولغىن مۇلايىم.
ھەققىڭ يوق بوۋاڭنى قىلىشقا ئىنكار،
ئەجدادنى خورلىغان مۇناپىق زالىم.

256

ياش كەتتىڭ جاھاندىن بۇزۇلدى كۆڭلۈم،
ياخشىغا يېقىنكەن تۆھمەت ۋە ئۆلۈم.
تۆھپەڭدىن لال بولۇپ رەقىبلىرىڭمۇ،
دېدى: ئاھ، سالىمساق بوپتىكەن زۇلۇم.

ئەي دوستۇم، ئەقلىڭدىن ئېزىپ بۇ قېتىم دەپسەنغۇ «پاكىزە ئەمەس مىللىتىم.»
يۈزۈڭنى كۈندە بىر يۇيۇپلا سەن پاك(؟)
ناپاكىمۇ يۇغانلار كۈندە بەش قېتىم؟

ئىجادكار كىشىگە يوق ئەسلا ئارام،
ئۇنىڭغا ھۇرۇنلۇق ، مەي، ئۇيقۇ، ھارام.
ھەيرانمەن ، نېمىشقا نەزەردىن ساقىت،
خەلقىگە يورۇقلۇق بەرگەن نۇرلۇق شام؟

مەيلى بول ئەمەلدار، پۇلدار يا ئالىم،
گىدەيمە، بول كەمتەر، خۇشخۇي، مۇلايىم.
«كاتتا»لىق تەقدىردىن ئەمەس، ئەجىردىن،
ياراتقان ھەممىنى ئوخشاش خۇدايىم.

گىدەيدىڭ مەنىسىمەي، دېسەك «ئەسسالام!»
ئويلىدىڭ بىزنى بىر «مەنسەپسىز ئاۋام» .
ئۇنۇتتۇڭ سايلامدا ئېيتقانلىرىڭنى:
«مەن خەلق چاكىرى، پۇقرا ئۆز ئانام!»

قولۇمدا تەپەككۈر مەيى تولغان جام .
ئالدىمدا بىر سىيما، تىلىمدا بىر نام.
ئويلايمەن ھەيكىلىڭ - گىگانىت رۇبائىي،
قۇياشتەك ياشايسەن مەڭگۈگە ھەييام.

262

قەدىمىي شەرقنىڭ گۆھىرى مۇقام،
ئىجادنىڭ بۇلىقى - كەۋسىرى مۇقام.
كۆڭۈللەر ئوزۇقى، سەنئەت قامۇسى،
ئەجدادلار ئەھرىنىڭ جەۋھىرى مۇقام.

263

سانايىتىم ئۆزۈمنى يۇلدار ۋە ھاكىم،
نەزەرگە ئىلمايتتىم سالام بەرسە كىم.
ئۆلگەندە كۇلالچى قىلدى مەسخىرە:
كوزىغا يارماي قالغانمىش خاكىم.

264

كۈي-مۇقام دىيارى يەكەن ۋە كۈسەن،
قەدىمىي ئىرپاننىڭ بۆشۈكى خوتەن.
پەخىرلەن، نامرات دەپ كەمىستىمە ئۇنى،
بۇ يۇرتلار ئەسلىي باي بوۋاڭغا ۋەتەن.

265

سورسام يېشىنى چۆلدىكى تاشتىن،
ماختاندى ئاشتىم دەپ نەچچە مىڭ ياشتىن.
ئېچىندىم بولمىسا تۆھپە يا شەۋكەت،
نە پايدا، مەنسىز ئۇزۇن ياشاشتىن.

266

ئۆزۈڭگە ئىشىنىپ كەتمە ئىنتايىن،
جاھاندىن بىر خىللا ئۆتۈش ناتايىن.
چۈشەنسەڭ تۇرمۇشمۇ «رەھىمسىز فرونت»،
ئاخشامقى خىزمەتكار ئەتە خوجايىن.

267

سەن دانا ئەمەسسەن ، بىز ئەمەس نادان .
 «مەيخورلۇق چوڭ گۇناھ» دەۋەرمە ھامان .
 مەي ئىچمەك ساۋابمۇ ، گۇناھمۇ ئەمەس ،
 جىنايەت كۆپ ئىچىپ بولماقلىق قاۋان .

268

ئامەت شۇ پۇرىدىڭ ساقلىق گۈلىدىن ،
 مېڭىۋەر ئۈمىدۋار ھەييام يولىدىن .
 ياشىنىپ ياستۇققا يەتكىچە بېشىڭ ،
 شاد ياشا ، ئىچ شاراب نىگار قولىدىن .

269

ھۇرۇنلار قاقشىغان كەبى ھەممىدىن ،
 ئەي نادان ، زارلانما زىنھار تەڭرىدىن .
 ئىشلەتمەي ئەقىلنى ، ۋايساپلا يۈرسەڭ ،
 قۇتۇلماي ئۆتسەن پۇچۇق تەڭنىدىن .

270

ئۇچرىدى ئالدىمغا كاتتا بىر ئىشان ،
 چېھرىدە تەمەننا ، سەللىسى يوغان .
 ئۇ دېدى : «مەن ئۇلۇغ ، سەجدە - تازىم قىل»
 كۆرۈندى ئۇ بولۇپ سەللىلىك شەيتان .

271

بىراق بول نىزانىڭ كۈلپەتلىرىدىن ،
 زارلانما ھېچكىمدىن . ھېچبىر نېمىدىن .
 شاد ، ئىناق ، ئۈمىدۋار ياشا ، ھۇزۇر ئال ،
 قەدەھنىڭ ، نىگارنىڭ گۈلگۈن لېۋىدىن .

272

پۇلۇمنى خەجلىدىم ، قالمىدى تىيىن ،
قايتىدىن پۇل تاپماق بولمىدى قىيىن .
ۋاقتىنى خەجلىدىم ، كەلمىدى قايتا ،
قېرىدىم ، قەدرىنى چۈشەندىم كېيىن .

273

يېقىلدى تەختتىن شاھ ، بولدى سەرگەردان ،
چەت - ياقا يۇرتلاردا يۈردى خار - سەرسان .
سۇ بەردى ، نان بەردى ، باشلىدى ئۆيگە ،
ئۇ بۇرۇن كەمىستكەن قەلەندەر چوپان .

274

بىر شاھنىڭ قەبرىدىن ئاڭلاندى شۇ ئۇن :
« كىرگۈچە يۈز ياشقا ، ياشىدىم يۈز كۈن .
دۆلەتنى مۇستەقىل قىلدىم قان كېچىپ ،
يۈز كۈنلۈك شۇ تۆھپەم ئۆلمىدى بۈگۈن . »

275

ئۇچقۇنلار بىرلەشمەي يانمايدۇ گۈلخان ،
كۆچەتلەر قوشۇلماي بولمايدۇ ئورمان .
يېگانە قەترىنى يەر يۇتار ئوڭاي ،
ماماتتىن ساقلايدۇ ئۇنى كەڭ ئوكيان .

276

بىر بوۋاي ئۆمرىدىن چىقاردى يەكۈن :
« ئەي ئوغلۇم ، ئىبرەت ئال ، ھالىمغا ئۆكۈن .
مىڭ دوستتىن يامانكەن بىر ئاقىل دۈشمەن ،
شۇ سەۋەب كۆرمىدىم ئەسلا ياخشى كۈن . »

277

يىللار ئۆتۈپەر ئۆز يولى بىلەن ،
 كارۋان مەنزىل ئاشار دۇلدۇلى بىلەن .
 مۇرادقا يېتىدۇ ئاقلار جەزمەن ،
 تەقدىرىن چىڭ تۇتۇپ ئۆز قولى بىلەن .

278

تەڭرىتاغ ، تاغلارنىڭ شۆھرەتلىكى سەن ،
 تارىخى مۇقەددەم ، ھۆرمەتلىكى سەن .
 قۇچىقنىڭ خەزىنە ، خەلقىڭ مەرد ، جەسۇر ،
 كەلگۈسى ئىقباللىق ، قۇدرەتلىكى سەن .

279

بىر دانا سۆزلەيتتى : «ئەستە تۇت ئوغلان ،
 دۆلەتتە قانۇن بار ، ئادەمدە ۋىجدان .
 بولمىسا ئىككىسى ئالەم ئارا تەل ،
 ھاياۋاندىن پەرقسىز قالاتتى ئىنسان .»

280

مىللەتنى دىلىڭدىن سۆيسەڭ ئەگەر چىن ،
 سوقمىغىن مىللەتلەر ئارا سەددىچىن .
 ھەممىدە تۆھپىكار ئۇلۇغ ئەرلەر بار ،
 ئەمەستۇر بىر مىللەت تەڭرى ، بىرسى جىن .

281

سۆزلەيتتى ئۆزىچە مەغرۇر مەمەدان :
 پالانى ئەقىلسىز ، پالانى يامان .
 مەن دېدىم : ئالدىراپ بەرمىگىن باھا ،
 بار ئەسكى چاپاننىڭ ئىچىدە ئىنسان .

تەڭرىتاغ، مەرد ئىدىڭ، چىقسا نى بوران،
ياقلايتتىڭ ھەقنى سەن، ياڭرىتىپ ئوران.
بولدىغۇ نادانلىق، پۇل ساڭا ھاكىم،
نېمىشقا بۇ ئىشقا سۈرمەيسەن زۇۋان؟

تەڭرىتاغ بىر گۈلشەن، بىر تال گۈلمەن،
قىرانلىق ھۆسنىگە بىر كۈن تولمەن.
بايۋەچچە چېكىسى ئەمەس نىشانىم،
تۇپراقتىن ئايرىلسام شۇنەن ھولمەن.

ئۈزۈككە شۇنداق سۆز ئويمىش سۇلايمان:
«ئۆتىدۇ ھەممە ئىش، ئۇزۇندۇر جاھان.»
كۈلگەنمۇ يىغلايدۇ يىغلىغان كۈلۈپ،
بىر خىللا قىسمەتتە تۇرمايدۇ ئىنسان.

بىر قۇملۇق ماختاندى: «گۆھەردەك جايمەن،
بار ئالماس، ئالتۇنۇم، ئەشياچى بايمەن.»
مەن دېدىم: قەدرىڭنى بىلمىسە ئىگەڭ،
دەۋەرگىن قەلەندەر سولغۇن چىرايمەن.

بىر ھېكمەت ئاڭلىدىم قېزى دانىشتىن:
«تۇرمۇشتا قىل ھەزەر مۇنداق بىر ئىشتىن،
كۆز سالما ئۆزگىنىڭ پەرى جۈپىتىگە،
كۆرۈمسىز پاك جۆرەڭ ئەلا خانىشتىن.»

287

بىلىدۇ كەچۈرگەن كىشىنەر باشتىن:
يوقسۇزلۇق ، قەرزدارلىق قاتتىقنۇر تاشتىن .
ۋاپاسىز جاھان بۇ . نامرات چېغىڭدا ،
مۆرۈۋەت كەلمىگەي باي قېرىنداشتىن .

288

تېمى ، پولى چاقنار ئوتقاش گىلەمدىن ،
غەم يىراقكەن بايۋەچچىدىن ، سەنەمدىن .
جاھان شۇنداق ، نە پەرۋايى ئۇلارنىڭ ،
خالۋاپ چەككەن جاپا بىلەن ئەلەمدىن .

289

ئايرىدى قاراقچى يۇل ۋە مېلىڭدىن ،
ئاھ ئۇرۇپ غىزامۇ ئۆتمەس گېلىڭدىن .
ئۈمىدۋار بول ئىنسان ، بۇ ئۇزۇن ئالەم ،
پۇل - بايلىق ھېچ ئارتۇق ئەمەس چېنىڭدىن .

290

ئادەملەر تارىخنىڭ يولىدا كارۋان ،
قەلبىدە يالقۇنجانى ئۇلۇغ ئارمان .
يارىتىپ مۆجىزە ، يەشسىمۇ كۆپ سىر ،
يەنىلا تىلسىملىق ئالەم ۋە ئىنسان .

291

ئاتلانسام سەپەرگە ، ئويلما كۆچكۈن ،
قايغۇرۇپ ياش تۆكسەم ، دېمىگىن چۈشكۈن .
مىللەتنىڭ سەپىرى ، مىللەتنىڭ غېمى ،
تۈگىمەس پالاقلاپ قويغانغا ئۈچ كۈن .

292

ھاياتتا گاهى نۇر ، گاهىدا جۇدۇن ،
گاہىدا غەملىكمەن ، گاہىدا مەمنۇن .
نادانلىق ، غەپلەتكە خەنجەر ئۇرۇشقا ،
قايسى كۈن ئويغىنار قەبرىدىن لۇتۇن؟

293

بۇلبۇلغا گۈل ئەلا ، پەرزەنتكە ۋەتەن ،
كەمبەغەل بولساڭمۇ سۆيىمەن خوتەن .
يىراقتا تۇرۇپمۇ يەيمەن غېمىڭنى ،
ئانامسەن ، سەن بىلەن مەن بىر جانۇتەن .

294

ئويلىغاچ ئۇ سېنى شەپقەتچى خاقان ،
ئەرز سۇندى ھاجەتمەن بىر يىرتىق چاپان .
بىلەمسەن ، مۈكچەيتەر بىر قوپال گېپىڭ ،
بېغىشلار بىر ئېغىز ياخشى گېپىڭ جان .

295

ئىقباللىق كۆچەتتۇر ياشناپ كۆكەرگەن ،
چىن ئەدىب ئەڭ ئېغىر يۈكنى كۆتۈرگەن .
مىللەتنى ماختاشلا بولماس سۆيگەنلىك ،
ئىللەتنى قامچىلاش بولماس چۆكۈرگەن .

296

ئەي ئىنسان ، تالاشما ، كەڭرىدۇر جاھان ،
ئىناقلىق ، دوستلۇققا موھتاج ئەل ، زامان .
پاك ئەجرىڭ غەنىيەت ، دىدار غەنىيەت ،
گاداپسەن ياكى شاھ ، كېتىسەن ھامان .

297

تەشۋىش، غېمىم كۆپ ئىنسان زاتىدىن،
ئايىرلىق قالمىسۇن ئېتىقادىدىن.
ئېتىقاد، بىرلىكسىز دۈشمەنلىشەرگەن،
تۆرەلگەن بولسىمۇ بىرلا ئاتىدىن.

298

«لىق-لىك» تىن سۆز ئاچما ئىغۋاچى سۆزمەن،
خەلقىم بار، جىمى يۇرت قويندا ئۆزمەن.
تۆھپىكار چىقىدۇ ھەممىلا جايدىن،
دېمىگىن ئۆزۈڭنى تەنھا يۇلتۇزمەن.

299

كىمكى يۈز ئۆرسە ۋەتەن ئاندىن،
جۇدادۇر بەختىدىن، ئۆز ۋىجدانىدىن.
سەرگەردان ئولتۇرغان شاھانە ساراي،
مىڭ ھەسسە ئازابلىق يۇرت زىندانىدىن.

300

بىر يىگىت بار ئىدى جېدەلخور، يامان،
ھەيرانمەن، ئۆزگەردى بولۇپ بەك ئوبدان.
سورسام سوت-ھەپسە ئۆزگەرتتىمۇ دەپ،
ياق، - دەيدى ئۇ، - مېنى ئۆزگەرتتى ۋىجدان!

301

مۇھەببەت-نەپىرتى ئېنىق مەرد ئىنسان،
قىلىدۇ سايىنى باغ، چۆللەرنى بوستان.
يېڭىدۇ توسقۇننى، ھىجران. كۈلپەتنى،
جۈرئەت ۋە ساداقەت ئاڭا جۈپ قالغان.

302

مۇئەللىم - پەرىشتە نۇردىن تۆرەلگەن ،
ئىنسانغا شوتا ئۇ كۆككە تىرەلگەن ،
يۇلتۇزنى قۇچاقلاپ ، سۆيىدۇ ئايىنى ،
ئۇ بەرگەن يول بىلەن ئالغا يۆلەنگەن .

303

قەشقەردە كۆپ قامۇس ، كۆي ، نەزمە ، داستان ،
ئۇ ئالىم ، ئەدىبلەر بۆشۈكى - بوستان .
ئاسرايلى جۇدۇندىن ، نۇر چاچسۇن يەنە ،
پەن - ئىجاد يۇلتۇزى تولغان بۇ ئاسمان .

304

گەر پاقا ياشسا چىقماي تار كۆلدىن ،
بەد پۇراق لەشنىمۇ خۇشبۇي دەر گۈلدىن .
ئۇنىڭغا جاھان - كۆل ، كور كىراش - ناخشا ،
ئۆزىنى بەختلىك سانار بۇلبۇلدىن .

305

نۇر ياغار مۇئەللىم چېھرى ، بەستىدىن ،
چېكىنمەس ، ۋايسماس جاپا دەستىدىن .
كۆكسىدە سوققىنى مىللەت يۈرىكى ،
ئىگىلەر سۇنماس ياۋ تۆھمەت - قەستىدىن .

306

ئۆلچەنمەس ئەر قەدرى بوي - تۈسى بىلەن ،
يۇرت بۈيۈك سانالماس نوپۇسى بىلەن .
ئۇلۇغلۇق خەلققە خاستۇر ئەبەدىي ،
ئىنساننىڭ قىممىتى تۆھپىسى بىلەن .

307

سەن سپاھ، بىز پۇقرا، نەسلىمىز ئىنسان
ئىمتىياز بار سەندە، يوق ئىنساپ، ۋىجدان.
كۆتۈرگەن ئەل بىلەر يىقتىشىنىمۇ،
خىيانەت، پارىدىن قول ئۈز، ئەي نادان!

308

نامەردنىڭ قولىدىن شاراب ئىچمەيمەن،
«تاۋىم يوق، ئەزەلدىن مەيگە ئۆچ» دەيمەن.
ئۆلپەتنى، سورۇننى تاللاش دانالىق،
پىتىنىدىن يىراقراق ياشاي تىنىچ، دەيمەن.

309

دېمە: مەن دۇنياغا ھەمىشە مېھمان،
شامالداك بىتتۇراق پەلەك ۋە زامان.
غەنىمەت بىر تۆھپە، بىر كۈلكە، بىر جام،
كىم بىلەر، ئەتىلا بولامسەن پايخان.

310

ئەي تارىم، سەن ماڭا ۋەتەن، ئالەمسەن،
غەمگۈزار ئانامسەن، ئۇلۇم كەئبەم سەن.
تارىخنىڭ قۇت-نۇسرەت، كۈلپەت قامۇسى،
ھۆر، غەنىي، نۇرانە، گۈزەل ئەتەم سەن.

311

زارلانما: «قەدرىمنى بىلىمدى جاھان»
تاسقايدۇ غەلۋىردە ھەركىمنى زامان.
ئىززەتتە قايسىبىر تىرىك دانشمەن؟
ھەركىمنىڭ قىممىتى ئۆلگەندە ئايان.

312

«مەي» دېسەم، ئويلىما مېنى مەست گۇمراھ،
 ئىچمەيمۇ مەست ئۆزۈم، جامائەت گۇۋاھ.
 يۈرنىكىم قەدەھتۇر، مەيدۇر ئەل غېمى.
 بۇ شاراب بىر ئۆمۈر جىسمىغا ھەمراھ.

313

بۇ جاھان ھەم زالىم ھەمدە خەيرخاھ،
 كۈلەلمەس نامرات يوق، يىغلىيالماس شاھ.
 غۇربەتتە دۈگدەيمە، يۈلدىن گىدەيمە،
 ئەي ئىنسان، بول دائىم ئۈمىدۋار، ئاگاھ.

314

ياتمىغىن غەپلەتتە، بول ھامان ئاگاھ،
 ئويلىما: «جاھان تىنچ، يوق جەڭ - بارىگاھ»
 تۇرمۇش - جەڭ، بار ئۇندا غالىب ۋە مەغلۇپ،
 ئاقىلغا ئىش، ئەمگەك ئورنىمۇ جەڭگاھ.

315

ئەي ئىشان، بىزلەرنى ئويلامسەن گۇمراھ،
 ماڭساقمۇ، تۇرساقمۇ ھەممىسى گۇناھ(؟)
 ساڭا خاس خانىقا، تەركىدۇنيالىق،
 بىزلەرگە ئىش، ئىجاد، نىگار، مەي ھەمراھ.

يۈرەرمش ئەل كېزىپ ئادولنىق^① ئەرۋاھ،
بولسام دەپ جاھاننى بويسۇندۇرار شاھ.
ئەي ئىنسان، ھەزەر قىل ئۇرۇش ئوتىدىن،
بولمىسۇن دىيارنىڭ ھوقۇقىغا دەرگاھ.

كىرىپ مەھمۇد جوراس^② چۈشۈمگە ناگاھ،
دېدى: «بىر ئايەتتىن بول ھوشيار - ئاگاھ.
قىلىدۇ يۇرتۋازلىق مىللەتنى گۇمران،
ئەجدادنىڭ قىسمىنى بۇنىڭغا گۇۋاھ.»

ياشاندۇق، كۆرمەستىن بىر ناتلىق چۈشمۇ،
چەكتۇق كۆپ دەرد - ئازاب، بۇ ئادىل ئىشمۇ؟
پەقەت يار، مەي بوپتۇ بىر ئۆمۈر ئۆلپەت،
باشقىسى بىۋاپا، ھەتتا چاچ، چىشمۇ.

قاقاسلىق بولسىمۇ زېمىن ئۆلمەيدۇ،
كىم دەيدۇ «باغرىدا ھايات كۈلمەيدۇ»؟
ئۆلگەنگە تەڭ ئەمەس چۆلدىكى سۈكۈت،
بۇ سىرنى تەكەببۇر نادان بىلمەيدۇ.

① ئادولنىق - ئادولنىق گېتىلەر

② مەھمۇت جوراس - ئاتاقلىق ئۇيغۇر تارىخچىسى. ئالم

320

بەزىلەر شەھەردە ياشاپ قاقشايدۇ،
 پارنىكنىڭ گۈلىگە ئەينى ئوخشايدۇ.
 تارىمدا يۈز ياشلىق دېھقاننى كۆرۈپ،
 ئويلىدىم: سەرخىل ئەر چۆلدە ياشايدۇ.

321

دېڭىزنىڭ ھۆسنى بار كىچىك كۆلدىمۇ،
 بىر باغنىڭ سۈرىتى بىر تۈپ گۈلدىمۇ.
 گۈزەللىك بەخش ئەتسەڭ بارچىغا گۈلدەك،
 بۇلبۇلنى تاپسەن دەشتى چۆلدىمۇ.

322

قان ئاققان تاغ-سايىلار ياتىدۇ سۈرلۈك،
 شۇ قاندىن يارالغان بەخت ۋە ھۆرلۈك.
 ئۆلمەي دەپ جەڭگاھتىن قاچقۇچى نامەرد،
 مىدىرلاپ يۈرسىمۇ ھەقىقىي ئۆلۈك.

323

ئاقىلغا كۆز، مېڭە، ئىدراك ۋە سەزگۈ،
 سىرلارنى ئاشكارا قىلغۇچى كۆزگۈ.
 بۇ كۆزگۈ-ئەينەكتە ئاياندۇر بارچە،
 رەزىللىك-گۈزەللىك، يامانلىق-ئىزگۈ.

324

زالىملىق قىلدى دەپ ئىسكەندەر، خىسراۋ،
 بارچە شاھ-خاقاننى دېمە ئەسكى-ياۋ.
 ئەمەسمۇ مەرىپەت سۆيەر خانلارنىڭ
 مىسالى ئۇلۇغبەگ، رەشىدخان، ساۋساۋ.

325

نېفىت ئۇ زېمىننىڭ ، ئەجدادنىڭ قېنى ،
 نە قانكى ، ئانا يۇرت ، ۋەتەننىڭ جېنى .
 تاپىدۇ ئەل . خەلقنىڭ ھەقىقىي روناق ،
 تۇتۇپ ئۆز ئىلكىڭدە ئىشلەتسەڭ ئۇنى .

326

ئايازدا ئۆتۈلەر باھارنىڭ قەدرى ،
 سەپەرسىز بىلىنمەس تۇلپارنىڭ قەدرى .
 چۆلدە مەن ، ئامرىقىم چۈشۈمدە دائىم ،
 يۇرقتە ئاشار كەن نىگارنىڭ قەدرى .

327

دەيدىكەن : «جاپانىڭ باردۇر راھىتى .
 بەختنىڭ ، ئامەتنىڭ دەردى ، ئاپىتى .»
 يىقىلغان توغراققا بېقىڭ ، چۈشنىڭ ،
 تۇرمايدۇ ھېچنەرسە گىدەيگەن يېتى .

328

جاھانغا كەلگەندىن كىملىر ئۆلمىدى ،
 كىم پەرياد چەكمىدى ، كىم چاچ يۇلمىدى .
 شاد ياشا ، سۈر ھايات ، سۆيگۈ پەيزىنى ،
 تىرىكسەن ، كۆرۈڭگە تۇپراق تولىمىدى .

329

نەسبەت ، تەنبىھ كۆپ سۆزىمىزدىكى ،
 كۆرۈنمەس نۇقسانلار ئۆزىمىزدىكى .
 ئۆزگىنى سۆكۈمىز ، بىلىمىمىز بىراق ،
 تىكەنمۇ ياكى گۈل ئىزىمىزدىكى .

ئېيتىمىشتۇر قەدىمنىڭ دانا شائىرى:
 «بوق پىتنە - ھەسەتنىڭ چېكى - ئاخىرى»
 ئۇنىڭدىن زارلىنىپ، ئۇپراتما ئۆمۈر،
 تۆھپىدە ھاياتنىڭ خۇشاللىق سىرى.

ئەگەشتىم چىڭ ئۇشلاپ دانا قولنى،
 تۈتتۈم دۆت، ناداننىڭ ئەكسى يولنى.
 ئاقىلدىن سۇ ئىچتى قەلبىم ئېتىزى،
 ياشاندىم تەر تۆكۈپ ئىجاد گۈلىنى.

بولمىسا ئورتاق بىر مەنپەئەت بىرلىكى،
 قۇرۇق سۆز، شوئاردۇر مەقسەت بىرلىكى.
 مىڭ تۇلپار تارتالماس بىرلا ھارۋىنى،
 بولمىسا ئىناقلىق، ھەرىكەت بىرلىكى.

تىكلەنگەن سۆز گەنجى بىلەن تەخت پايى،
 تېموردىن، شاخۇختىن ئۇلۇغ نەۋائى.
 خىسراۋنىڭ زەر گەنجى تۈگىدى، ئەمما،
 ھەبىياغا باقىيلىق بەردى رۇبائىي.

بىر نادان: «بولماس چىق ياشاشقا» دېدى،
 بىر ئالىم: «كىرگۈلۈك مىڭ ياشقا» دېدى.
 ئۇ نادان «بىكار گەپ» دېۋىدى، ئالىم:
 «تۆھپىكار ئۆمرى تەڭ قۇياشقا» دېدى.

335

ئادەمدۇر ئالەمنىڭ شاھى ، ئىگىسى ،
تۆھپىدۇر ئادەملىك سىما ، بەلگىسى .
ئىختىيار ، ئىلكىدە ئىنسان زاتىنىڭ ،
دۇنيانىڭ تەقدىرى ، بۈگۈن ، كەلگۈسى .

336

ھەر ئىنسان ئەمەستۇر خىيالىدىن خالىي .
قىممەتلىك ئەدەب ۋە ئالىم خىيالى .
تەسەۋۋۇر ، خىيالىسىز يارالماس ئىجاد ،
ئۇنىڭسىز جاھاننىڭ خارابىتۇر ھالى .

337

سەن «يامان» دېگەننىڭ چاقىندى ئىزى ،
سەن «ياخشى» دېگەننىڭ چۇۋۇلدى مېزى .
ئالدىراپ چىقارما ھاياتتىن يەكۈن ،
دولقۇنسىز جىم تۇرماس قىسمەت دېڭىزى .

338

كۈنلەشتۈر ئادەمنىڭ روھىي كىشەنى ،
سۆيگۈنىڭ يوق بۇندىن قەبىھ دۈشمىنى .
كۈنلەشتىن جۈپلەر تاق ، پەرزەنتلەر يېتىم ،
دەشت - چۆلگە ئايلىنار ۋاپا گۈلشىنى .

339

ئۇ دېدى : «مەن سۆيىدۈم سىزدەك چولپاننى ،
پەيت كەلسە بېرىمەن بۇ يولدا جاننى .»
تۇيۇقسىز ئېتىلغان ئىدى غالجىر ئىت ،
تاشلاپلا قاچتى ئۇ قىزنى - جاناننى .

كەشىپ-ئىجاد ياراتتى بوۋىلار تۇنجى ،
 كۆڭلۈم غەش ، بوپتىمەن بۇ ئىشقا كەنجى .
 بىر دانا ئېيتتى: «تۆر مەنسۇپ ساڭمۇ ،
 ئېشىپ كەت ، ئەۋلادتا ئەجداد ئىشەنجى.»

يېتىشتۈر ئادەملىك غۇرۇر ، سەزگۈنى ،
 ئۆزۈڭنى قەدىرلە ، سۆيگىن ئۆزگىنى .
 ئىنساننى ھاقارەت قىلغۇچى تەلۋە ،
 چەيلىگەن قاۋاندۇر باغنى ، كۈزگىنى .

ياشىدىڭ ، تۈگەتمەي «مەن» دېگەن كىرنى ،
 ئاچالماي ئالەمدىن بىرەر مۇ سىرنى .
 چوققىلار مېنىڭكى دېمە ، ئەي نادان ،
 چوڭ تۆھپەڭ بولاتتى ئالساڭ بىر قىرنى .

ھاراقكەش باي ئۆلدى ، ئىمام تېز چاپتى ،
 ۋەز ئېيتىپ نامازدا ، كەڭرى يول ئاچتى .
 مۇردىغا جەننەتنى گۆرۈگە قويۇپ ،
 ئۆزىگە ئىسقاتتىن خېلى پۇل تاپتى .

ئەي خاتىپ ، سۆزلەيسەن مەھشەر غايىبىنى ،
 رام قىلىپ مەسچىتتە ئەلنى ، تالىپنى .
 دۇنيالىق ئىشىڭدا كۆرىمىز ئەمما ،
 شەرىئەت ، قۇرئانغا زىت ، مۇخالپىنى .

345

ناداننىڭ ئەمەلگە ئاشماس ئارمىنى ،
سۆرەيدۇ «مەن» دېگەن ئەبجەق ھارۋىنى .
قالدۇ توزاڭدا ، ھەسەت ، كۈلپەتتە ،
داۋانلار ئاشقاندا «بىز» نىڭ كارۋىنى .

346

يەر شارى ئالەمنىڭ تۇنجى بالدىقى ،
يۈلتۈزلار تىلىسمات گەنجى ساندۇقى .
يېشىلسە تىلىسىملار تۈگۈنى تامام ،
چىقاتتى چاپا كەش ئىنسان ھاردۇقى .

347

بىر ئەدىب ئۆمرىدە دەرد - كۈلپەت كۆردى ،
ئۇنىڭغا نە پىكاپ ، پىيادە يۈردى .
ئۆلگەندە ئايلاندى ئۇلۇغ ئەربابقا ،
ئەجرىنىڭ پەيزىنى ئەۋلادلار سۈردى .

348

قەلبىمدە ھاياتنىڭ ئوت - ئىشتىياقى ،
بولغۇم بار خاس ھاجىپ بوۋامدەك باقى .
دۇنيادىن ئىشلىرىم چالا كەتكۈم يوق ،
تەڭلىمەي تۇر ئەجەل مەيىنى ساقى .

349

مۇڭلانما بىز تېخى ھايات ، ئەي پەرى ،
پەرۋازغا بىزدە بار قانات . ئەي پەرى ،
سولمىسۇن ئەبەدىي سۆيگۈ بېغىمىز ،
مەردلەرگە يىراقتۇر مامات ، ئەي پەرى .

350

دانىشمەن سۆزلىدى: ئەستە تۇت شۇنى،
جاپادا ئۆتىدۇ ئەدىبىنىڭ كۈنى.
ئۆلگەندە مەرسىيە يازغاندىن كۆرە.
تىرىكلىك ۋاقتىدا قەدىرلە ئۇنى.

351

شەنىڭنى ئۇلۇغلاپ يازسام رۇبائىي،
ئاپىرىن ياڭراتتى لۇتقى، نەۋائىي.
تىرىكلىك چاغدىمۇ، ۋاپاتىدىمۇ،
تەڭرىتاغ، قوينۇڭدا ئوغلۇڭنىڭ جايى.

352

بالىدۇر ئانىنىڭ ئىشەنچ يۆلىكى،
پەرزەنتكە بەختتۇر ئانا تىلىكى.
بىلەمسەن ئاق چەككەن بىۋاپا ئوغلۇ،
تىغلاندى مېھرىبان ئاناڭ يۈرىكى.

353

جانانىڭ قولىدا يۇرتۇم شارابى،
تەننازى، قەدەھى - سۆيگۈ جاۋابى.
نېمە بار مۇھەببەت، ۋاپادىن ئۇلۇغ،
ئېتىقاد، سۆيگۈدە ھەجنىڭ ساۋابى.

354

ئىنسان پاك ئەسلىدە پەرىشتە كەبى،
ئاقكۆڭۈل، غەرەزسىز، ئوماق ۋە سەبىي.
بۇزۇلماي تۇرمۇشنىڭ بورانلىرىدا،
قالسىكەن ئىنسانلىق پېتى ئەبەدىي.

355

كونىلىق ئورنىنى يېڭىلىق ئالدى،
يەرلىكنى مۇساپىر ئىشىغا سالدى.
تەڭ قامەت كۆتەردى مەسچىت، رېستوران،
مەيخانە ئىگىسى ئىمام بوپقالدى.

356

ئەل-يۇرتقا چوپانسەن، يوقات بۆرنى،
يولغا قۇر تۇزاق، كولا ئورنى.
خەلقنى قوي بىلىپ ساتماق ئىستىسەڭ،
تەييارلار ئۇ ساڭا ئۆلۈم گۆرنى.

357

بىلمەيسەن شائىرنىڭ دەردى، غېمىنى،
قەلىمى تۈگىتەر يۈرەك قېنىنى.
خەلقنىڭ بەختىنى قوغداپ بىر ئۆمۈر،
يۈرىدۇ ئالغانغا ئېلىپ جېنىنى.

358

ئاڭلايسەن گاه كۈلكە، گاه پىغانىمنى،
ئوقۇيسەن گاه غەزەل، گاه داستانىمنى.
كۈلكەمدە جۈرئەت بار، پىغاندا ئىشەنچ،
كۆر، دوستۇم، ياسىغان گۈلىستانىمنى.

359

ئادەمدۇر ئالەمنىڭ ئۆلى، ئاساسى،
زېمىننىڭ ھاياتلىق گۈلى رەناسى.
يار ئاڭا غالىبلىق، مەغلۇپلۇق قىسمەت،
بۇ دۇنيا رىقابەت، سۆيگۈ دۇنياسى.

تەكەنسىز گۈل بولماس ، غەزەپسىز كىشى ،
 مۇھەببەت ۋە نەپرەت ئادەملىك ھېسىسى .
 مېھرىسىز ، قەھرىسىز ئەرنى ئەر دېمە ،
 شەمشەرمۇ كۈچلۈكتۈر بولغاچقا بىسى .

ياشاندى ، كۆپ ئۇنىڭ ئاغرىق - سېلىقى ،
 ۋە لېكىن تۇن بويى ئۆچمەس چىرىقى .
 ئۆمرۈمگە يەتتى قىش دېمە ئەندىكىپ ،
 قىشتىمۇ بار يازنىڭ ئاتەش تىنىقى .

دەۋرىمدە نامراتلىق ھۆرمەتتىن قالدى ،
 كىم ھۇرۇن بايلىقتىن ، قۇدرەتتىن قالدى .
 بىلەمسەن ئەي ئىنسان ، ئاچچىق ساۋاقلار ،
 نادانلىق ، ئەركىسزلىك ، غۇربەتتىن قالدى .

بىر ئالىم بىلىمدە شوھرەت تاراتتى ،
 تۆھپىدە بىر مەھەل ئەلنى قاراتتى .
 كىبىردىن لەنەتكە قالدى ئۇ ئاخىر ،
 دېمىگەچ ئۆزىنى خەلق ياراتتى .

ئادەمنىڭ پەرقلىق ئەقىل - تەدبىرى ،
 تاسقايدۇ ھەركىمنى زامان غەلۋىرى .
 مۇئەللىم خار بولماس ، ئۇنىڭ قولىدا ،
 بىلىم - پەن ئېتىنىڭ بولغاچ چۆلۈۋىرى .

365

بىر ئانا باقىدۇ ئونلاپ بالىنى ،
 ئون بالا باقالماس بىرلا ئانىنى .
 بۇ بەلكى خاتادۇر ، بىراق كۆڭلۈم غەش ،
 كۆرۈپ خام كېسەكلىك بىلىم كانىنى .

366

قۇي گۈلگۈن شارابىنى خۇمارمەن ساقى ،
 غەيۋەتتىن ، ھەسەتتىن بىزارمەن ، ساقى .
 سۇخەنچى ئەمەسكەن قەدەھنىڭ لېۋى ،
 خاتىرجەم نەزىملەر يازارمەن ، ساقى .

367

توختاشتىن مۇستەسنا جاھاننىڭ چاقى ،
 ۋە لېكىن بۇ ئۆمۈر ئەمەستۇر باقى .
 ئالدىڭدا يۇرتۇڭنىڭ ھۆرى ، جەننىتى ،
 ھاياتلىق بەختىدىن ھۇزۇر ئال ساقى .

368

ئالەمدە كىم ئارزۇ-ئارمانغا يەتتى ،
 جاھانغا پاتىمىغان كېپەنسز كەتتى .
 يارالغان ئىدۇققۇ ھەممىمىز ئوخشاش ،
 بىرنى خان ، بىرنى ناتىۋان ئەتتى .

369

تولغاندۇر ھاياتقا شادلىق ۋە غۇسسە ،
 ھۇرۇنغا ئەپسۇس يار ، ئىشچانغا ھەسسە .
 مېننەتسىز ئەجىرنىڭ شارابىدىن .
 يېزىلار ئەۋلادلار بەختىگە قىسسە .

تۆت سۆز بار، دىل قەسرەڭ تاملارغا ئۆي،
 مەي بىلىپ ھاياتنىڭ جاملىرىغا قۇي.
 ئەمەل قىل، مۇرادىڭ بولغۇسى ھاسىل،
 «ئاقكۆڭۈل، تىرىشچان، كەمتەرىن، خۇشخوي.»»

